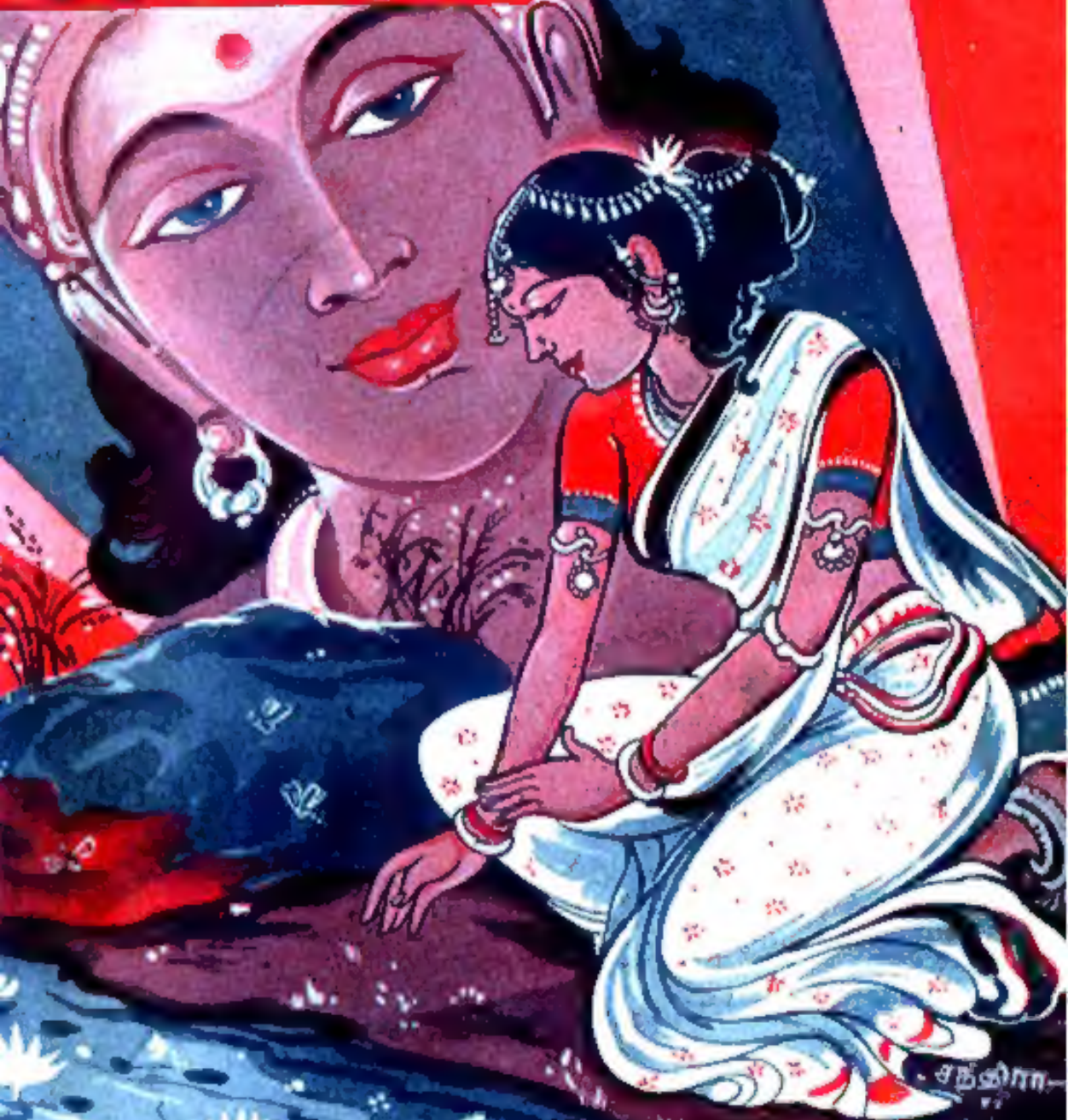

கஸ்கி

KALKI விகடன் 25, 1953 4 அணு

வெண்மையாக

சலவை செய்வுப்
பிட்டுள்ளன

நிறஞ்செய்யாக

சலவை செய்வுப்
பிட்டுள்ளன

**ஸன்லைட்
சோப்பினால் தான்**

துணிகளை
அடித்துத் துளவக்காமலே
வெண்மைவாகவும்
நிறஞ்செய்யவும்
சலவை செய்கிறது!

பொருளடக்கம்

பக்க 13
பக்க 13

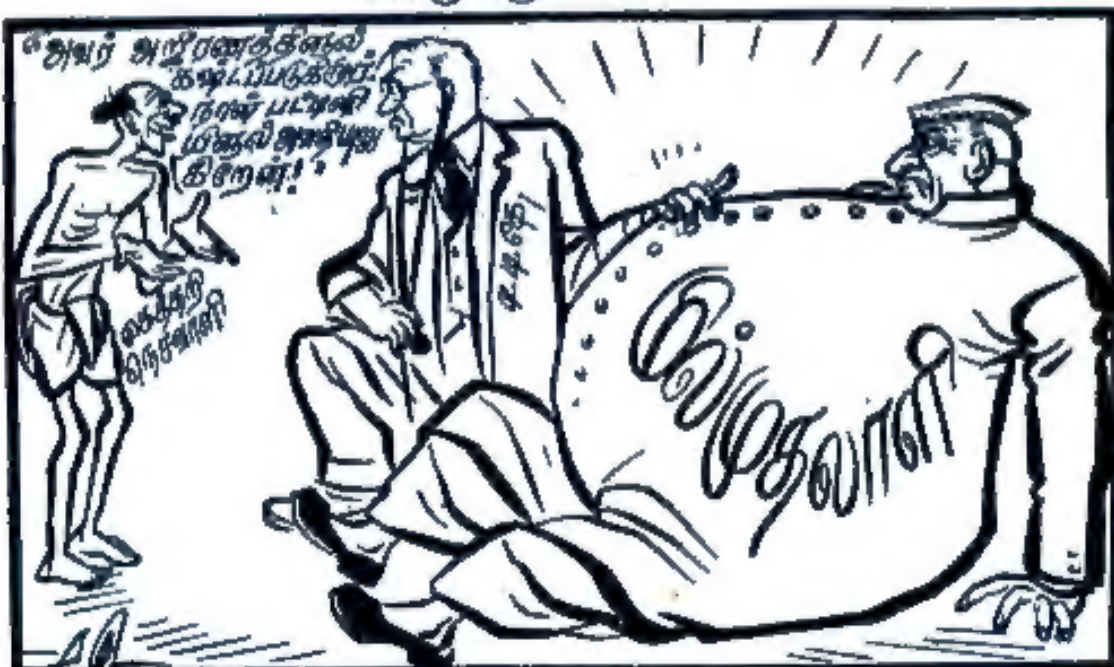
1953 அக்டோபர் 25

தேயு
ரூபா 9

அருள் பெற்ற மணி மண்டபம்	(தலைவர்க்கம்)	...	3
காத்தி மண்டபம் மங்களத் துவக்க விழா	போட்டோ : எம். டி. கணேசு	...	4
குற்றம் முனிவர் வாழ்க!	6
வாவரும் வரவேற்கும் வரி	7
பொன்னியின் செல்வன்	கவி	...	10
உதவிக்கு வந்தவன் பாடு!	16
கோமளத்தில் காதலன்	வ. ச. காதலன்	...	19
மனோரமா	ரமணன் வந்தவன் தேவன் - த.வி.	...	27
முத்து வரி	பிரதீப	...	33
தமிழ்க் களஞ்சியம் (அட்டைப் படம்)	டி. கே. சி.	...	38
மச்ச கன்னிகை	தமிழ்தன்	...	41
பரிசோதனை!	சும	...	44
இளவரசி பிரபா (பாட்பா மலர்)	சும	...	47
சேகரநி மிது	சி. சங்கராஜன்	...	51
சோஷலிஸம் ஏன் வேண்டும்?	எம். ராமசுப்பிரமணியம்	...	59
கல்யாணியின் உடமை	எம். எம். வெங்கட்டராமன்	...	64
போர் சிறுக்கத்த புதுமை (இரும்புத் திரை)	ஜெயமணி	...	71

"கவி"யின் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனை பெயர்கள் ;
உண்மையானவை கற்பனையே.

யாருக்குச் சிரமம்?

யின் துணிகளை அபரிமிதமாகத் தேங்கிக் கிடப்பதாக ஆகாத தொழில் சிரமத்தை எய
வடைத்திருக்கிறதென்றும், அதற்கு அரசாங்கம் உடனே உதவி செய்ய முன்
வர வேண்டும் என்றும் ஆகிய முதலாளிகள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அருள் பெற்ற மணி மண்டபம்!

இந்த ஆண்டில் அக்டோபர் மாதம் இரண்டாம் தேதி வழக்கம்போல் புது
டிவன் ராஜ கட்டத்திலே காத்தி ஜெயந்தி விழையாகக் கூட்டப் பணிகளும் பிரார்த்தனை
களும் நிகழ்ந்தன. பாரத நாட்டின் தலைநகரான அப் பிரதேசத்தில் பிரம்மாண்டமான
ரூபகர் சின்னத்தை நிர்மாணிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் தடைபெற்று வருகின்றன.
மும்பாவிலும் கங்கத்தாலிலும் ஏற்கெனவேயே நிர்மாணமாகியுள்ள ரூபகர்
சின்ன மண்டபங்களில் இவ் வருஷம் காத்தி ஜெயந்திக் கொண்டாட்டம் பெரு விமரிசை
யாக நடைபெற்றது.

மற்றும் இந்தியாவில் உள்ள பல பெரிய பட்டணங்களிலும் சிறிய பிராமணிகளில்
கூட காத்தி மகாலிங் ஜெயந்தியை முன்னிட்டு மகாஜனங்கள் கூடித் தோ பிராவுக்கு
அஞ்சலி செய்தார்கள்.

காத்திஜீயின் ரூபகர் சின்னம் அமைக்கப்பட்டுள்ள இடங்களில் ஜனங்கள்
பெருமையுடன் கூடிப் பிரார்த்தனை செய்தனர்.

ரூபகர் சின்னம் இராத இடங்களில் பொதுமக்கள் மாபெரும் தலைவகுக்குப்
பிராமண மானி ரூப மிழைத்தனர்.

கோடாது கோடி மக்கள் தங்களுடைய திருநாடு மானிகளில் நிர்ந்தாமன
வருக்கும் உடை உத்தமணைப் போதில் புனாகுமிதம் அடைந்தனர்.

இதுபோல் வெளி நாடுகளிலும், திபூயார்க், மண்டல் போன்ற மாபெரும்
பட்டணங்களிலும், காத்தி ஜெயந்தி விழையாக அமோகமாக கொண்டாடப்பட்டது.
செங்கப்பூரில் நிர்மாணிப்பட்டுள்ள, கிருஷ்ணபிராமினேயே மிகப் பெரியதாக
காத்தி ரூபகர் சின்னத்தின் மேல் ஆயிரக்கணக்கான இந்திய சோதா சோதாரிகள்
கூடி, காத்திஜீயின் அடிச்சுவடுகளைத் தொட்டித்து பின்பற்ற உறுதி கொண்டனர்.

திபூயார்க், மண்டல் போன்ற தடங்களில் கூட காத்தி ரூபகர் சின்னம்
நிர்மாணிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்து வருவதால், இந்தியாவில் உள்ள முக்கிய
பட்டணங்களில் காத்தி மகாலிங் ரூபகர் சின்னம் கம்பிரமனக் காத்தி அனிக்கவேண்ட
டியது அவசியம் அல்லவா?

கத்தியின் நிர்ந்தாமனின் உருவான கத்திர இந்தியாவே மகத்தா காத்தியின்
ரூபகர் சின்னம்தான்!

இந்த உலகம் கத்திர இந்தியா உள்ளவரும், கத்திர சூரிய உள்ளவரும்
காத்தி மகாலிங் யாரும் மறக்க முடியாது என்பது உண்மையே.

இருந்தாலும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் அந்த அபார புருஷரின் ரூபகர்த்தமன
ஒரு புனிதப் பிரார்த்தனை கூடவும் இருக்க வேண்டியது அந்நியாவசியம்.

சென்ற மாதம் சம்பந்தப்பட்ட ஊரில் இந்தக் குறை திருவாத்ரு இப்போது
வழி பிரதிபலிக்கிறது. சில தடவைகளுக்கு முன் ராஜாஜியின் தலைமையில் கூடிய
காத்தி ரூபகர்த்திக் கூட்டியார் இந்தியாவின் தந்தைக்கு நினைவுச் சின்னம் அமைக்கும்
விஷயமாக வருத்த நிட்டு உருவாகத் தொடங்கி விடுகிறது.

இதற்கு இன்னும், சென்ற 17-ம் தேதி சனிக்கிழமை கபயோக கப நினைத்தின்
மேத்தித் திருநாடான விஜயநகரம் அன்று சென்றிக் கவான் கவம் ஸ்ரீ பிரகாச
காத்தி நினைவுச் சின்ன கோபுரத்துக்கும் பிரார்த்தனை மண்டபத்துக்கும் அன்றி
வாசகம் நாட்டினர்.

பெரு மனமுடையவர் பொருட்படுத்தாமல் அவ் விழையாற்றுகிற பெண்மணிகள்
உட்படத் திரைகள் ஜனங்கள் வந்திருந்தார்கள். சென்றி மத்திரிகள், கடைகோர்ட்
திற்பதிகள், சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் முதலிய ஏராளமான பிரமுகர்கள் விஜயம்
செய்து, காத்தி மண்டபத்தின் மங்கைத் துவக்க விழாவைச் சிறப்பித்தார்கள்.

சென்றியில் உள்ள ராஜபுரம் தொடர்த்தில், டாக்டர் அனகப்பத் செட்டியார்
டெக்னாலஜி கலாசாலைக்கு எதிரில் மேற்படி ரூபகர்த்தப் பிரார்த்தனை மண்டபம்

காந்தி மண்டபம்
மங்களத் துவக்கவிழா

1. காந்தி மண்டபம் மங்களத் துவக்க விழாவுக்குக் கவர்னர் கணம் பூரிபிரகாசா விஜயமாகிஞர். காந்தி மண்டபக் கமிட்டியத் தலைவர் ஸ்ரீ சிவசுன்முகம் பிள்ளை அவரை வரவேற்று அழைத்துச் செங்கிஞர்.

2. "மங்களத் துவக்க விழாவுக்கு மகாழயம் செய்திருக்கிறது!" என் கிஞர் ராஜாஜி. காந்தி மண்டபக் கமிட்டியின் உபதலைவர் கணம் பக்தவத்சலயம் முன்னகை புரிகிஞர்.

3. விழா மேடையில் ஒரு தோற்றம். தலைப்பகைகயுடன் அமர்த்திருப்பவர்தான் கட்டிட நிபுணர் (ஆர்க்கிடெக்ட்) ஸ்ரீ டி. எம். தெய்வசிகாமணி ஆக்சாரியார் எம். எல். சி. அவர்கள்.

4. காந்தி மண்டபக் கமிட்டியின் தலைவர் ஸ்ரீ ஜே. சிவசுன்முகம் பிள்ளை அவர்களும், மங்களத் துவக்கம் செய்த கவர்னர் ஸ்ரீ பிரகாசா அவர்களும், அஸ்தி வாரக் கல் மேலே இருந்து இறங்குகிறது.

5. "இந்தக் காந்தி மண்டபத் திருப்பணிக்குப் பிரதம மேஸ்திரி நம் கவர்னர் அவர்கள்தான்" என்று உறுகிஞர் ராஜாஜி.

6. காந்தி மண்டப மங்களத் துவக்க விழாவுக்கு விஜயம் செய்திருக்க மகா சபையில் ஒரு பகுதி. முன்னணியில் வீர்திருக்கும் மேயர் செங்கல்வராயன் கடை சியில் வந்தஜேபசாரம் உதும்போது, "இந்தத் திருப்பணிக்கு இன்னும் வேண்டிய பணம் முழுவதையும் சென்னை நகர வாகிகளே கொடுத்து விடுவார்கள்!" என்று உறுதி உறிஞர்.

7. கவர்னர் கையில் கரீனை பிடித்துக் கொல்வத்து வேலை செங்கிஞர்.

8. மங்களத் துவக்க விழாவில் அஸ்தி வாரக் கல் உறுதியாக நாட்டப்பெற்ற பிறகு, ராஜாஜி ஒரு கணம் கன்னை முடிப் பிரார்த்தனையில் இருந்தார்.

9. தாதா கம்பெனி சொந்தக்காரர் ஸ்ரீ வால்சரத் தாதாநாயப் பார்த்து, ராஜாஜி, "நீங்கள் இந்தத் திருப்பணிக்கு ஒரு கட்டம் குபாய் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டும்!" என்றார். ஸ்ரீதாதா "நாங்கள் ஒருநாள் ஒரு மணி மேரம் நாங்கள் இருக்கும் பகுதிக்கு வந்தால் ஒரு கட்டத்துக்கு என்ன பிரயாதம்?" என்றார்.

வப்பிரமராக் காட்டி அளிக்கும் காலம் அதிக தூரத்தில் இவ்வ மகப்பைத் தேடத் தயிற் றமாதவர்கள் மெய்தி அடைவார்கள்.

இவ்வியைத்துக்கு விஷயம் சென்றிருந்த அந் நவராயம் காத்தி ஓரபலத்தாக் கவிட்டிருந்த நில வரும் பாலபாலமுமான ஸ்ரீ நே. வெண்கண்டவம் பிள்ளை வரவேற்றும் வேண்டியும், ஓரபலக் கிணத்தின் அலையத்தான எடுத்துக் கூறினார்.

மகத்திய காத்திக்கு அளி உபதேசித்த உயிர் அந்நிலைமையில் தத்தவமே தேடித் தர்ப்பல் கிணயம் இவ்வியைத்து வரவேற்றமே அருளுக்கு கிணயம் கிணயம் என்று கூறலாம். ஆறியும் எம் எம் புரத்தின் இருந்த வருகிறோம். இந்த புரத்தின் எந்தையா பிரத்தியபாசன ஓரபலக் கிணயம் அலையமாத இருந்தேது என்று ஸ்ரீ வெண்கண்டவம் பிள்ளை குறிப்பிட்டார்.

"காத்தி மகனின் ஓரபலக் கிணயமாக ஓதும் ஒரு கிணயி திணைக்கிணை தேயாடு செயல்பட்டு வந்தது. ஆறும், பிறகு ராஜாஜி உயிர் வோவானது இவ்வக காத்தி மகனின் ஓரபலக் கிணயமாகப் பிரத்திய பண்டபயம் கட்டுவதென்ற திணைக்கிணைப்பட்டது. பிரத்தியபினை சக்தியின் மகத்திய காத்திக்கு இருந்த தம்பிக்கையானது அத்தித்தே. ஸ்ரீ. மகம், மத தேயிந்தி மகமோரும் பிரத்திய செயல்கள். காத்திமகனின் பிரத்தி பெற்ற பிரத்தியாக் கட்டிவகிணை தேய்த்தி ஒருமகமைய திணைத்தி ஒரு உயிர்வக இருந்தது. பிரத்தியாக் கட்டிவகிணை அளி அருவிய மனி ரோஜிவகிணை அருமே அரும்காத்தி தத்தவத்தான உயிர் அத்தி கோண்டது. எனவே, காத்தி மகனாக்குப் பிரத்திய பண்டபத்தாக் காட்டினும் சித்த ஓரபலக் கிணயம் வேறு இருக்க முடியாது."

இவ்வியைத் திணைய மனி ஸ்ரீ எம். பத்தவத் எம். வேதியா. மகப்பைத்தின் வேதியோடு அதன் அலையத்தான கிணைக்கிணை கூறினார்.

"இரவென்றும் இந்த இருவையம் அடுத்த பெரு மகப்பையையும் காத்தியோடு இன்று காணிக் இந்த மீதா உத்தியா என்று கவிதையாக இருந்தது ஆறியும் மகப்பையாகப் பிரத்தித்தாக் காட்டினும் அரும் கிணைக்கும் எப்ப தற்கு. இந்த மகப்பையம் காட்டினும் மகப்பைத்தின் மகப்பைத் தானம் வேகவாத்தியுட்பிறை காந்து" என்று ராஜாஜி ஆதி கூறினார்.

பிறகு வேளாத்தியம் முழங்க, கவிஞர் ஸ்ரீ பிரமராக் பிரத்திய மகப்பைத்துக்கு அளிவாரக் கிணை அமைத்தார்.

கத்திரத்தாக் காட்டினும் துக்கிய மகப்பைத் தத்தவமே பிரதானம். தத்தவமையின் மூலமே கத்திரம் பெற்றோம். துக்கியமும் தத்தவமும் சித்தியாக இருப்பதற்கு உயிர் வதி பிரத்தியபினைதான். பிரத்தியபினை இருந்த ஆறியும். இந்த பண்டபயம் இவ்வியைத்துவாத என்று கவிஞர் உத்தரவத்தாக் குறிப்பிட்டார்.

செவ்வியைக் காட்டிவகிணைப் போரும் காத்தி ஓரபலக் கிணயம் தேவன்கிணையின் மகப்பைட் தையம் கிணைத் தத்தவமும் அருவத்தி திணை கிணைக்கும். மூலமே காப்பாத்திடல் கிணை கட்டுவாரும் பிரத்திய மகப்பைத்தின் ஆறியைத் துக்கிய வேகவாத்தி இவ்வியை இருக்கும். அதை அடுத்த அமையம் அருமே புல் தகவிக் ஆறியின் துணைக்கிணை காட்டினார்.

கோபுரமும் பிரத்திய மகப்பைமும் காட்டி மூடிய மூன்றாம் மட்டம் ஓரபல வேளாத்தியம் என்று மனிப்பிட்டு கருக்கிவிட்டான். இதுவகவிக் மூன்றாம் மட்டம் ஓரபல மகப்பைத் தத்தவத்தினை இருந்தேது. இவ்வியை இவ்வியை மட்டம் வருவாக வேண்டும்.

மீதவகிணைமாத இருந்த மகப்பைத்துக்குக் கோண்ட மகப்பைக்கிணை சித்தாக் தயிற் காட்டி இவ்வியை மட்டம் காந்து. துக்கிய மட்டம் ஓரபல உட வருவாகிவகிணை மட்டம் இவ்வியை எப்பிறை மகப்பைத் தத்தவ திணை மகப்பைக்கிணை!

குற்றால முனிவர் வாழ்க!!

கீழ்க்கண்ட ஸ்ரீ தேவகிணையம்கிணை அருவிக் கிணை மகப்பைத்தின் காத்திரத்திக்கும். சித்த தயிற் கவிஞர். தயிற் பண்டபாரும், தயிற் மகமே போரும் உயிர்வக அருமையான தயிற் பண்ட கிணை அளித்திருக்கிறார். அருவிக் குன்று சித்த மனி ஸ்ரீ உ. கே. சித்தபரவாத மூதலியர் அளி கிணை பத்திப் பருவ பிணை வரும் காட்டி.

"கன்னித் தயிற்றே போல்
கம்பல் கவிதே போல்
மன்னும் பொதிகை
மலையோபோல் — மன்னும்
தாடு மெய்த
சிதம்பர தாததன்பா
சித்த வாழ்க கிணைத்து."

கன்னித் தயிற்றையம். கம்பல் கவிதையம். மன்னும் பொதிகை மலையி கவித தயிற்றை மூப் பத்த பண்டபைட்டையம் மகமே காணிக் காலம் காத்த வருவதற்கு சித்தமனி உ. கே. சி. அருவிக்.

தயிற்றைக்கிணை சி. தயிற் மீதா, கவித் மீதா, கவிஞர் மீதா எது காத்திருந்தும், சித்தமனி உ. கே. சி. அருவிக் காத்திட்டாக் மீதா பூத்தி பகைத்ததாக் கருப்பியாகிவகிணை.

ஆறும் சென்ற இவ்வியை ஆறும்வகவாக சித்த மனி அருவிக், வேளாத்தியக்குப் பிரதானம் செயல் அருமைய உயிர் கிணை இவ்வியைக் காலம் போல் காட்டி. குற்றால மூலமே குற்றால தத்தவமே காத்திரத்திக்கும்மூடியான அருவியை காத்திர காட்டி. காத்திரத்திக்கும் தயிற் பிணைத்தினை இருந்த எந்திடுவக மகப்பைத் தத்தவத்தினை கோவத்திணை. காத்திரத்தினை சித்தமனிபிணை அருவிக் கிணை கவிதின் காத்திரத்தி காட்டி மலையிட்டு போவது என்று மூடியக்கு காத்திரக் கிணை. கவிதின் மூப்பிறை மனி பூத்திவரும் சித்த மனி அருவிக் காத்திர பாராட்டு மீதா காத்திரக் குற்றாலத்தினை போவதென்று திணை காத்திரத்திணை. அதற்கு ஒரு கிணை காட்டி புல் கிணைத்திருக்கிறது.

குற்றாலத்தின் "பொதிகை மகம் பதிப்பை" என்று பெயருடன் காத்திரத்தினை பத்திரப் பிரக

தாயகத்தார் தனிக் கணி அளிப்பதில் ஆதர்ப்பி
கவரவருடனும் கவிதைப் பண்பு விளக்கும்
குறிப்புகளுடனும் கடிப கப்பரவாயவணப்
பிப்பை வெளிப்ப ளுக்கத்திருக்கிறார்.
ஒன்றி புத்தகங்களை வெளிவரப் போகும் இப்
பதிப்பில் படி வண்டதும், அப்போத்திய கண்
டதும் அடக்கப் முதல் புத்தகம் தாயகமில்
டது. இங்கும் இரண்டு புத்தகங்களும் கடிப
சீதிரம் வெளிப்பாடும்.

கல்பராஜமயனப் பதினாய்த் தொட்டித் தலிக்
மணி அலகன் தலிக் கலிகத் கலிகலிபதி
கலிகத் கலிகத் கலிகத் கலிகலிபதி

கனியா சத்திரங்கடிகாபுரி விவகார உபநாயுடம்
மென்றிடப் போடுதல்.

தலைமையி் பங்கிதரவும் கூட்டுத் துருவத்திற்குத் திரவாக விசுவயி் செந்து விழாமைத் தெய்வியி் பங்கிதரவும் விபுமெருயி்.

யாவளும் வரவேற்கும் வரி

இதே அக்டோபர் மாதம் 16-ல் தேஜி
விடுத்த இந்திய முழுவதும் சோத்து வரி அற
முத்திரை வசூலிட்டது.

இதே உலகத்தினையே முதல் முதலாக நாயக்கன் பரிசீலித்த அருளிச்சொல். அஃ சொல்லு வதன் மன்ற அத்திற ஆராய்வதற்குத் தலித உத்தம இடம்கூறீர் தெளிவென.

தமிழகப் பல்கலைக் கழகங்களின் கீழ் உள்ள பதினாறு கல்வி நிறுவனங்களில் பதினாறு கல்வி நிறுவனங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் பதினாறு கல்வி நிறுவனங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் பதினாறு கல்வி நிறுவனங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் பதினாறு கல்வி நிறுவனங்கள் உள்ளன.

எனவே, இத்தியாலியும் வேறு எவ்விதத்திலும் இத்த வரி அமுலாகி வருவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை.

[illegible]

கனடியாக, செந்த வகுப்பில் ஆவன செய்வதில் பார்வையெடுக்க கொண்டு வரப்பட்ட செந்த வரி யிரோதா ஒருவரையாக கிடைத்தே, செந்த பத்திரிகையில் தெரி வட்டம் புத்தகத்தினால் இட பெற்றது என்பது மட்டுமேதான் விஷயம் ஆகும்.

சுற்று விலை, செலவு மீது ஏற்றத்தின் விளைவு
பற்றி விவரம் 2000 செப்டம்பர் 11-ம் த.

பொருளாதார அபிவிருத்திப் பற்றியுள்ளதே இத்தகைய சிக்கல்கள் தோன்றியதோடு கூடவே மேலும் பாரத நாட்டிலும் பற்பலத் திட்டங்களில் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மேற்படி நிபந்தனையைப் பொருத்தவரையில் ஆராய்வுப் பணியை இதுக்கிறதே. கீழ்க்கண்டவற்றுக்கும்கூட குறையாகும். சென்னை வந்தவரின் உதவியைப் பெறுவதற்குச் சென்னை வில் விடுப்பதில்லையென சிபார்சுரை ஒரு ஸ்தலத்தாலும், அக் குறையாகவே வந்தவரைக் கீழ்க்கண்ட இப்போது வந்தவரின் இப்படித் திருத்தியுள்ளது.

விசுவநாதர் தீர்ப்பு வழங்கியதைத் தொடர்ந்து, பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

தே மக்களின் தேவதந்திரமாய் விட்ட
தந்திரமாய் உருவாகும் தந்திர விதிகளுக்கு
பதிலாகவும் மாற்றங்களும் வாய் உவ
தேவதந்திர விதிகளை தேவதந்திரமாய்
தேவதந்திர விதிகளைப் புதிதிலும், தே
வதந்திர விதிகளைப் புதிதிலும், தே

இதன் மூலம் கருத்து எவ்வளவு அளவுக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை அறிய முடியும். இதுவே இப்போது நாம் கருதுகின்ற கருத்து.

தீபாவளி விசேஷ விற்பனை!

தீபாவளிக்கு வேண்டிய ஜவுளிகள் வங்கியாச்சோ?

வழக்கம்போல் இவ்வாண்டிலும் கொன்னகாலைம் பட்டுச்
சேலைகள், தாவணிகள், பாண்டங்கள் முதலியனவும் நூல்
தங்கனும் ஏராளமாக உங்களுக்குத்தேவரவழைத்திருக்கிறோம்.

அனைவரும் தங்களுக்குப் பிடித்தவனாகத் முன்னதாகவே தேர்ச்
தெரித்துக் கொள்ள முத்துங்கள். விலைகள் யாவும் மிக மலிவு.
தாத்திற்கும் உதனவாதத்திற்கும் தங்கியாதி பெற்ற இடம்.

P. B. லக்ஷ்மண ஸா & பிரதர்ஸ்

மட்டு ஜவுளி வியாபாரம்

109, ஐயா முதலித் தெரு, செந்தாதிக்கம்பேட்டை, சென்னை-2

Phone: 55555

தமது கொடை

P. B. லக்ஷ்மண ஸா & பிரதர்ஸ்

மட்டு ஜவுளி வியாபாரம்

No. 1. தேவஜிமேட்டி பிச்சுல்

பந்தர்கா கோடு.

மாதுங்கா (G. I. P.) பம்பாய்-19

C/o K. R. கிருஷ்ணன்

18, K-Corridor,

ஹெம்ஸ்டீட் - 1

உயர்தர
ஸிஸர்ஸ் சிகரெட்

தயாரிப்ப வர்ஸனின்

SCISSORS

தீபாவளி
வாழ்த்துக்கள்

யோன்னியின் செல்வன் கஸ்தூரி

அத்தியாயம் 48

“நீ என் மகன் அல்ல”

ஆதித்த கரிகாலரின் இறுதி ஊர் வலம் காவிரி எதிக்கரை யோரமாகத் தஞ்சையை நோக்கிச் சென்ற போது, அந்தணர்வலத்தில் சோழ ஈட்டு மக்கள் லட்சக்கணக்கானவர்கள் வலத்து நோண்டார்கள். வீரர்களைப் போற்றும் குரலும் அம் வானில் தமிழகத்தில் பெரிதும் பரவியிருந்தது. இடையில் சில காலம் சோழ குலம் மங்கி விருத்த, விஜயநகர சோழர் காலத்திலிருந்து மீண்டும் தலைபெடுத்ததைக் கண்டோம் அவ்வளவு? நூறு ஆண்டுகளாக அந்தக் குலத்தில் பிறந்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வீரப் புகழில் ஒருவரை யொருவர் மிஞ்சிக் கொண்டு வந்தார்கள். விஜயநகரம் மகன் ஆதித்த வர்மன் பல்லவ குலத்தின் புகழை அழித்துத் தொண்டை நாட்டைக் கைப்பற்றினான். அவனுடைய மகன் பராக்ஷ சக்கரவர்த்தி மதுரையும் சூழ முகி கொண்டு தென்னுடு முழுவதையும் தன் ஆட்சிக்கு உட்படுத்தினான். பராக்ஷ சக்கரவர்த்தியின் புதல்வர்கள் எல்லவரும் ஒருவரை யொருவர் வீரத்தில் மிஞ்சினார்கள். அவர்களில் ஒருவர் பண்டிய ஈட்டுப் போரில் உயிர் துறந்தான். மூத்த மாணவிய இராஜாதித்தனே, சமுத்திரம் போல் பெரவளி வந்த இரட்டை மண்டலக் கன்னக தேவனின் பெரும் படைபுடன் நங்கோலத்தில்

போர் தொடுத்தது. அம் மாபெரும் கைள் வத்தை முறிபடித்த பிறகு, போர்க்களத் திலேயே வஞ்சகியினால் கொல்லப்பட்டு, ‘யாணமேல் தஞ்சைய தேவன்’ ஆயினான். கண்டராதித்தர் விவரணன் செல்வராயினும் அவரும் வீரத்தில் குறைந்தவராக இல்லை. பின்னர், ஆற்றார்த் தஞ்சைய அரிஞ்சயனைப் பறதியோ கொல்ல வேண்டிய நிலை. அரிஞ்சயனுடைய குமாரர் கந்தர சோழர் காலத்தில், தக் கொலப் போருக்குப் பிறகு சிறிது மங்கி விருத்த சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் புகழ் மீண்டும் மிகைந்த மடைந்தது.

இவ்வாறு வழி வழியாக வந்த வீர பரம்பரையில் பிறந்தவர்களில் ஆதித்த கரிகாலனுக்கு ஒப்பாருமில்லை, மிக்காருமில்லை என்று மக்களின் ஏகோபித்த வாக்கே எங்கும் கேட்கக் கூடியதாக விருத்தது. பன்னிரண்டாம் வயதில் சேலூர் போர்க்களத்தில் அவன் புரிந்த வீரதீர சாகசம் செயல்கள் அக்களைய் மகனான அபிமன்யுவின் புகழையும் மக்கள் செய்து விட்டதல்லவா?

இத்தகைய வீராதி வீரன் சில வருட காலமாகத் தஞ்சைக்கு வராமல் காஞ்சி யிலேயே தங்கியிருந்த காரணம் பற்றிப் பலவித வதந்திகள் உலாவி வந்தன. நின்றாசர்கள் சூழ்ச்சி செய்த மதுராக்

தஞ்சாவூர் பட்டம் கட்டும் கோக்கத் துடன் ஆதித்த கரிகாலன் தஞ்சைப் பச்சம் வராதபடி செய்தவருக்குள் என்பது ஒரு வதந்தி. முன்னொரு காலத் தில் கரிகால் வரலாறு வட்டாட்டுக்குப் படைவெடுத்துச் சென்று இமயமலையில் உச்சியில் புலிகோட்டை கட்டிவிட்டு வந்ததெனும், அதே பெயர் கொண்ட ஆதித்த கரிகாலனும் செல்வ விரும்பிச் சபதம் செய்திருக்கிறான் என்றும், அந்தச் சபதம் சிதைவாகும் அவன் தஞ்சைக் குத் திரும்ப விரும்பவில்லை என்றும், அதற்குப் பழுவேட்டையார் முதலிய வர்கள் குறுக்கே நின்று தடுத்த வரு திருக்கள் என்றும் இன்னொரு வதந்தி பரவி வீடுந்தது.

எனவே, திடீர் என்று ஒரு காள் ஆதித்த கரிகாலன் இறந்த விட்டான் என்றும், சம்பவகாலரின் மானிகையில் வஞ்சகியினால் கொல்லப் பட்டான் என்றும் சென்ற பரவலே, சோழ கட்டு மக்களின் உணர்வு விளக்கம் எப்படி யிருந்திருக்கும் என்று சொல்ல வேண்டிய தாகும் அல்லவா?

அந்த வீர புருஷனுக்கு இறந்த மரி யாதை செய்வதற்கு மக்கள் ஊக்கக் களங்கமே திரண்டு வந்து சேர்ந்த தினம் விவரிப்பதானா?

ஊர்வலம் தஞ்சையை அணுவிட போது, ஊக்ககட்டம் ஊர்வலத்திற் காகவே ஆகிவிட்டது. தஞ்சை ககர மக்களும், தஞ்சைக் கோட்டையார் கத்திலும் குழந்திக்குத் தென் திசைப் படை வீரர்களும் கட்டத்தோடு கட்ட மாகச் சேர்ந்து கொண்டார்கள். அவர் களை வெல்லும் கோட்டைக்குள் அது மதித்தால் பல விபரீதங்கள் நேரிட வாம் என்று முதன் மந்திரி அகிருத்தர் எச்சரித்ததின், பேசில், துயரக் கடலின் மூழ்கி வீடுந்த சக்கரவர்த்தியும் அவ ருடைய குடும்பத்தாரும் கோட்டைக்கு வெளியேயே வந்து விட்டார்கள்.

சக்கர சோழனார் பார்த்ததும், அந்த மாபெரும் கட்டத்தில் ஒரு பேரிகரத்தால் எழுந்தது. "சோழ கட்டைச் சக்கர சோழர் அரசு புலித்த போது 'நா' என்று சத்தமே கேட்ட தாகும்" என்று விரைவானவர்கள் சொல்லுகின்றனர். ஆதித்த கரிகாலன் மரணத்துக்கு முன்னால் குடிசொண்டிருந்த நிலைமை அச் சிவசாரணன்களின் பொறிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

இன்றைக்கோ, "நா! நா!" "கூகல யோ!" என்று சத்தங்கள் ஊக்ககளைக்

காண குரங்களில் எழுந்தன. அபிமன் யுலாப் பறிக்கொடுத்த அச்சகாலையைய சினைவு அமோகருக்கு வந்தது. ஆனால் அபிமன்யுவோ பகைவர் கட்டத்திற்கு மந்திரியில் தன்னடி தனியாக நின்று அல கைய குரத்தான்கள் செப்து விட்டு உயிரை விட்டான்.

இக்கேயோ ஆதித்த கரிகாலன் மத ராந்தளின் மன்னுதையினாலும் சித் தராந்தளின் அகிரா வெறியினாலும் குழந்தைக்கு ஆளாகிக்கொல்லப்பட்டான். மக்களின் மனத்தில் குடிசொண்டிருந்த இந்த எண்ணத்தாக உறுதிப்படுத்தும் காரியங்களும் வெளியே நடந்தன.

ஆதித்த கரிகாலருடைய சடலம் தஞ்சைக் கோட்டைக்கு வெளியே எல் லாரும் வந்து பார்த்தும்படியாக கைக்கப் பட்டிருந்தது. அநிலங்கும் வந்து பார்த் துக்கணைவிர் விட்டுவிட்டுப் போனார்கள். ஆனால் மதராந்தகன் மட்டும் வரவில்லை. பழுவேட்டையாரும் வரவில்லை.

பழுவேட்டையாரின் தங்கள் கண்பர் களைக் கைக்கங்களூடன் ஒன்று சேர்த் துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று வதந்தி பரவலும் ஆரம்பித்திருந்தது.

எனவே, ஆதித்த கரிகாலருக்கு வீர மரணத்துக்குரிய மூதறியில் கைச் சடல் குடும்பம் கட்டது. சக்கரவர்த்தியின் குடும்பத்தினர் தஞ்சைக் கோட்டைக்குள் வீர வெளித்த பிறகும் ஊக்க கட்டம் விசை காகக் கலையவில்லை.

"மதராந்தகன் விழக!" "பழுவேட்டையாரின் விழக!" என்றும் கோஷங்கள் முதலில் இவ்வாறு எழுந் தன. சோழன், ஆக. இந்தக் கோஷங்கள் பலம் பெற்ற வந்தன.

திடீரென்று ஊக்க கட்டத்தில் ஒரு பகுதியினர் கோட்டைக் கதவுகளை இடித்த மோதித் திறந்த கொண்டு தஞ்சை கருக்குள் பிரவேசித்தார்கள். முதலில் அவர்கள் பழுவேட்டையார் களின் மானிகைக்குச் சென்றார்கள். வெளியே நின்று "பழுவேட்டையார் கள் விழக!" என்று சத்தமிட்டார்கள்.

முதன் மந்திரி அகிருத்தரின் கட்டளை யின் பேரில் வேகக்காரப் படைவீரர்கள் வந்து ஊக்ககளைக் கலந்து போகச் செல்வ சேர்ந்தது.

இதற்கிடையில், மதராந்தகத்தேவன் அகிருத்தரின் விட்டில் ஒளிந்த கொண் டிருக்கிறான் என்பதாக ஒரு வதந்தி பர வியது. ஊக்ககள் அகிருத்தரின் விட் டைப் போய்ச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.

"எங்கே அந்தப் பேடி மதராஸ்தான்? வெளியே வரப் சொல்லுங்கள் மதராஸ்தான்!" என்று கத்தினார்கள்.

அரசமையம் உண்மையானமே மதராஸ்தான் அகிருத்தரின் விட்டுக்குள்ளிருந்தான். வெளியே ஜனங்களின் உத்தரவிட வேண்டு விட்டு. அவன் ஒருவன் மீது. அகிருத்தரால் பார்த்து. "முதன் மந்திரி! என்னை எப்படியாவது கோட்டைக்கு வெளியே அனுப்பி விடுங்கள். ராஜ்யம் காங்க வழியாக அனுப்பி விடுங்கள். என்னை ஆதர்ப்பும் கைப் பிடிக்க வேண்டும் போல் சொல்லு கோட்டைக்கு. இந்த உதவியைத் தங்கள் சொப்பம் பட்சத்தில் என் சொழியினர் தளத்தில் ஏதும்போது தகவியே முதன் மந்திரியாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்" என்று சொல்லு.

"ஐயா! சிவரதன் ஏதாவது பற்றி இப்போது என் போ வேண்டும்? இன்னும் கத்தர சொழிச் சக்கரவர்த்தி உயிருடன் இருக்கிறாரா?" என்று முதன் மந்திரி அகிருத்தர்.

"கத்தர சொழித் தம் குமாரனுக்கு எங்கடென் செய்துவிட்டுத் திரும்பி வந்ததை நீங்கள் பார்த்துவிட்டீயா? அவர் மூலம் எவ்வாறு பேசுத்தது போலிருந்தது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டியது! என் இந்த மக்க மோட விளக்குத் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்நகரம் இனி உயிரோடு இருக்க மாட்டார். அருள்மொழி வம்சாவழி காலையது சிவரதன் ஏதும் இந்த ராஜ்யத்தை ஆள வேண்டும். கத்தரசொழி என்ருப் பட்டம் கட்டவே சீராய் படுகிறார். நீங்களும் அன்னையும் எதற்காக அதற்குக் குறுக்கே நீங்க வேண்டும்?" என்று மதராஸ்தான்.

"இவ்வரோ! தங்கள் அக்கிரமத்தோடு சிறப்பதற்குக் காரணம் இன்னமும் போகுமா? அதோ கேளுங்கள். இந்த விட்டைப் குழந்திருக்கும் மக்கள் உச்சம். கத்தர சொழித் இஷ்டம் பட்டம் மட்டும் போதுமா? சொழி காட்டு மக்கள் இஷ்டப்பட வேண்டாமா?" என்று உதவிட்டு. "ஆகா! இது என்ன?" என்று அகிருத்தர் விதிவின் எட்டிப் பார்த்தார்.

பழைய உத்தரவுக்குப் பதிலாக இப்போது "அருள்மொழிவர்மர் வாழ்க!" "பொன்னியன் செவ்வர் வாழ்க!" "சுழங்கொண்ட வீரநி வீரர் வாழ்க!" என்ற சொற்கள் விளம்பின.

உயிர்ப்பாச குதிரா பேயெறி அருள் மொழி வர்மர் அங்கே வந்தகொண்டிருந்தார். அவரைப் பின் தொடர்ந்த அத்தனை ஜனங்களும் போனார்கள். செவ்விய கோத்தக் செவ்விய அகிருத்தர் விட்டிள் வெளிய்ப்புறம் வெறுமையாகி விட்டது. அகிருத்தருக்கு முன்னிருந்து மதராஸ்தானும் அந்தக் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய கண்கள் பொருமைத் திரிந்து கொண்டே பழம் போலச் சிவந்தன. "ஆகா! இந்தப் பிண்டியிடம் அப்படி என்னதான் விகாரம் இருக்கிறதோ?" என்று தங்குத் தான சொல்லிப் போகுமிட கொண்டான்.

அகிருத்தர், "இவ்வரோ! எடுத்த ராணியைக் கொள்வதற்குப் பின் தொடர்ந்து சென்றப் பழுவெட்டகரவர் குடியுபோது நீர் அந்தப் பாதாளக் காங்க வழியின் இருந்ததற்குக் காரணம் என்ன?" என்று கேட்டார்.

"பொன்னியன் செவ்வர் வானம் பாகம் வேறுத்தின் அரண்மனைக்கு வந்த பிறகு என்ரு மிக்க மாசு கோர்வு உண்டாயிற்று. அவனுள் ஏதும் ஒரு சமயத்தில் இந்தக் கோட்டைக்குள்ளிருக்கப் பிடிப்பபட்டியில், பழுவெட்டகரவர் காங்க வழியை என்ருக் காட்டிக் கொடுத்திருந்தார். அதன் வழியாகப் போய் விடவாறு என்று சொலித்துக் கொண்டு அரண்மனைத் தோட்டத்தைச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன். அப்போது நான் காங்கப் பாதை வழியாக வெளியே வருவதைப் பார்த்தேன். அவர் என்னை ரெருக்கி. 'இவ்வரோ! தங்கள் பார்த்ததற்கு வந்தேன். பெரிய பழுவெட்டகரவரும், கத்தரதனும் தங்கள் உடனே அழைத்த வரும்படி என்னை அனுப்பினார்கள். தங்கள் சிவரதன் உதவியை ஆதரித்த சிங்கப் பெரிய கைப்பக்கன் தயாராயிருக்கின்றான்' என்று. அவனுடைய தோற்றம் என்ருக்கு மிதித சந்தேகத்தை உண்டாக்கிற்று.

"பெரிய கைப்பக்கன் தயாராயிருக்கிறான் என்ருவென வர வேண்டும்? அவர்களை இங்கு வந்த கொடுப்பாருப் படைகளைத் தோற்கடித்து விட்டு என்னைச் சிவரதனத்தில் எந்தி வைக்கட்டுமோ?" என்றேன்.

அந்த மணிதன். 'இவ்வரோ! அது மட்டுமல்ல. தங்களுடைய பிறப்பைக் குறித்து ஒரு பயங்கரமான மர்மம் இருக்கிறது. அதை வேறு பாரும் உங்க

ஐக்குச் சொல்லத் தவறிய மாட்டார்கள். நான் சொல்வேன்' என்றான்.

'அப்படியானால் வா! உடனே போகலாம்' என்றேன் நான். அதற்கு அவன், 'முதல் மந்திரி அகிருத்தருக்கு ஒரு சொப்பி சொல்ல வேண்டி. பிடுக்கிறது. அதைச் சொல்லிவிட்டு வருகிறேன். நீங்கள் முதலியோர்க் கரங்கப் பாதையில் ஒலிக்கிறார்கள்' என்றான்.

அதன் பேரில் பொக்கிஷ சிவகாதல் சூன் போய் நான் காத்திருக்கிறேன். முதல் மந்திரி! தங்களை அவன் வந்த பார்த்தானா? என் பிறப்பைக் குறித்த பவம் ஏமாற மீயம் என்னவாக இருக்கக் கூடும்?" என்றான் மதராசத்தன்.

"இளவரசோ! தங்களுக்கு அதை வெளியிட்டுச் சொல்லும் உரிமை பெற்றவர் தங்கள் அங்கீகர சொப்பியன்மாதேவி ஒருவர்தான். எனக்கு ஓரளவு தெரிந்திருந்தாலும் நான் அதைச் சொல்லக் கூடாது" என்றார் அகிருத்தர்.

இந்தச் சமயத்தில் அம்மாவிலகையின் வாகனில் மறுபடியும் கைகைப்புச் சத்தம் கேட்டது. முதல் மந்திரி எட்டிப் பார்த்தார். "ஆஹ! இதோ உங்கள் அங்கீகர வே வந்த விட்டார்" என்றார்.

சிறிது நேரத்திற் கெல்லாம் சொப்பியன்மாதேவி அகிருத்தரின் விட்டுப்

பெண்மணிகளைப் பார்த்துப் பெரிவிட்டு மேல் மாடிக்கு வந்தார். அந்தத் தேவியின் மூத்தில் அப்போது சொகம் தழும்பிக் கொண்டிருந்தது. அகிருத்தர் எழுந்த உபாசித்தச் சட்டிக் காட்டிய ஆசனத்தில் தேவி உட்கார்ந்தார். சிறிது நேரம் தவறாமல் ருக்கித் பார்த்த வண்ணமாக இருந்தார். அந்த மேல் மாடத்திலும் மானிகைக்கு வெளியிலே விழியும் சிவந்தம் குடிசொண்டிருந்தது. பின்னர் சொப்பியன் மாதேவி மதராசத்தனையும், அகிருத்தரையும் ஒரு மூலை பார்த்துவிட்டு, "ஐயா! என் கணவர் எந்தவித இந்தப் பார்த்ததைச் சுமத்திவிட்டு மேற்றிகைக்கு எழுந்தருளி விட்டார். நவநு சொத்தது என்னவோ காந்தான். ஆனால் அவர் இச்சமயம் இருக்கிறதால் நான் இவ்வளவு துன்பப் பட வேண்டியதாது" என்றான்.

அப்போது மதராசத்தன் கண்களில் கோபக் கனல் பறக்க, "ஓ என் இப்படி வேதனைப்படுகிறாய்? என் அடிக்கடி என் தந்தையின் பெயரை எடுக்கிறாய்! தந்திர ஜார்ச் சிம்மாதனத்தில் என் ஏதப் போவ தென்னமோ சிச்சமயம். அதற்குத் தடை யாக இருந்தான்களில் ஒருவன் இறந்த போனான். அருள்மொழி வாய்மொரு எங்கிலிட வயிற் சிறியவன். நான் உரிசோடு இருக்கும்போது அவனுக்கு

குறையும் பட்டம் உட்பட மாட்டார்கள். நீ மட்டும் குறுக்கே சிலசமயம் குறியை செய்ய வேண்டும். அப்பா! பெற்ற பிள்ளைக்குத் தரவேண்டிய செலவு அன்றாடம் பற்றி யாராவது கேள்விப்பட்டதா? சில பத்த மணிவாசியே நீ ஏன் எனக்குத் தரவேண்டிய செலவு பார்த்திருக்கிறாய்?" என்றான்.

"என் குழந்தாய்! பெற்ற பிள்ளைக்குத் தாய் விதேயமாக இருப்பது பங்கு சரமான் தரவேண்டியதான். ஆனால் என்னைவர் எனக்கு அவ்விதம் எட்டிய பிட்டுச் சென்றிருக்கிறார். அவருடைய எட்டியைப் சிறைவேத்தவது என் கடமை. சொல்லுகிறேன் கேள்! மண் ணுரை சொல்புப் பொய்வாதது. ராஜ்யத் தின் மேல் ஆகை அதைவிடச் சொடியது. தனியே முடி குடிச் சொண்டிருப்பவர் களைப் போல் இவ்வடிவத்தில் கவனித் துக்காரதெவர்கள் வேறு யாருமில்லை. சிக்காததத்தில் வித்திருப்பவர்களைப் போல் மன அகமழியின்றிச் சங்கடப்படு பவர்களும் யாரும் இல்லை. தனியே மீட்டம் வைத்துச் சொண்டிருந்த கார னத்தினால் அவ்வாறு விசாரணையின் உயிரைவிட கொடுத்தது? பூவோடு ராஜ்யத் தைத் காட்டினால் எவ்வளவோ மடங்கு வேலாவது சிலவேளை சம்பராஜ்யம் காம்பித்த வகை விட்டே போய் விடுவோம் வா. கொத்திர தரிசனம் செப்த கொண்டு கையாங்கிரி வகை யின் போவோம். சாஷாத் கவ்வாசார தின் குறியைக்குப் பார்த்திர வோம்."

"ஆகா! கவ்வாச யாத்திரை போவ தற்குத் தங்களுக்குத் தக்க பருவந்தான். எனக்கு இன்னும் பிராயம் ஆகவில்லை. இந்த உலகத்தின் உடதுக்கென் எனத யும் நான் இன்னும் அதுபவிக்கவில்லை. உடம்பெவ்வாம் சாம்பியப் பூமி கொண்டு 'செவ செவ' என்று வைத்தியக் காரனைப் போல் அகிர்த திரியும்படி என்னை சிலவர்த்த விட்டாய். அந்தப் பரமசிவனுடைய பெருங் குறியைவினுவேயே என்விடம் இப்போது ராஜ்யம் கொடுக்கி வந்திருக்கிறது. அதை ஏன் ஏன் கவையிட வேண்டும்?" என்று கேட்டார் மதராசத்தான்.

"அப்போ! உன்னை கொடுக்கி வந்திருக் கும் ராஜ்யம் எத்தனையோ அபாயங்க ளுடன் கொக்கு வந்திருக்கிறது. நீ சிம்மா தனம் ஏதுவதற்கு ஒரு தடை நீங்கி விட்டது. ஆதித்த கிரகமன் இதற்கு விட்டான் என்று சொன்னாய். எந்த மூன்றாம் இந்த விட்டைத் உத்தி நீந்து கொண்

டிருத்த ஜனங்கள் உத்தவிட்டது உன் காலின் விழவில்லையா? மதராசத்தான்! ஆதித்த கிரகமன் இதற்குத் தாய் பழுவெட்டகாரவர்களுமே காரணம் என்று மக்கள் சினைத்திருக்கிறார்கள். உன்னை எப்படிச் சக்கரவர்த்தியாக அவர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள்?"

"அப்பா! அதையெவ்வாறு ஜனங்கள் வேறு சித்திரம் மந்த விடுவார்கள். என்னைச் சிவகாதத்தில் எத்தனித் தாய் என்னைவே சக்கரவர்த்தி என்று ஒப்புக் கொள்வார்கள். இன்னும் சொல் றேன் கேள். கிரகமனுடைய மானத் துக்கு பரீ காரணம் தெரியுமா? அருள் மொழி வர்மன அருமை சிவகிதன் வந்தியத்தெவந்தான். சம்பவகாரயத் திட்டிய கிரகமன் செத்துக் கிடந்த இடத்தில் வந்தியத்தெவந்தான் இருத் தாலும். சம்பவகாரயகாரயும், வந்தியத் தேவனாயும் பரதாசர் சிறையின் போட் டிருக்கிறார்கள். தனக்குச் சிம்மாநயம் கிடைக்கும் பொருட்டுத் தமையனைக் கொலை செய்ய எத்பாடு செய்தவன் அருள்மொழி வர்மன். இது மட்டும் ஜனங்களுக்குத் தெரியட்டும். அப்பற்றம் பொன்னியின் கொவ்வின் உதி என்ன ஆதிதென்று பார்த்தவாம்."

சேம்பியன்மாதேவி தம் கண்களின் கண் விச, "அட பரவீ! குறியைவே உருக்கொண்ட அருள்மொழியைப் பற்றி என்ன வார்த்தை சொல்கிறாய்? உன் னைப் போன்ற துரானை பிடித்தவனையே அவன் கொளினில் வைத்துக் குழியைத் தயாராக இருக்கிறானே. அவனைப் பற்றி நீ மறுபடியும் இப்படிச் சொன்னால் நீ எரிவாய் சாகத்துக்குத்தான் போவாய். உனக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் உதி மோட்சம் கிடைவது."

இதைக் கேட்டதும் மதராசத்தான் குறித்தெழுந்தான். "அடி பெய்ய! உன் கொந்த மனதுக்குச் சாஸம் கொடுக் கிறாய். என்னுடைய விதேயிக்கு ஆகி உதிகிறாய். நீ என்னுடைய தயாராக இருக்க முடியுமா? இவ்வயே இல்லை" என்று மதராசத்தான் உவ்வம் கொந்த கொதித்துக் கூறினான்.

அப்போது செம்பியன் மாதேவி "அப்பா! உனக்கு நான் இயத என்னதக் கும் சொல்வையெண்டா மென்றிருக்கிறேன். உன்னுடைய பிடிவாதத்தினால் கொண் டும்படி செய்த விட்டாய். உன்மையி வேயே என் உன்னைப் பெற்ற தாயர் அல்ல. நீ என்மனதும் அல்ல" என்றான்.

மதுராத்தான் கம்பியுரையில், "ஆகா! நான் சந்தேசித்தது உண்மையாகப் போய் விட்டது. நீ என் தாயாகியவா விட்டாய் என் தாயார் யார்? நான் உன் மகன் இவ்வ பென்றாய் பின் யாருடைய மகன்?" என்றான்.

தேவி மூதன் மந்திரி அகிருத்தராய் பார்த்து, "ஐயா! தாய்க்குச் சொல்லுங்கள், என்னுடைய அவமானத்தை நானே சொல்லும்படி தயவு செய்து கவனிக்க வேண்டாம்" என்றான்.

மூதன் மந்திரி அகிருத்தர், மதுராத்தனைப் பார்த்துச் சொன்னான்: "இவ்வரசே! தங்களைச் சிங்களத் திரு குழுவில் பருவத்திலிருந்து எடுத்து வளர்த்த அன்னையை மனம் நோரும்படி செய்து விட்டார்கள், எப்படியும் ஒரு நாள் தாய்க்கு உண்மையை அறிந்த கொள்ள வேண்டியதுதான். இப்போதே அதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்" என்றார்.

செம்பியன்மா தேவிக்குக் கம்பாண மான புதியில் தன் வயிற்றில் ஒரு குழந்தை பிறக்க வேண்டுமென்றும் அக் குழந்தை சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் சக்கர வர்த்தியாக வேண்டுமென்றும் ஆகா இருந்தது. அவன் கர்ப்பம் தரித்து, குழந்தைப் பேற்றை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில், அவனுடைய கணவர் வெளியூருக்குச் சென்றிருந்தார். அதே சமயத்தில் அதே காலத்தில் அக் காலும் தங்கையுமாய் இரண்டு ஊமை எந்திரிகள் அரசன்மனைத் தோட்டத்தில் குடி பிசுந்தார்கள். அவர்களில் ஒருத்தி கர்ப்பம் தரித்துக் குழந்தைப் பேற்றை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். செம்பியன் மா தேவி கஷத்திரடனாம் சென்றிருந்தபோது அனாதையாகக் காணப்

பட்ட அந்தக் கர்ப்ப மந்திரை அழைத்து வந்திருந்தான். அவனுடைய சகோதரி தஞ்சாவூருக்கருகில் இருக்கிறதென்று தென்கிப்பட்டுக் கர்ப்ப மந்திரை உதவி செய்வதற்காக அவளை வரவழைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

செம்பியன் மா தேவிக்குக் குழந்தை பிறந்தது. மூதன் மந்திரி அகிருத்தர் தாஜபத்துக்குப் பின்னை பிறந்திருப்பதைப் பொருட்டு வாழ்த்துக்கூற வந்தார். அப்போது செம்பியன் மா தேவி கணவர் விட்டு 'கோ'வென்று அழைத்தான். பிறந்த குழந்தை உயிரில்லாமல் அசைவற்றுக் கட்டையைப் போல் கிடந்தபடியால் அவ்வாறு அவன் துக்கப்பட்டான்.

"ஐயா! என் கணவன் வந்து கேட்கும் போது நான் என்ன பதில் சொல்வேன்?" என்று கிம்மி யழைத்தான். அவனுடைய தயார்த்தைக் கண்டு பொறுக்க முடியாமல் அகிருத்தர் ஒரு யோசனை கூறினார். தோட்டத்தில் குடி பிசுந்த ஊமைப் பெண்ணுக்கு ஒரு ஆணும், ஒரு பெண்ணும் மாக இரட்டைக் குழந்தைகள் பிறந்திருப்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அந்த ஊமைப் பெண்ணிடம் சென்று குழந்தைகளை அங்கேயே விட்டு விட்டுப் போய் விட்டால், அவர்கள் அரசன்மனையில் வளர்வார்களென்று ஜாடையினும் தெரிவித்தார். அந்த ஊமைப் பெண் வேறி பிடித்த கைத்திப்பக்காரிபோல் இருந்தான். மூதலில் அவன் குழந்தைகளைக் கொடுக்க மறுத்தான். சற்று நேரம் கழித்துக் குழந்தைகளை விட்டு விட்டு ஓடியே விட்டான். உடனே அகிருத்தர் அவனுடைய தங்கையைக் கொண்டு ஆண் குழந்தையைச் செம்பியன்மா தேவியிடம் கொண்டு விடச் செய்தார். உயிரின்றிக் கட்டை போல் இருந்த குழந்தையை ஒருவருக்கும் தெரி

கந்தாடக சங்கீத சபா (REGD.), புது டிசுவி

1-11-1953 குறித்திருக்கிறவை மாக 4 மணிக்கு

டிசுவி ரோடு ஹிலியல் பஸ்சிக்கட சதுக்க கட்டிடத்தில்

சங்கீத சோதனை, சங்கீத கலாநிதி

செம்மங்குடி ஸ்ரீ ஆர். ஸ்ரீனிவாஸய்யார் ... பாட்டு

மாஸ்டர் டி. என் கிருஷ்ணன் ... கபலிங்

பாலக்காடு ஸ்ரீ மணி அம்பலர் ... மீருதங்கம்

ஸ்ரீ என். கோதண்டராமய்யார் ... கட்டம்

டிகிட்ட: ரூ. 12/-, 5/-, 5/-, 2/8/- (ரூபா நெயர்க்குத்து ரூ. 1 மட்டுக்)

விவரங்களுக்கு ரூ. ராமஸ்வதி (தொல் 41/271 கல்வா 21, மாகாட்ச ரோடு) அலகிடிக் கோவிலுக்கு

கெ. என். நாராயணம், ஜெனரல் செகரட்டரி

வாமல் கொண்டு போய்ப் புதைத்து விடும்படி ஊதமத் தங்கையிடம் கொடுத்தனுப்பி விட்டார். மற்றொரு பெண் குழந்தையைத் தன்னுடைய வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்று அங்கிருந்த தன்னுடைய சிடன் ஆழ்வார்க்கடியாளிடம் கொடுத்துப் பாண்டிய நாட்டுக்கு அனுப்பி வைத்து விட்டார்.

இவ்விதம் குழந்தை மாற்றம் செய்தது செம்பியன் மாதேவியின் உள்ளத்தில் உறுத்திக் கொண்டே இருந்தது. ஒருநாள் கண்டராதித்த தேவரிடம் உண்மையை ஒப்புக் கொண்டு விட்டான். அந்த மகான், "அதனால் பாதகமில்லை! பெண்ணே! யார் வயிற்றில் பிறந்த குழந்தையாக இருந்தால் என்ன? சில பெருமான் அளித்த குழந்தைதான். உன் வயிற்றில் பிறந்த குழந்தையைப் போலவே வளர்த்து வா. ஆனால் வேறு குலத்தில் பிறந்த பிள்ளை சோழ சிங்காதனத்தில் ஏறக் கூடாது. அப்படிச் செய்வது குலத்துரோகமாகும். ஆகையால் சிறு பிராவத்திலிருந்தே இவனைச் சில பத்தினும்படி வளர்த்து வருவோம்.

"சோழ சாம்ராஜ்யம் வேண்டாம். சில பத்தி சாம்ராஜ்யமே போதும்!" என்று இவனே சொல்லும்படி வளர்ப்போம். ஆனால் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் இவனைத் தஞ்சாவூர் சிங்காதனத்தில் ஏற்றி வைப்பதற்கு மட்டும் நாம் உட்காதவாக இருக்கக் கூடாது. அந்தச் சந்தர்ப்பம் வரும்போது நான் உயிரோடு இல்லா விட்டாலும் உறுதியுடனிருந்து சோழர் குலத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

"மதுராதகா! நீ கண்டராதித்த தேவருடைய புதல்வனுமல்ல. செம்பியன் மாதேவி வயிற்றில் பிறந்த பிள்ளையுமல்ல. ஊர் சுற்றித் திரிந்த அனாதை ஊதமப் பெண்ணின் மகன். உன்னை இந்தத் தேவி தம் சொந்தக் குழந்தையாவிட தூறு மடங்கு அதிகமாகச் சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்த்து வந்தார். இப்போது அவருடைய கருத்துக்கு மாறுக நடக்காதே. தேவி சொல்வதைக் கேள். அதனால் உனக்கு நன்மையே விளையும்" என்றார் அநிருத்தர்.

உதவிக்கு வந்தவன் பாடு!

கொரியாவில் சமாதானத்தை நிகழாட்டச் சென்றுள்ள இந்திய ராணுவத் துறத் தென் கொரியா தகவல் எரிம்மென் - 2 நிமிரமாகத் தாக்கி வருகிறது.

அமிதமாக புகை குடிப்போர்களை

புகை பிடிப்பதால் ஏற்
படும் துர்நாற்றம், பற்
களில் ஏற்படும் வீணும்
பற்களில் அடையும்
புகைக் கறை.

இவைகளை பிளாக் பற்பசையை
தினம் இரு முறை உபயோகித்து
விரட்டுங்கள்.

சாத்தியமானதில் தயாரித்த பிளாக் பற்
பசை பளதரப்பட்ட கைத்திய ரோகனைகள்
மூலம் புகை குடிப்பதில் ஏற்படும் காய்தாற்
தம், பல்வீணும் பற்களில் ஏற்படும் புகைக்
கறை இவைகளை நீக்குவதில் மேல்கவையா
வது என்பது தெளிவாகியுள்ளது. உறுது
தேர்ந்தியான காரண பொருத்திய பிளாக்
பற் பசையை உபயோகியுங்கள்.

பிளாக் (ரொட்)

சத்தியாந்தர 'சுக்ரோலிஸிடுவியட்'
என்றும் பொருள் கொண்டது.

பிளாக் கிரீன்

இயற்கையின் ஆரவிய துர்க்கந்த
நாணியான சத்தி ரெய்த கரோ
ரோபிதும் கொண்டது.

ரோகியா விடுவா
விடுவா நிடுவா
விடுவா மட்டு
விடுவா மட்டு
விடுவா மட்டு
விடுவா மட்டு
விடுவா மட்டு
விடுவா மட்டு
விடுவா மட்டு
விடுவா மட்டு

"ஸீ பா" வின் விசேஷ
குணம் பொருத்திய
ஒரு பற்பசை.

லிப்டன்

டீ கெர்ல்
டஸ்ட் டீ

சிறந்த
ஸ்டீரியைஸ்
டீ
தருகிறது.

0800-00-700

தி பாஸுனோரி பெனியிட் சீட் பண்ணு விட

(இந்தியாவின் சுதாபித்தப்பாட்டு)
3. சிங்காராஜா ரிஷி, திருவள்ளூர்
தபால் பெட்டி எண் 414 - மதுராஸ் - 5
தொலைபேசி: 044-251574

சேரக் கூடல் தேதி
12-11-58

முதல் சபைத் தேதி
14-11-58

சீக்கிரம் சேருங்கள்

எங்கள் நிறைந்த தீபாவளி சீட்டு வரிவை
(2-வது சனிக்கிழமை ஏகங்கள்)

மாநகரத்தின் சீட்டு வரிவைகள்

25 மாநகரங்கள்

25 பெரும்புகள்

வகுப்பு	மாநகர சந்தா	சீட்டின் மதிப்பு
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250
D	ரூ. 25/-	ரூ. 625
X	ரூ. 20/-	ரூ. 500
F	ரூ. 15/-	ரூ. 375
G	ரூ. 10/-	ரூ. 250

(பேரட்டி உத்தரவுகள்)

இலவசமாக சிபார்சு
எனும் விண்ணப்ப பாதை
எனும் தெளிவான விவரம்
முடன் விண்ணப்பித்தால்
அனுப்பப்படும். சீட்டில்
சேர்த்துக் கொள்ளும்
உரிமை கம்பெனியைப்
சேர்த்து, மற்றவை
வழக்கப்போகும்.

சம். வி. சுப்பிரமணியம், மாநகரக் கூடல்

கோமளத்தின் காதலன்

ம. ச. நாகதாஜன்

நீலகாடு ஸ்பல்டர் வடத்தாழ் பித்த
யாத்தாள் ஒரு நடைய புகை ஆரம்பித்தாள்.
வடத்தாழ் உள் வியைத்தாள் அந்நி, அவர்
மனையாள் பித்தா கோலத்தாறுகள் எதிரில்
வந்து சொன்னாள். வடத்தாழ் புகை
முடித்தாள், "என்பம் போட்டாள்.
அதுபு போல் எப்படிதான் இருக்கிறாள்
சமையாறுகள் முடிக்கிறாள். முடித்தாள்
நத்தாறுகள் இருக்க கோலத்தாறுகள்
அதுபு கோலி விடுகிறாள்" என்று சொன்ன
நீலகாடு ஸ்பல்டர் "என்ப, கோலித்த,
என்ப இருந்து என்னாள் என்ப இருக்கிற
அதுபு?" என்று கேட்டாள்.

"எனக்கு எப்படியாவது ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கட்டும்" என்று கோரிக்கை வைத்தார்.

“இந்த நகரத்திலும் இங்கும் இந்த நகரத்திலும் இங்கும், எல்லாப் புள்ளித் தோய்ந்த இடங்களிலும் எட்டுமெதற்குத் தான் இந்த நடவடிக்கைகள், சிந்தனைகள் போல் போகி வருகின்றன என்பதில் ஸ்தலத்தின் முக்கியத்துவம் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளலாம், உங்கள் தலைவர் ‘தெரிந்ததா?’ என்றால் ‘தெரிந்ததல்லவாம்’ தவறா.”

“காதிதரத்திற்கு
குக் கெட்டியேபோய்
ஒரு காரம் இருந்த
கட்டு அருகிலாவா!”
என்று கேள்வித்
ருத்திக் கேட்டார்
தக்கரை துண்டாகி
“சரி, அப்பா!”
என்றான். கேள்வித்

நாளை, கோமாத்மதப் பாக்டியப் போய்விடும்
அந்த நிலையில் அங்கம் உலகம் இருக்கிறதே.

“இந்த தயக்கம் ஒரு கட்டு எழுதிப் போட்டு விடு, உபேசாதுக்கு வங்கி அனுப்பச் சொசுமி” என்று சொல் விட்டுத் தப் போகையாகத் துணிதல் செய்து தலைத துய்க்கத்.

2

கே.கே. எழு மணிக்கு மீட்டி விட்டு இறங்கிய
கேள்விதான் 'கேட்குள் கேட்குள்' என்று
கிற பட்டை பண்ணுதல் கேள்வி உதாரண
தான் யாருக்கும். கேள்விதான் யாருக்கும்
சாதிக்காமல், கேள்வி யாருக்கும் கேள்வி
தான் யாருக்கும் கேள்விதான் கேள்விதான்.

“கனம் எம்மாருப் பேரவையுடைய தயவு,
கேள்! இது அங்குமிக்கிட்டுக் கிடக்கிறது!”
என்று சொல்லிச் சென்றார்.

“வினாக்கள் போடு போடுந்து போடுதக்க.
 சிறு வந்தக்கப் பதினாறுதக்க தெனும்புக்க,
 ஸார். பதினாறு தெருவிட்டக் காக் மயர்
 வெட்டப்பாயெ இனிமேல் எடுத்தெதிக் கின்று
 முடிய செவ்வென்.....காருக்க, பதினாட்டுக்கு
 ஒருபை போக்கு வண்டு குதக்க...”

இதில் பெரிய கோவந்தாறுமூலம் ஸா
த்யம் அங்கம் காண்க. கோவா கோமந்தியைப்
பற்றி ஏதாவது கோவம் மாட்டாது என்று
கூறியவர் இவ்வந்தர்.

கேமலாப் கேலித்தாண்டவின் அத்தை பெண்.
பதினாறு வயதா இ பெண்வந்தில் பூதம்
நாடகப்புகை, அங்குக்கு இந்தப் காட்சிகளுடன்

[illegible][illegible][illegible]

“தேவ...!” என்று சொல்லி இரு மூட்டை ஒதுக்கியவர் நடக்கிற போதுதான் சேஷ-சோகல்தரங்கள் மூடப் படுவதிலிருந்து இரண்டு நிமிஷம் தாமதமாகிறது. அந்தநேரம் அந்த இரண்டு நிமிஷம்.

[illegible]

அந்த நேரத்தில் சிறுவன், கோமான் என்
கோப் தேவித்த காவாய் செய்து, கதெரித்
தழையத் தழையப் பீகரித் கோங்குகூதாள்.
மூத்தகீக் பழை வீழுகது இக்கி. மழலாய்
என்கோய்ப் பாய் பாய்ந்து, 'பாய்' எந்து அந்த
மார்த மூத்தகீக் கோமாய் ஸ்தூதா. தெரி
வித் அழகி இருந்த குஞ்சுமப் போட்டு அழகம்
பெரித் கோமாத் கோட் இருந்தத. கோமாய்
தக்கோட் வீதியோர் அம்மாதிரிதில் அழகத்
தழைப் பழையபுகழ் சிறிதத மூத்தகீடக் கோம
னாக் அழகி வரவேற்றாள்.

2

மீதமுள்ளவைகள் பற்றி நான் வினாக்கள்
கொடுத்தாலும் அதற்கு மேல் ஒன்று நான்
வினாக்கள் திருப்பி விட்டேன். நான் கேள்வி. இவை
எல்லாம் தகுந்த. நான் பரீட்சையாக வினா
கொடுத்தேன். 'ஓ, அப்பா...'. அதற்குமேல்
தகுதியான பேசுவதை நேர்த்தியாக வினாக்கள்
குறித்து அப்பாள் இதை விவாதிப்பதில் சிறப்பு
கொண்டிருக்கிற வேளையில் பற்றி நான்
அப்பாவினா கொடுத்தேன். மேலும் வினாக்கள்
அவை விவாதிக்கப்படுகின்ற பற்றி நான் வினாக்கள்

முதல் நேரமாக அந்த வார்த்தையில் ஒரு மணி
கூட சேரவில்லை. நேரத்தொகுப்பில் பரந்தரன்
மீதே வந்த பீதி புகுந்த வார்த்தை அழியாத
மொழி அந்தப் பீதியை மீளாது விட்டது.
அந்த அங்கே ஒரு மணிக்கு சேராதது,
நேரத்தொகுப்பில் 'அந்த' நேரத்தது. நேரத்த
வார்த்தைத் திட்டம் நேரம் வந்தது.

“காபா, கோல்டாஸ்டாஃ” என்ற ஒரு புத்தகம் வந்தது. கோல்டாஸ்டாஃ கவிதை பாடினார். கடந்த எட்டுவது அறுபது ஆண்டுகள் கோல்டாஸ்டாஃ புகழ் இவர்களுக்கு வந்தது. கோல்டாஸ்டாஃயைப் பார்த்தால் அப்படியே எதிர்த்தே கிடைக்க.

“எப்போது வந்தால் நீ எழுந்தாடு வெட்டி
கொடுக்கிறேன்” என்று சொல்லினான்.

[illegible][illegible][illegible]

3. கீழ்க்கண்டவற்றை ஒத்ததெனக் கருதத்
தக்கவருள் ளென்பது அஃதென்பதற்கு. காலத்தி
லுள்ள காலத்தினை யுள்ளதென கருதும்
அஃதெனக் கருதும் அஃதென்பதற்கு. கால
வழி அருளில் ளை. தலை காலத்தினை.

பயிற்சி பெற்றவர்கள் மட்டுமே வேலைக்கு
அனுப்பப்படும். இவர்களுக்கு வேலை
கிடைக்காமல் போனால், "கேள்விகள்"
பகுதியில் பதிலளிப்போம்.

வடை தட்டுவதன் அந்தரம், என் தன்மை முறையிற் இருக்கிறதோ, போன கங்காக்கிறதோயோ வடை தட்டுவதோ என்று அடுப்பிக்கு விதமாம். அம்மா, 'வேண்டாம்!' என்று எவ்வாறோ சொல்லியும் கேட்காமல் மாணவ கருட்டி அடுப்பில் போட்டான். அங்கையறாள், "சட்டியா!" என்று சத்தம் வந்தது. "ஐயோ! அம்மா!" என்று அவரின் புறத்திக்கு கொண்டு வரவை உதறினார். புறம் அப்பறம் மூன்று மாவும் அவன் கைமையில் அந்தப் பக்கமே தலி காட்டி விட்டான்!" என்று சொல்லிச் சொந்தான். அதையும் அத்திப்பேரும் சித்த தாரைகள். சொந்திராஜன் கோமனத்தையப் பார்த்தான். அதுவும் அந்தக் கேட்டுச் சித்திக்கு சொல்லுக்குதான். ஆனால் அப்பாளுக்கு மாத்திரம் ஏனோ சிறிது ஏதாவது.

மத்தியானம் மூன்று மணி இருக்கும். சொந்திராஜன் ஒரு உதரையில் குடிக்கும் தண்ணீரையும், குடைவையும் எடுத்துக்கொண்டு வந்தது மேட்டுக்குப் புறப்பட்டான்.

அந்தத் தண்ணீரைக் போட்டுக் கொடுத்தது சொந்திராஜன் கைமையில் தனித்தக் கொண்டிருந்தது. தண்ணீரும் ஸ்ரீகாந்திரையும் மாத்திரம் திரும்பித் திரும்பி ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அவன் மனம் குவிந்தது. ஆம், இதிலே சத்தெனம் வந்தான்! ஸ்ரீகாந்திரை ஒருவன் வன் எதிரே இருக்கும்போது கோமனம் போன்ற நிலைமையில் தெரிந்த ஒரு பெண் எப்படித் தண்ணீரைப் போன்ற ஒரு கார்ப்பை விடும்படியாக? ஸ்ரீகாந்திரைப் போல் சதா சித்திக்குச் சித்திப்பு போல் சோமத்தியம் தனக்கு இருக்கிறதா?... கோமனம் அநிலமாகச் சித்தி அவன் பார்த்தது இப்போது.

அநிலமாகவும், அடக்கமும் கொண்ட பெண் அவன். அந்த வகையிலிருந்து அவன் எவ்வளவு தடவைகள் காப்பிட்டுச் சித்திக்குக்கொண்டான்!—அதுவும் ஸ்ரீகாந்திரை இருந்த பக்கம் பார்த்து! இத்த மாதிரி கிணையினால் குடிக்கிறதே அவன் மனம் வந்தது வேண்டிக் கைவிட்டுவிட இப்போது.

ஸ்ரீகாந்திரை மணிக்குள்ளேயே வந்தது பெண் ஆகி விட்டது. சொந்திராஜன் குடைவையும் உதரையையும் சொல்லிப் கொடுத்த விட்டு விட்டுக் குடி கொடுத்தான். வரவாகி தான். ரோழியில் வரவாகி எடுத்து வந்ததோடு, உள்வெளியிலிருந்து பெண்கள் குடி கொடுத்தது.

"என் அந்தரம், கோமனத்துக்குப் பாடத் தெரியுமோ!—என், கோமனம்!" என்று ஸ்ரீகாந்திரைக் கேட்டான்.

"கொஞ்சம் கொஞ்சம் தெரியும், புறம் பாடுவானோ?" என்று கேட்டான் கோமனம்.

"புறமோ! பிரமையாகப் பாடுவான்; ஆனால் கேட்கத்தான் சகிக்காத!" என்றான் ஸ்ரீகாந்திரை. அதையும் கோமனமும் சித்திரைகள்.

சொந்திராஜன் உள்வெளியிலிருந்து, குடிமையில் உட்கொண்டு போல் மூலத்தையக் கண்ணி வந்தது. அந்தரத்தில் உட்கொண்டது கொண்டு "கொஞ்சம் தண்ணீர் வேண்டும், அந்தரம்!" என்றான்.

கோமனம் உள்வெளியிலிருந்து ஒரு டிஸ்கில் தண்ணீர் கொண்டு வந்தது. ஆனால் கொண்டிருந்த அந்தரத்துக்குப் பத்தித் தப்படித் தண்ணீர் துணுக்குப் பத்தித் தண்ணீர் வந்ததான். சொந்திரை அவன் கைவிட்டுக் கொடுத்தது இப்போது போன்ற தண்ணீர் எடுத்துக் குடித்தான்.

கல்வி தீபாவளி மலர் - 1953

தலைநிலத்த எழுந்தாண்கள், கவிஞர்கள், தலைவர்கள் இவர்களின் அருமையான கதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகளுடனும் பிரபல சித்திரக்காரர்களின் கலை வடிவம் பல வர்ணச் சித்திரங்கள், ஹாஸ்யச் சித்திரங்களுடனும் "கல்வி" தீபாவளி மலர் தலையிற் னாதம் 5-த் தேதி தீபாவளித் திருநாளில் மலரம் விநித நிகழும். இருந்தது பக்கங்களுக்கு அநிலமான இம்மலர் மூலவதும் ஆர்ச் காசித்ததில் அச்சுவினது.

விநித கு. 5-0-0

000

உங்கள் தேவைக்கு உள்வெளியில் கல்வி எழுந்தாண்களில் மூன் உட்கொடு பதிலு செய்து கொள்ளக் கொடுக்கிறோம்.

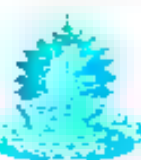
தபால் மூலம் பெற விரும்பும் வெள்கள் சித்திரத் தார்க்கு உட்கொடு சித்திரக்கண்ட விநிதப்படி பணம் அனுப்ப கொண்டுக்கொடுக்க. வி. பி. பி. மூலம் அனுப்ப இயலாதது

உட்கொடு, இலங்கை ... கு. 5 8 0

மர்மா, மலேவா, சிதா கொந்திராடுகள் ... கு. 5 14 0

மர்மோது: கல்வி கவிதைகள்

சித்திரக்கண்ட, கொந்திராடு - 10

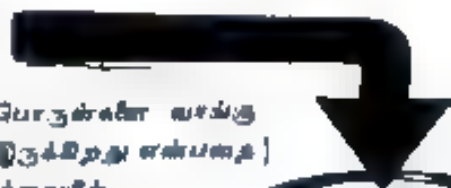

இதுதான்

உண்மையான

இடைச்சி மார்க்

பாலின்
சின்னம்

மிக சிறந்த பொருளாக வாங்கு
வதில் உரையம் இருக்கிறது என்பதை)

நாம் வாங்குபவரில்

உள்ளிருக்கும். சிறந்த

பொருளாக வாங்கு

வது பணத்தை

சிறந்த முறையில்

செலவழிப்பதற்கும்

என்பதை, நம் முன்

நேரிகள் அளித்தது

பேரளவே நாமும்

தெரிந்து கொள்கு

கிறோம். அந்நேரம்

இடைச்சி மார்க்

பாலே இந்தியர்கள்

பல வருடங்களாக

விருப்பம் வந்திருக்கிறார்கள். அது மக்களின் நம்பிக்கை

யைப் பெற்றிருக்கிறது—அந்த நம்பிக்கைக்குப் பாதிரி

மாவதற்காக அது சிறந்த முறையில் தயாரிக்கப்பட்டது.

பணத்தின் மதிப்பை உணர்த்து

விடுவதோடும் உபயோகியுங்கள்

தல்ல பொருளை வாங்குங்கள்

விவரங்களுக்கு:

நெஸில்ஸ் பிராடக்ட்ஸ் (இந்திய) லீட்.

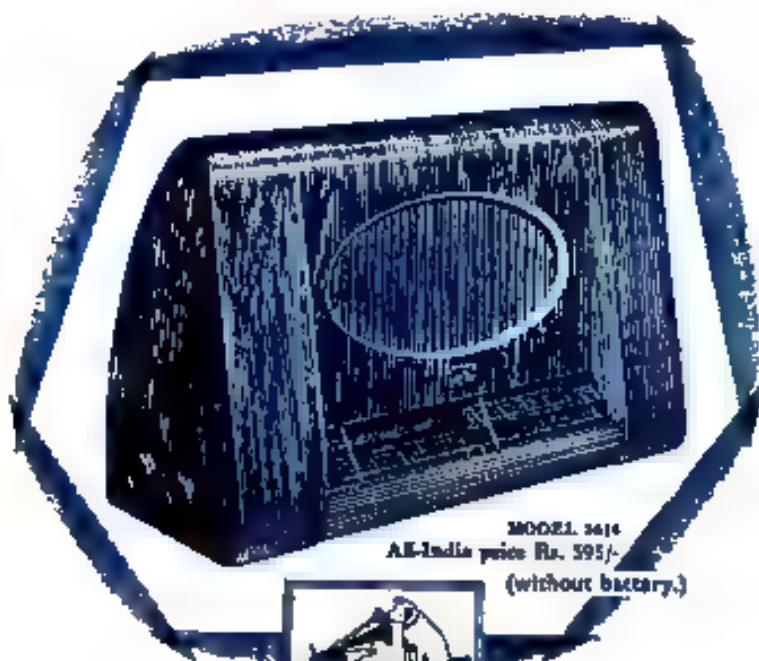
தலைகீழ் 180, மதராஸ் 1-க்கு அருகில்

The ideal radio for the mofussil !

മുഖ്യമായും ഗ്രാമീണർ, ഈ റേഡിയോ
അവർക്ക് വളരെ നല്ല സൗകര്യം നൽകും. ഇത്
അവർക്ക് വളരെ നല്ല സൗകര്യം നൽകും.

Also available other attractive models and car radios.

MODEL 3414

AS-India price Rs. 595/-

(without battery.)

The Mithras of Quality

"HIS MASTER'S VOICE" RADIO

THE GRAMOPHONE CO. LTD. Calcutta • Bombay • Madras • Delhi

enq/2/3 Ask your dealer for free demonstration !

ராமன்லால் வணந்தலால் தேசாய்

:: மொழி பெயர்ப்பு : சா. வீ.

பூர்வ கதை

நூல்வகையில் இருந்து நாறு பேருக்கு உபகாரியாக வாழ்த்தவர் ராமலால். ஊக வனுக்கேற்ற மனவியாக வாய்த்தவர் சுபத்திரா. அந்த ஊரில் அவனுடைய உதவியை நாடாத விடுவனே இடையாது. காளத்தின் உற்று, நூல்வகையில் இருந்த அந்தக் குடும்பம் தொடித்து விடுகிறது. அவர்களுக்கு ஆதரவுக்கு ஓரே பெண்ணாக மனோமா பிறக்கிறது.

ராமலாலுக்கும் பரம தம்பை பரம னந்தர் என்பவர். அநேக ஆண்டுகளுக்கும் பின் அவர் ராமலால் சந்திக்க வருகிறார். வறுமை நிலையில் இருந்த ராமலால் ஒரு சிறு வீட்டில் குடியேறி விட்டே, விட்டை விசாரித்துக் கொண்டு பரமனந்தர் வர நேர்நிடுகிறது. ராமலாலின் வீட்டுக்குப் பக்கத்து வீட்டில் ஒரு யிருக்கும் சுந்தரன் மாணவன் உதகர் என்பவன் அவருக்கு விட்டை அடையாளம் காட்டுகிறார். பரமனந்தர் காரணமாக உதகருக்கு ராமலாலின் குடும்பத்தோடு தெருவெல் பழகும் வாய்ப்புக் கிட்டுகிறது. மன வயதை தெருவெல் விட்ட மனோமாலுடன் பழகும் பாக்கியமும் கிட்டுகிறது. மனோ மா அவனைப் பார்த்ததுமே, மனத்தை அவனிடம் பதிக்கொடுத்து விடுகிறார்.

நாறு காக சம்பந்தத்தையும் கூடத் தவிர்த்து மனோமாலுக்கு வாக்களித்து விட்டுச் சுதாரன் வேதியை நாடி பம்பாய்க் குச் செல்கிறார். ஒரு நாள் தற்செவனாக அவன் வழியில் பரமனந்தரைச் சந்தி கிறது. அவருடன் சென்ற அவன் தன்மத

என்பவனின் உத்திக் குத்துக்கு இலக்காகி அவர் விடுதியில் தங்கும்படி நேர்நிடுகிறது.

ராமலால், ராம திலாகில் கெடிக் கொண்ட காலத்தில் மாதவப் பிரஸாத் என்னும் தளவந்தர் தியாய விடுக்கு அவ ருடைய விடு வாரணியும் நிபுணன்செனியும் வாங்கிக் கொண்டு அவருக்குக் வக கொடுத்து உதவுகிறார். அவருக்கு முதல் மனைவி தோய் வாய்ப்பட்டு அகாலத்தில் இறந்து விடுகிறார்.

ராமலாலுடன் தெருவெல் பழகும் வாய்ப் புக் கிட்டியதன் பானாக, மனோமாலின் மீது அவர் நாட்டம் செல்கிறது.

மனோமாலின் மனத்தில் எப்படியாவது இடம்பெற வேண்டும் என்று என்னிய மாதவப் பிரஸாதுக்கு மீண்டும் வாரியம் திரும்புகிறது. அழகாக ஆடையாங்காரம் செய்து கொண்டு குதிரை மீது ஏறி மனோ மாலின் வீட்டு வாரணை அடைகிறார். அப்பொழுது குதிரை மீறிருந்த கீழே விழுந்து காயம் பட்டுக் கொள்கிறார். மனோமாலுக்கு அவனிடம் அப்பொழுது அதுதரபம் உண்டாகிறதே குழிய, அன்பு உண்டாகின்றன.

இம்மாதிரிச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் பம் பாய்க்குச் சென்ற உதகர் கெட்ட சகவர சந்தில் ஈடுபட்டுவிட்டான் என்னும் செய்தி தோழி ழுளம் அவனுக்குக் கிட்டுகிறது.

எனவே, மனோமா மனம் இக்கால விருத்த போலுதிலும் மாதவப் பிரஸாதைக் கட்டாயமாகக் கவனமாகச் செய்து கொண் டும்படியாகிறது. இனி மேலே, படிக்காரம்.

10. அதிர்ஷ்டத்தின் அறிஞர்

ஸெட்சாதிபதியாக ஆக வேண்டும், அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு வந்த மனோமாலின் மலாடிகளில் கெட்ட வேண்டும், அப்புறம் அவரைத் தன் இருதயத்தா ரணியாக ஏற்று

இப்ப காதலு வாழ வேண்டும் என்று மனக்கொட்டை கட்டிக் கொண்டு பம்பாய்க் குப் போன உதகர் வாழ்க்கையில் வழி தவறி நடத்த பெண்ணுக்காக சிறுவப்பப் .

ஆசிரமத்தில் போய்த் தங்கப் போகிறார்களா? பார்க்கலாம். என்னிடம் பார்த்திருப்பாரா? தாது கல்லியலில் கலம் கொண்டு வந்தார். அந்த கலத்தில் மனத்தில் என்ன வேண்டாம். கற்பனை கட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்? 'எமது அறிவுமையும் ஸ்ரீமையும் உலகத்துக்கு வழங்க வேண்டும். எமது மேதைமையுடையோரும் படுத்திக் கொள்ள இந்த உலகம் வெகு ஆர்வத்துடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. கல்காரிக் கலம் முடிந்ததும் கொங்கைத்தட்டன் வாசைந்து கங்கைக் கொள்கைப் போகிறது. எம் அறிவின் ஒளிக்கொண்ட, கல்காரிக் கலம் எடுக்கக்கூடிய பரிசுவரு இயக்கவாசனம் வாழப் போகிறோம்' எந்தெந்தவாம் பார்த்துக் கொண்டேட்டி மெழுகு கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் அத்தனை ஆசைமையும் கட்டிக் கொண்டு பப்பாப் சென்ற அவளை சீராகத்தான் ரீ கொண்டிருக்கிறது. உலகம் அவனுடைய அறிவுமையும் ஸ்ரீமையும் பவன்படுத்திக் கொண்டு வாழ வேண்டும் என்று கல்காரிப் படுவதாவே தெரியவில்லை. எப்போதும் போய் எதைமும் கட்டியும் செல்லாமல் சித்தம் போக்கு சிலம் போக்கு என்று தன் போக்கிலேயே முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது.

யப்பாமை அடைந்தபின்னால் கதாசூர்த்து. 'என்னய் போய் கலம் கொண்டுகலிக், அறிவுத் திறனில் அசையாதாரை எந்த தரிசியோ போ இருக்கிறார்கள். மனம் திறக்கி மனத்தெய்வகாரை, எம் கலம் கட்டிதும் சாதுவவாக்காரை எந்தரிசியோ போ இருக்கிறார்கள். படித்தவர்க்கு குதவா யில்ல; பெருவாசியாவே இருக்கிறார்கள். படித்தல் பால் வலிந்தை சீர்ப்பு வழி தெரியாமல் தான் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்' எப்பெதெல்லாம் அதுபவ வாயிலாகத் தெரிய வந்தது? மனோரமாவாக்காரை கட்டாரிப்பி யாரிபே தீவத என்று கல்காரி கண்டு கொண்டிருக்க கதாசூர்த்து, எந்த தொழில் செய்யும் ஸ்தலம்மனில் கத்திக் குத்திக்கு இயக்கவாசிக், சித்திப்ப போகல்களில் கத்தித் திண்டாடும் ஆன் பெருகல் வாலும் தெருவிலே, தான் தங்கி வாழுவாங்கு கிறக்கும் என்று மனத்திலும் எப்போதுதான் கல்காரித்தாவது பார்த்திருப்பாரா? எனவே, அறிவுக்கும் அப்பாற்பட்ட சீரோ ஒரு வந்து இருக்க வேண்டும் என்பதான அவனுக்குத் தோன்றத் தொடங்கியது. அறிவுக்கும் அப்பாற்பட்ட வந்து என்று ஒன்று இவ்வா அிட்டான் அவன் சித்தித்த கருமம் சித்தித்தபடி கட்டித்தாது?

மனோரமா அடிக்கடி அவன் சித்தித்த திரை கலம் இடம் பெறத் தொடங்கினாள். குரலில் பார்த்துக் கொண்டும் போழுது அவனுக்கு மனோரமாவின் குரல் தான் சித்தித்த வந்தது. அவனே குருட்டுக் குரலில் பார்த்துக் கத்திக் கொண்டு இருக்கிறார். கல்காரி அவனுக்குத் சந்தேகத்தில் உண்மையாவே ஒரு சித்தி ஆசைதம் இருக்கிறது என்பது புண்பெய்தது. புண்பெய்த மட்டுமே கல்காரி அவன் அதை வெகு இன்பமாக அது கிட்டுவது கத்திக் கொண்டு விட்டான். அவனுக்கு கல்காரி தந்த கல்காரி, தான் குரலில், வலகத்தம் அவற்றிலும் உண்டாகும் ஆசைதம் ஆடுவதை வெல்லாமல் பிக் கத்திக் கிளக்கத் தொடங்கி விட்டான்.

அவன் கலம் அது இருக்க அத்தார்டுகளில் விட்டத் தட்ட ஆறியும் வரத் தொடங்கி விட்டது. அப்பொழுது கல்காரி அவன் குரலில்

அனாவசியமாகத் தவறப் பிரத்தாரங்களைக் கற்றுக் கொண்டு, தனிமையே உட்காந்த அப்பியானம் செய்த கொங்குருத்தாக, அப் பொழுது நிகழ்ந்து பரமனாகத் அங்கே வந்த ரோகிதர், அவர் வந்ததும் ஒரு சீக்கர் பெருமூகம் விட்டார். பிரத தங்கு இயல்பான மயிர்ச்சி முத்திரையை முகத்தில் வர வைத்துக் கொண்டு கதாரைக் கருகில் போல் உட்காந்தார். சித்த ரோகிதக் கொங்கம் அவர் ஆனந்த பரவாமுத்துத் தங்கையம் அநியாமம் அவர் தோல் பட்டை மீது இயோசனை எகைய வைத்தார்.

தோல் மெட்டிமற்றது பாயுக் கொங்குருத்தாக. அவனுக்குப் பரமனாகத் தம் அகந்தை வந்தது. பெரு மூகம் விட்டது ஒத்தும் தெரியாத. அவர் தோல்மீது கை வைக்கவே சட்டென்று திரும்பிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான். பட்டைமையும் சிறுத்தி விட்டான். பரமனாகத்தின் முகத்தில் புக்கவை பட்டித்தது. அவன் அநியாமம் ஆசிரியமும் ஒருங்கே கூட அவரைப் பார்த்தான்.

"என் சிறுத்தி விட்டாய்? அனாவசியக் அபிவிருத்தி பெற்றதையே காட்டியும் ஆனந்தமும் இப்படியும் இருக்கின்றன என்பது இப்பொழுதுவது உனக்குப் புரிகதது. இக்கையா? மான்கோல் அழகானதா? பூகோலத்தொத்தென் அழகானவா? இப்பொழுது உனக்கு எப்படித் தோன்றுகிறது? கொல்?" என்று பரமனாகத் தங்கே இயல்பான வித்திர மூகத்தில் அவன்மீடம் கேள்வியைக் கேட்டு வைத்தார்.

"வாத்தத்தே இடம் இவ்வாறு விஷயங்களையும் கூட சீக்கம் விவரம் செய்து விட்டுத்தான் மறு காலியம் பாரிப் பிரகஷ் போகிறுத்திதே?" என்று அவருக்குப் பதிக் அளித்தான் கதாரை.

கதாரை பார்த்துக் கற்றுக் கொள்ளத் தோட்க்கிப் பிரித்தான் என்பது உண்மையான ஆயினும் சந்தேகத்தக்கு அடிமையானவோ பத்தனாகவோ அவன் இன்னும் ஆடு விடவில்லை. அநியம் பூகோலம் ஆடுவதற்குடம் சந்தேகத்தை ஒப்பிட்டுச் சந்தேகம் தான் உயர்த்தி என்று கோங்குவோ மட்டம் என்று கோங்குவோ கூடிய அனாவுக்கு அவனுடைய சந்தேகம் கைத்தியம் முற்றிவிடவில்லை. அதற்குள்ளே கதாரைக் அதற்கு உண்டு என்று எண்ணிதான் அவன் உணர்ந்திக் அப்பொழுதும் வதுப் பெற்றிருத்தது.

"என் வாதம் செம்பிறை என்று நீ எப்படிச் சொன்ன

முடியும்? என் ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னால், அது வாதமாகி விடுமா? தோல் அதை விளக்க வாதம் என்று என்னுமிருள். என் உன்மீடம் ஒன்று கேட்டுத்தேன், சொல்லு. எடவுன் உன்மீடம் வந்து, 'மோதலன் தாய் வேண்டுமா? தக்க சாம்பிரம் வேண்டுமா? இரண்டும் கெடக்கதது. இரண்டும் ஏதாவது ஒன்றாகக் கெடக்கூம்' என்று சொம்பிறு என்று வைத்துக் கொள். நீ எதைத் தேர்ந்தெடுப்பாய்? மோதலன் தாக்கத்தையா, தக்க சாம்பிரத்தையா?" என்று கேட்டார் பரமனாகத்.

கதாரை அவனுடைய அந்த வித்திரமான கேள்வியைக் கேட்டுச் சிரித்தான். பிரத, "எனக்குத் தக்க சாம்பிரம் வேண்டாம். மோதலன் தாக்கத்தான் வேண்டும் என்று சொம்பிவிடுவேன்" என்று பதிலளித்தான்.

பரமனாகத் அதைக் கேட்டதும் அவன் முதலாகத் தட்டிக் கொடுத்த. "எவா? அப்படிச் சொல்லு! நீ உணர்ந்ததைச் சரிவரப் புரிகதது கொள்ளக் கூடியவன்தான். உன்னை புகளிப் படியும் கல்லார்க் கவிதியும் சந்தேகம் இவ்வாததான் எவ்வாறு வறட்சியானவையா பிரித்தென்றா? உயிர் உணர்ச்சி அந்த வையா பிரித்தென்றா? இதை இப்பொழுதுவது புரிகதது கொண்டாயா?" என்று.

தந்தைமத்திய படியமீடம் உண் இதைக் குதறவை ஒப்புக் கொள்ளாமல் வேறு வழி

தேர்ந்தெடுத்தான். இவையோடு இணங்கப் புக்கம் முக்கியம் தான் என்று தோன்றியது.

"சரி, அதுபோல்டு இவ்வே சொல் கைத்திக் இதக்க வேண்டும். உனக்கு ஏதாவது பணம் - காசு, சொத்து கத்திரம் வேண்டும் அல்லவா?" என்று கேட்டார் பரமனாகத்.

"ஆமாம். இதற்கு எல்லாம் எனக்குப் பெரிய பணக்காரனாக ஆக வேண்டும் என்று தான் ஆகா" என்று கதாரை.

"உன் ஆகா சிறுதியைக் கூடியவழி ஒன்றாக என் ஒரு பிரத்திரித்தென். இதற்குக் கடிதத்தை எடுத்துக் கொண்டு, நீ கெற்றவையே உண் பக்கார வுக்குப் போ. உன் அநிய, சந்தேகம் இரண்டிலும் முழு எப்பித்தை வை, விஷக்கத் தக்க மூகத்தில் சித்திர கைத்திக்குக் கையே நீ எட்டாக் கைக்கார குபாக்கினைக் குறித்ததுகொட்ட முடியும்." என்று பரமனாகத். குருடன் எழுப்புவது என்ன? இரண்டு கைக்காரகோ? கதாரை 'சரி' என்று தன் பணத்தான்.

பரமனாகத் பக்காரனை விவரத்தாகக் கொடுத்தது

ஒரு கைதலும் எழுதிச் சொடுத்தார். அது மட்டுமல்ல, ஒரு சூட்டி உபநேசலும் செய்தார்.

"தொடர்! 4 ஜாக்கிரதையாகப் பழக வேண்டும். அதையும் பொருளிடம் சில ஜாக்கிரதையாகப் பழக வேண்டும். பெருக்கிலும் உவந்திதல் பெரிய பெரிய பிரமையாகக் கற்பனா முடியும். பெருக்கிலும் ஓராத வாயும் ஒத்தும் இக்கிளவந்த உடல் சொக்கது உண்டு. அதே போலப் பெருக்கிடம் செருக்கிய தொட்டி அகிரக்க அகிரக்கத் தீயனையும் கற்பனா உண்டு. தீயனாகக் கற்றுக் கிப்படி அப்படிப் புட்ட சாதாரணத் தீயனாக இக்கி. ஆகவே அடியோடு கவித்த இருந்த இடமே தெரியாமல் அடித்த விடும். நான் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லி விட்டேன். இனி ஜாக்கிரதையாகப் பழகி என் பெயர் எடுக்க வேண்டியது உன் பொறுப்பு!" என்று.

தொடர் 'ஓ!' என்று தன் மூட்டினான். பிறகு அந்த நிலை முத்திலும் கவித்திடு பொருள் பரமாத்மத சொல்ல பக்க வாயை சொல்லிப் புறப்பட்டான்.

பின்னாலும் பார்த்த மத்திரத்தி வேயே பிரசித்த விட்டான் தொடர். அப்படியே! எத்தனை பெரிய பக்கவா! என்ன வேலைப்பாடு! இத்தனை பெரிய பணக்கார குடும்ப பரமாத்மதத்துக்கு சிவோமேய் எப்படிச் சிட்டியது? பார்ப்பதற்குப் பரமேசுவரம் போகிறார்களும் பரமாத்மத இத்தனை பெரிய மனுஷ்யர்? பெரிய பெரிய பணக்காரனாக எவ்வளவும் அவர் கைக்குள்ளா? 'பரமாத்மத விசித்திரமான மனிதராக, அவருடைய பழையதிலிருந்தே தெரிய வில்லையா? அவருடைய அகவனவு விசித்திரங்களிலும் இதையும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும்!' என்று கேக்கின்றார்களே! யேன் கேக்கிறேன் கேட்டுச் சொல்லு சந்தேகத்தின் உழந்த சொக்கிருந்த தன்னுடைய மனத்தாகச் சாதாரணப் படுத்திச் சொண்டான்.

பக்கவாவுக்கும் தாமதத்தே அவர் பரமாத்மத சொடுத்த கைத்தந்த உங்கே அனுப்பி வைத்தார். கைத்தந்த அனுப்பி வைத்த சில சிலிவுக்களுக்குள்ளாவே பணம் தெரிந்தது. உடனே அவனுக்கு உங்கே வரமுடியாத உத்தரவு வந்த விட்டது. தொடர் கைதலில் படிப்பு படித்தவனுக்கேதோ! அவனுக்கு வாயிலும் சொக்கிச் சொடுக்க வேண்டுமா? அவர் வெகு வாக்கை அகத்திக்குத் தாமதந்தான்.

உங்கே சென்ற விட்டுக்குச் சொத்த சாதாரணப் பார்த்த சாதாரணப் பணத்தாகப் பார்த்த முடியாத சொக்கவகுபமே கைடும் என்னும் அதைப் பணம் தாக்கு வேண்டாம் என்று சொத்தித்தது. பணக்காரனு விடுப்பவன் பார்ப்பதற்குப் பட்டினாவனாக அழகானவனாக இருக்க உடாது! இப்படிச் சொல்ல, பங்கவாக்கை இருக்க வேண்டி?

பணத்திலும் பங்கவா குபத்திலும் என்ன வங்கதம்? பணம் வேண்டுமனுக்குப் பார்த்த பிடிக்காத குபத்தாக் கைடும் எப்பத சிபத்தினிய விடுதலாக் அதே சிபத்தினிக்கு அவர் அடி பணியத்தவார விக்கி, தாக்குப் பணமே வேண்டாம். பணம் இக்கி விட்டாலும் பத்தப் போ பார்ப்பதற்கு அழகா விடுதலையே சொத்த எந்தே என்னிதும்.

"உங்கைப் பரமாத்மத அனுப்பினார்!" என்று சொட்டர் விட்டு முத்தவாவி.

"ஆமாம்!"

"சரி பட்டதாரியா?"

அதற்கே கேக்கிறேன் சொத்த செருக்கு தொகுக்கு விட்டோடு பிடிக்கவில்லை. சொத்தத்திலும் செருக்குக்கும் இக்கவனவு செருக்கிய தொட்டியா? அவர் வெகு வாக்கை வங்கயா, "ஆமாம்!" என்று செருக்கி மாரமே பதிக் சொக்கு.

விட்டுக்குச் சொத்தக்காரர் கைதலில் படித்தப் பட்டம் பெத்தவர். அவர். ஆனால் அவரிடம் உத்தியோகம் வேண்டி எத்தனைமே பட்டதாரிக் வந்த போன வங்கயாப் இத்தாரர், பட்டதாரிக்கத்தம் பார்த்திதல் பணம் வங்கக் கடிய அவர் கத்தி தங்கு இருத்தெத எப்பதது அவராக் சித்திதெதும் மத்தா முடியவில்லை. அதற்கே சித்திரிக் சிவமே அவருக்கு அவாடியான மங்கை விவத்தது அவித்திருத்தது.

செயல் துவங்கப் பிரமாத் அபாரமான துவங்கி வங்கத்திற்கு எழுமானர். அவருடைய தாத்தா சிவமத்திலிருந்த உத்தியோகம் வேண்டி கைத்தந்த அகத்தவன். ஒரு சாதாரணக் கைடில் குயாத்தா உத்தியோகம் பார்த்தத் தமது வானவத்திலுமில் உதழ்ப்பினுமில் ஒன்றுக்கு வந்தவர். 'பதில் புக் மரியாதையுப் பெத்தவர். துவங்கப் பிரமாத் தகையும், தமது தகையில்க் அடிக்கிப் பிக் பத்திப் பணமும் பெயரும் பெத்தவர். அப்பாவுக்கும் பிக்கியா, அவருடைய வானத்திக் எதிர் பார்த்தத்தற்கு எதிராக வானவான சொத்த சொத்தது. விடு வாக்கி, சிவமத்திதல் சிவமவுக்கக் இப்படியாக அவர் சொத்த வானத்தது. அது மட்டுமா? என்னு மிக்கக் அவருக்குச் சொத்தவானி. இரவு பகல் எவ்வோளும் வேலை செய்தான். பணத்தாக் சொண்டு வந்த சொத்திதல் சொட்டின. ஆண்டுக் சொத்தம் வங்கித்திதல் பணமாரியாகப் பெய்வத் தொட்டிமே, சொத்த வங்கக்கி அடக்காமல் பெருக்கிவிட்டது. சொத்திதல் தெய்வம் வானமும் பித்திதல் சொண்டு வந்த சொடுக்கும் எந்த தெய்வானை பெரிய வர்க்க சொக்குக்கி!

துவங்கப் பிரமாத் தகையான செயல் நகர் விவமாரிக் எவ்வோளும் பிவமும் மத்திதனர். அவருக்கு எவ்வோகிடமும் அபாரமான வானி உண்டு. அவர் விர்க்

முத்து வளை

பிருத்தா

அந்த வெள்ளிக் கிழமை மாலை ஆறு மணி இருக்கும். புகழ்பெற்றதில் விளக்கெந்தி வைத்து மலையிட்டு படத்துக்கு வண்டி காரம் செய்து விட்டு வரப்போகும் வந்தேன். சாதாரணமாக ஐக்கிழை மணிக்கு விடு திரும்பும் கணவர் ஆறரை மணிவரையும் வராததால் கவலைபட்டேன். அவர் வரும் வழியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கேன். சிறிது நேரத்தில் அவர் வந்து விட்டார். இருவருமாக உங்களை சென்றோம். அவர் ஆயின் உடைகளைக் களைத்து வேற்றுடை அணித்து கொண்டு வருவதற்குள் என் மனைவியை அவர் கைகள் அலம்பி ஐயம் வைத்து விட்டேன். எப்பி எடுத்துவரக் கவலைவாற்றித் தென்றேன். என் கரப்பியை எடுத்துக் கொண்டு அவர் அகதற்குச் செல்லுமா? அவரை சமயவாழ்க்கைக்கு வந்து விட்டார். அங்கேயே அவருக்குக் கரப்பியும் கப்பியும் கொடுத்தேன்.

தினமும் அவர் ஆயின்கிருந்த வந்ததும் என்னைவென்று பேசும் என் அன்று வழக்கத்திற்கு மாறாக மனைவியை இருப்பவதற்கு. "என்ன வளக்கி, என் ஒரு மாதிரியா இருக்கிறீர்? ஆயின்கிருந்த வெட்டிவர வந்தேன் என்று சொல்லு" என்று சொல்வது! வழியில் என் பால்வ வன்பு ஒருவன் பிடித்துக் கொண்டு என்னைவென்று பேச ஆரம்பித்த விட்டார். அவனிடமிருந்து விடை பெற்றுக் கொண்டு வருவதற்குள் போதும் போது மெல்லிவிட்டது. இந்தச் சிறுவன்களை இப்படித்தான். சமயத்தினர் வந்த லுத்ததற்குக்கூட. விட்டுக்கு வட்டா என்னும் வராமல் என்னையும் விட்டாமல் காரின் கதவைப் பிடித்துக் கொண்டு ஒரு மணி நேரமாகத் தன் பிரதாபங்களைப் பற்றிப் பிரசங்கம் செய்து விட்டார்" என்று அலுத்துக் கொண்டார்.

"எனக்குக் கொடுப்பும் ஒன்றுமில்லை. ஆனால்; காரியாதேது; இன்று வெள்ளிக் கிழமை, உபாவி கொள்கிறார்களே போக வேண்டாமா?" என்று பேசும் மாதிரியேன்.

"ஆமாம், என் மறந்தே போய்விட்டேனே! ஆயின்கிருந்த வரும்போது மன்கினைப் பூவாகிவென். அபயின்கிருந்தேது. கொண்டு வருகிறேன்" என்று எழுந்தார்.

"இப்போ என்ன அவசரம். என் அபயின்கிருந்த எடுத்துக் கொள்கிறேன். சிக்கல் கரப்பியைக் குடியுங்கள்" என்றேன். என் கொள்கைதான் கரப்பியை அவசர அவசரமாகக் குடித்து விட்டு எழுந்த சென்றார்.

என் தட்டு, பன்னாக்கை அலம்பி வைத்து விட்டு, அகதரின் விளக்கை அணைத்து விட்டு வெளியே வர இருக்கேன். அதற்குள் என் தோளில் வாகுமைய கைபோய் பட்டது.

என் திருக்கிட்டுப் போய் மன்கினைப் போட்டேன். அவர்தான் வந்து கொண்டிருக்கிறார்.

"அப்பாடா! சிக்கல்தானா! என் பங்கிறே போய் விட்டேன். இப்படித்தான் சிக்கல் செல்வதற்குமே!" என்று போனிக் கொடுத்தேன் இறுக்கினேன்.

"அப்பப்பா! பம்புபடுகிற ஆசைப் பானா!" என்று கன்னத்தில் மெதுவாகத் தட்டி விட்டு "எங்கே கொஞ்சம் திரும்பு, பாக் கவரம். புகை வானே கட்டி விடுகிறேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டு கட்டி விட்டு "சரி, கிணம்பலமா கொள்கிறீர்?" என்று.

"இருக்கன், வேறு புடவை மாற்றிக் கொண்டு வருகிறேன்" என்று சொல்லி என் அகதற்குள் புதுக்கேன். பெட்டியில் மெய்க இருக்கத் தைப்புக் கரை போட்ட வெண்பட்டுப் புடவைவையும், அதற்குத் தகுந்தாற்போல் தைப்பு காரைக் கொண்டு வந்தவையும் எடுத்து அணித்து கொண்டு. இடது கையில் கடிக்காத்தையும், கழுத்தில் முத்தி கொடுக்கையும் அணித்து கொண்டு, அருகிலிருந்த கன்னாடியில் பார்த்துக்கொண்டேன். பட்டுப் புடவை, காரை, கொடுக்கை என்று எல்லா அங்காரங்களும் முடித்தும் உட, ஏதோ குதிரை இருப்பதா? என்னக்குப் பட்டது. சட்டென்ற குரலும் வந்தது. பெட்டியைத் திறக்கேன். அதிலிருந்த ஒரு குதிரைக் கழுத்தினை மீன் சார வெண்கலத்தில் பார்த்தேன் ஒளி விட்டு மின்னியது. அகதும் பார்த்தவுடன் ஏனோ என் மனத்திலும் மீன்கள் மின்னுவதைப் போல் பழைய சம்பவங்கள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. என் அப்படியே பெட்டி வருகிக் கட்டிக்கொண்ட விட்டேன்.

என் தம்பியுள் கொள்கை சரிக்கேயில் பெரிய பதவி கிடைத்தார். என் பெற்றோருக்கு ஏதும், மனியும் இரண்டே குழை கதகன்; மணி என்னிடம் எட்டு வலது குத்தவன். என் சிறப்பவாதான் என்னுள் விட்டும் பல விசேஷ ஏதாவதென் கொடுக்கப்பட்டிருக்கன. பாவனும் என்னிடம் பிசிய மாரிருத்தார். அதிலும் மணிக் கு என்னிடம் ஓர் அலாதிப் பிசியம் எப்போதும், வளர்க்கு அது பிடிக்கும்; இது பிடிக்கும் என்று பணியைப் போருக்கை வாய்க்கித் தந்து கொண்டு இருப்பான். ஏதும் 'அன்னு, அன்னு' என்று அவனியே கத்தி வருவேன். இப்படியாக எங்கள் எட்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கன.

அப்போது என் 5-ம் பாரம் பிடித்துக் கொண்டிருக்கேன்; மணி எம். எம். 5-ம் வருஷம் காலையில் பிடித்துக் கொண்டிருக்கேன். திடீரென்று ஒரு என் கிண்கிரிவருத்த

என் நிதம்பாவிட மீருத்த. "பாட்டிக்கு உடம்பு அதிகமாக இருக்கிறது. உடனே வரவும் புறப்பட்டு வரவும்" என்று தத்தி வந்தது. மறு என் காதுயில் எங்கள் அம்மியிட்டுப் புறப்பட்டுப் போனோம்.

அம்மியில் என் ஓரே அத்தையாள் ஜாஸ்கி யில் தன் பெண் புறநுவுடன் என்மீயிருந்து வந்திருந்தாள். பாட்டிக்கு உடம்பு அதிகமாகத்தான் இருந்தது. என்மீயாருக்கும் மிக வகுத்தமாக இருந்தது. டாக்டர் சொல்வதே போல் அன்று மாலை பாட்டியின் ஆவி பிரிந்த விட்டது. அத்தியைக் கிரியைகள் எம்மாம் மிரம்படி வந்தன.

தாட்டன் தான் எம்மாவை வேகமாக ஓடு விட்டான்! அன்று பாட்டி இறந்த இருபது வருஷம் எங்கள் ஆவிவிட்டான். அப்பாவுக்கு என் முடிந்த விட்டதான் அன்று எங்கள் சொல்லிக்குப் புறப்பட்டு இருந்தோம். அன்றே அத்தையும் தன் கருக்குச் செம்பையாகும். தாத்தா, பாட்டியின் கைகளைப் பெட்டியைக் கொண்டு வந்து மெது மெது வைத்தது. அத்தையைக் கூப்பிட்டு, "அம்மா, ஜாஸ்கி! இவ்விருந்த உனக்கு வேண்டிய ஒன்றிரண்டு கைகளை எடுத்துக் கொள்!" என்றார்.

"என்மப்பா இது! அம்மா போல் ஒரு மாதம் உட ஆகியிருக்கிற, அதற்குள்..." என்று இருந்தான். அவன் கண்ணில் கண்ணீர் துளம்பி விந்தது.

"பரவாயில்லை, அம்மா! என் மட்டும் என்னை என்மத்தான்! எனக்கும் வரவாரிடுகிறது.

எனும் உன் அம்மாவைப் போல் ஒருவன் கண்ணை மூடிவிட்டால் நீ, மண்ணிமாரைக் கொடுத்த கொடுக்கலினை, அதைக் கொடுக்கலினை என்று குறைப் பட்டுக் கொள்ளக் கூடாது பாதி! அதற்காகத்தான் சொல் வேன். வேறொன்றுமில்லை" என்று சொல் கித் கொண்டுப் பெட்டியைத் திறந்தார்.

என் தாத்தாவுக்கு அருமையிருந்தேன். பெட் டியில் மெகாச இருந்த மூத்தவன் என் மனசைக் கவர்த்தது. என் ஆவறுடன் அமைப் பார்த்துக் கொண்டு "என் தாத்தா! இதுகூடப் பாட்டியினுடையதா! பார்த்து அழகாரிடுக்கோ" என்றேன்.

அத்தருக்கு அத்த "என் வளத்தி, உனக்குப் பிடித்தால் அதை எடுத்துக் கொள் வேன். என்மீயிடத்தான் ஏற்கெனவே இதே மாதிரி இருக்கிறதே" என்று சொல்லிக் கொண்டு, மூத்த வரினையை எடுத்து, என் கையில் போட்டான்; சரியாக இருந்தது. தாத்தாவும் "உனக்குச் சரியாக இருக்கிற துண்ட. வேறு வைத்துக் கொள்" என்றார்.

உடனே அம்மாவிடம் அதைக் காட்டு வத்தாக அங்கிருந்து ஓடினேன். வயிற் புற வந்தான். அவனிடம் பெருமையாக, "பாட்டி! பாட்டியுடைய வரினையை என்மீயே தாத்தாவும் அத்தையும் கொடுத்தாட்டா" என்று சொன்னேன்.

"அப்படியானால், எனும் தாத்தாவிடம் கேட்டு இதுமாதிரி வாங்கிக்கப் போனேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டு புறநு ஓடி

விட்டான். எனும் அம்மாவிடம் சென்று வட்டி தவ வகைச் சொல்லி வரினையைக் காட்டினேன். அம்மா ஒன்றுமே சொல்லவில்லை.

அத்தருக்கு உடத்திருந்த புறநுயின் அழகுதான் கேட்டதானும் அம்மாவும் அங்கு போனோம்.

"என் புறநு அழகுதான், ஜாஸ்கி!" என்று அம்மா கேட்டாள்.

"ஒன்றுமில்லை, மண்ணி. வளத்திக்குக் கொடுத்த மூத்தவன் அவளுக்கு வேண்டுமாம். இவன் நிதம்பவந்தானே! இவளுக்கு அது பெரியப் பிடுக்காதா! அதனும் இந்த மூத்த மாடுவையெடுத்துக் கொடுத்தால், வேறு டாமாம். மின் பிடியாதம்பிடிக்கிறது. கழுதை!" என்று புறநு வைத் திட்டினேன்.

"குழந்தையைத் திட்டாதே! ஜாஸ்கி, வளத்தி என்ன நினைத் குழந்தையா! சொன்னும் தெரி பாதி! வினாகக் குழந்தையை ஏன் அழகிடுகிறார்!" என்று சொல்லிக் கொண்டு, என்மீயிடம் "வளத்தி, வரினையை

சுழந்தி புலகூட்டில் செரு. குழந்தையை அழைக்கிறேன். இது உங்களுக்கு தெரிய வேண்டாம்!" என்று சொல்லாமல் கூறினாள்.

எனக்கு விரியவில்லை சுழந்த மனமே வரவில்லை. என்னைக் கேட்கப்பட்டது. இதைப் பார்த்து அந்தை. "கீ சுழந்திருக்கிறாயா? அது உங்களுக்குள் சரியான இருக்கிறது. புலகூட்டில் பெரியது. அதை அவன் வைத்துக் கொண்டு என்னை சொல்லப் போகிறான்? கொஞ்ச வேலை அல்லவா. பிறகு உயரமான மரத்திலேயாக. வா, எப்போது காழியாகிவிடுகிறது போகிறது" என்று என் கண்ணில் பிடித்திருந்ததைக் கொண்டு வேளியே போனாள்.

"வணக்கம்!" என்று அம்மா ஆத்திரத்தோடு கூப்பிட்டாள். என் திரும்பிப் பார்த்தேன்.

அம்மாவின் முகம் ஆத்திரத்தால் சிவந்திருந்தது.

"என் சொந்தத்தை வேட்கையாகப் போடுவாய்! உனக்கு எல்லாவையும் காப்பாற்றி" என்று வேட்டுக் கொண்டு அருகில் வந்தாள். என் கைகளிலிருந்து விரியாமல் காப்பாற்றிப் புலகூட்டில் கொடுத்தாள். புலகூட்டின் அழகை எட்டென்ற கிண்டலாக.

விரியாமல் புலகூட்டில் கொடுத்தது கூட எனக்குப் பெரிதாய் படவில்லை. ஆனால், அம்மா என்மேல் மூன்றாவது விதம் என்னைக் கோபித்தாள் கொண்டதனால் அவமானமாக இருந்தது. அழகை எல்லாம் அடக்க முடியவில்லை. அங்கிருந்து உடனே ஓடியேன். நான் போனதில் என் அம்மாவின் சென்ற படுக்கையின் படுத்தக் கொண்டு கிழி கிழி அழுதேன். அந்த புலகூட்டை நினைத்துக் கொள்கிறேன்.

சென்ற கோல் சென்ற பின் தந்தையும் அந்தையும் வந்து சமாதானம் செய்தார்கள். ஆனால் என் மனம் சமாதானம் அடைந்ததா? மனதையும் கிழித்த பார்த்தேன் எனக்கு அவமானமாக இருந்தது. என்னைக் கொள்கிறார்கள் குழந்தை தன் கிரியைக் கண்டு எப்போதே என்று சொல் சொல் விட்டு மறுபடியும் என்னை உடைய அந்தைக்கு வந்து விட்டேன்.

எப்போது விட்டு என் பிள்ளையென அன்னா மணியும் என் அந்தை வந்தாள். அவன் வந்தது எனக்குத் தெரியாதது. என் அருகில் வந்து 'வணக்கம்!' என்று குழந்தைக் கூப்பிட்டாள். என் திரும்பிப் பார்த்தேன்.

"என்ன வணக்கம்! இன்னும் அழகாக? வேளையின் ஒரு விரைவாக இப்படி முகம் சிவக்க அழகாயா? என்ன பிரயாணம்! அடுத்த வருஷம் வேளக்கு வந்தவுடன், முதலில் உனக்கு இதைவிட அழகான விரை

வாக்கித் தருகிறேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டு தன் கைக் குட்டையால் என் கைகளைத் தடைத்தாள்.

"அம்மா! என் விரைவாக அழகாக. ஆனால், அம்மா என்னை என்மேல் மூன்றாவது விதம் நினைத்தாள் அவமானமாக இருக்கிறது. அம்மா!" என்று சொல்லிக் கொண்டு அவன் மூலிக் முகத்தைப் புறத்தாக்கி கொண்டு நேமிப்போனாள்.

மணி என் தலையை அடிப்பது நடக்கி கொண்டு. "என்னை என்னை உன்னை அவனாகப் பிரியமாக இருக்கிறேன் என்பது தெரிந்ததா? அம்மா உன்னை மனதா நினைவாய்! அதை நீ தெரிந்த கொள்கைகளையே அங்கு இருப்பது ஒரே

அந்தை. அவனை வேளையின் ஒரு குழந்தை விரைவாக மனம் தாப்பிட விட்டது உடனே என்று உன்னைக் கோபித்தாள் கொண்டு. அவன் 'குழந்தையை நினைக்கிறேனோ?' என்று புறம்புலகூட்டில் போய் பார்த்து, இன்னும் அம்மா எப்போதே விரைவாக, சிலே போல் சமாதானம் செய்தார்கள் எப்போதெனும். இன்று மணி என் கைக்குப் புறம்பு வேண்டாம்! வா, அம்மாவின் போகலாம்" என்று கூப்பிட்டாள். வந்து மனம் மனம் அன்னா உன்னை உன்னை நினைக்கிறேன்.

அம்மாவைப் பார்த்ததில் என் திரும்பிவிட்டேன். அம்மாவின் முகம் அழகாக சிவந்திருந்தது. இன்னும் அழகாக கொள்கிறார்கள். என் அம்மாவின் அருகில் சென்று, "அம்மா! என்னை மனத்திலிருந்து வந்து தெரியாமல் விளக்க

உன் மனத்தைப் புறப்படுத்தி விட்டேன். அதுதான்" என்று சொன்னேன்.

"எந்த வணக்கம் உன்னை மனத்திலே வேண்டுமீ! என்னைத் தெரியாததாய் என்மேல் எதிர்ப்பு உன்னைக் கோபித்தாள் கொண்டு" என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்களேயானது புலகூட்டில் வந்தது. "வணக்கம், இந்த விரை. இது எனக்குப் பெரிசாக இருக்கிறது. சிலே போட்டுக்கொள், எனக்கு வேண்டாம்" என்று. அம்மா என்னைப் பார்த்தாள். என் கிழித்த கொண்டு. "வேண்டாம் புலகூட்டில் இப்போ சிலே வைத்துக் கொள், எனக்கு வேண்டிய போது உன்னைவிட்டு வந்திருக்கிறேன்" என்று சொன்னேன். அன்னாவுடன் அந்த ஆயோத்திரத்தாள்.

என் அம்மாவை எப்போது அழகாகச் சொன்னேன். சென்று பெரிக்க கொண்டு நன்றியை உட்காத்த போன அந்தை. அம்மா, சென்ற மூலகூட்டில் என்னைப் பரிமாறி

கோள், அவர்கள் எப்பிட்டு எழுதிருக்கவும், அப்பா வெளியிலிருந்து வந்து சேருவதற்கும் சரியாக இருந்தது.

அத்து மாவை எங்கள் சென்னைக்குப் புறப் பட்டோம். அதைத், புதுது, தாத்தாவுடன் காண்புருக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றோம்.

அந்த வகுஷம் அன்னா மானாந்தி வேலைய முதலாகத்தேறியும், அவன் வாசித்த கவாசாவியேலையே வேலையும் தொடர்ந்தது.

அதற்குள் எனக்கும், பெங்களூரிலிருந்து கோபால் என்பவருக்கும் கல்யாணம் சிச்செயம் செய்ப்பட்டது. அப்போது அவர் எம். ஏ. பால் செய்துவிட்டு ஐ. ஏ. எம். பரீட்சைக் காணப் படித்துக் கொண்டிருந்தார்.

மாப்பிச்சை அழைப்பன்று என்னிடம் ஒர் அழகிய தந்தப் பெட்டியை அன்னா கொண்டு வந்து கொடுத்தார்.

"இதில் என்ன அன்னா இருக்கிறது?"

"பெட்டியைத் திறந்து உனக்குப் பிடித்திருக்கிறதா, பார்க்க!" என்றான். திறந்து பார்த்தேன். அதில் அழகிய வேலைப்பாடமைந்த ஒரு துகை கிழிந்த வகைகள் பிரகாசித்தன. அவற்றை எடுத்த அன்னாவே என் கையில் போட்டு, "இது என் அன்பளிப்பு" என்றான் மகிழ்ச்சியுடன்.

கந்தியுடன் "அன்னா, அத்து கோள் வாக்கை சிறையிலேயே விட்டாயே!" என்று மகிழ்ச்சி பொங்கக் கூறினோம்.

கல்யாணம் இனிது முடிந்தது. உடனேயே பெங்களூரில் 'இருகாப்பிரவேசம்' செல்வத்தாக என்னை அழைத்துச் சென்றோம். அங்கு பத்து காட்கள் இருந்தேன். பிறகு நானும் அவரும்கூட சென்னைக்கு வந்தோம். அவர் பரிசைப் பெறவாம் முடியும் வரை என் பிறந்தகத்திலேயே இருக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடாயிற்று.

என் கணவர் பிரிய மனமிகவாமம் பெங்க லூர்சென்றார். அன்னாவைக் கவாசாவியேலையே அவருடைய மேல் படிப்பிற்காக அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பினார்கள். என் தகப்பனுருக்கும் டெல்லிக்கு மாற்றலாகி விட்டது. நானும் பெற்றோரும் டெல்லிக்குப் போனோம்.

காட்கள் உருண்டன. என் கணவரின் பரிசை முடிந்ததும் டெல்லிக்கு வந்திருந்தார். அங்கு இரண்டு மாதம் தங்கியிருந்தார். அதற்குள் பரிசைக்கூட 'செல்கிட' அடி 'இண்ட்ரீயூ'வுக்குக் கூப்பிட்டிருந்தார். அவர் சென்னைக்கு வந்தார். அநிலம் தெறி கல்ல வேளையாகச் சென்னைவேலையே வேலையும் தொடர்ந்தது.

சென்னை யில் சௌகரியமான வீடு கிடைத்தது. எங்கள் குடித்தனம் ஆரம்பிப்

துள்ளணிர் பெய்-எதிராய-ஸான்போகாரஸ்ட்"

"ஸான்போகாரஸ்ட்" குறியிடப்பட்ட துணி ஒருவித சரியான யந்திர உபாயத்தின் மீதில் கவனக் கவனமுடைய ஆவசியமில்லை.

பதற்கும் காங்கு மாதங்கக் ஓடிவிட்டன. அம்மா என்னைக் கொன்றாக்கு அழைத்து வந்து குடித்தனம் வைத்துச் சில காங்கு தம்பிக்குத் திட்டுப் பிறகு டெக்கிக்குப் போய் விட்டான்.

சில மாதங்களாக காலும் அவரும் மாய் பலத்தில் வசித்து வருகிறோம். அதற்கும் அன்னா அமெரிக்கா சென்று இரண்டு வருஷங்களாகி விட்டன. அவன் தன் படிப்பை ஒன்றாக வருஷத்திற்கும், முடித்துக் கொண்டு ஆறு மாதமாக அங்கு பயணிக்கிறாய் சுற்றிப் பரீக்கக் கிளம்பி விடுகிறான். காங்கு மாதங்களாக அவனிடம் இருந்து கடிதமே வரவில்லை, அவன் என் கிருக்கிறான் என்ற தகவலை தெரிவிக்கலை. ஏனக்குக் கவலையாக இருந்தது. பிறத்தகத் திரிந்து அன்னாவுக்குப் பிரித்தறிவாத காங்கு இப்போது அவனைப் பார்த்தே இரண்டு வருஷங்களாகின்றன என்ற எண்ணம் தோன்றியதும், என் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் முத்துக்கள் உதிர்ந்தன. கிண்டலொரு பெரு மூச்சும் வெளி வந்தது. எத்தனை நேரம் இப்படி இருக்கிறேனோ எனக்குத் தெரியாது.

"வதை, மணி ஏழரை ஆறேறே! இன்றுமே புறப்படவில்லை! கோவிலுக்குப் போக வேண்டாமா?" என்று கேட்டுக் கொண்டு உன்னை வந்தாள் என் கணவர்.

காங்கு அவரை அவரையாகக் கண்ணாள் துடைத்துக் கொண்டு, "இதோ வந்தேன்! டேன்! இந்த வகையைப் போட்டுக் கொள்ளலாம் என்று பார்த்தேன். காணவில்லை. அதைத்தேடித் கொண்டுருக்கேன். காழியாகிவிட்டது. இப்போதான் கிடைத்தது" என்று சொல்லிக் கொண்டு வெளியே வந்தேன்.

என்னைப் பார்த்த அவர் "இவ்வளவுக்குத் தேவிக்கு முத்துச் சோவை போயிருக்கிறது!" என்று சந்தோஷப்பட்டான்.

காங்கு அவருக்குப் பதில் சொல்வதற்குள் காசலிக் ஏதோ காங்கு வந்து சீரும் சந்தம் கேட்டது. அதைத் தொடர்ந்து வேலைக் காரன் வந்து அவரை யாரோ அழைப்பதாகச் சொன்னான். இவர் முன்புறக் கூடத்துக்குச் சென்றார்.

யார் வந்திருக்கிறார்கள் என்று அங்கிருந்து ஐயும் வழியாகக் கூடத்தைப் பார்த்தேன். என்ன ஆச்சரியம்! என் கண்களை என்னும் எப்ப முடியவில்லை. கண்களைக் காக்கிக் கொண்டு பார்த்தேன். வந்திருந்தது வேறு யாருமில்லை. என் அன்னாதான். முன்னாள் கூடமாக வந்திருந்தான்.

உடனே என் மூட்டமும் கடைபுறமாகக் கூடத்துக்கு வந்தேன். மணியும், அவரும் குரலும் விசரித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

நீங்கள் எப்பொழுது பருத்தித் துணி வாங்கினாலும் சரி கைரப்பக்கத்தில் "சான்போரெஸ்ட்" குறி இருக்கிறதா என்று கவனிக்கவும். கருங்காத துணி என்று உறுதியளிக்கும் "சான்போரெஸ்ட்" குறியை உமகம் முழுவதும் அறியும்.

முகம் முன்னாலேயே கருங்கப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் கைக்குருங்காதது

வெளிக்காரன் அன்னாஸ்கிப் பெட்டி படுக்கை
வீடு உள்வே கொண்டுபோய் வைத்தான்.

கான் மகிழ்ச்சியுடன் "வா அன்னா!
உனக்கு துற ஆயுசு. இப்போதான் இந்த
வகையைப் போட்டுக் கொண்டதும் உன்னை
கிணத்துக் கொண்டுடேன். உன்னைப் பார்த்து
ஒரு வருஷமாகி விட்டது. நீ எப்போது
நிறுப்பி வருவாய் என்று பதட்டமாக கிணத்து
விட்டேன். அதற்கு ஏற்றுப்போக உன்விட
மிருந்தும் எல்லா மாதமாகக் கடிதம் வராத
தால், உனக்கு ஏதாவது உடம்பு அசௌகரியம்
ஏன்று என்று கிணத்துக் கவனிப்பட்டுடேன்.
இன்று கான் கிணத்துவுடன் என் எதிரிக்
வந்து விட்டாய்!" என்றேன். எனக்கு
மகிழ்ச்சி தாக்கவில்லை.

என்னைப் பார்த்த அன்னா, அடா,
வகைதியா! அடையாளமே தெரியவில்லைபோ!
செவ்வையா? கான் கேற்றத்தான் பம்பாய்
வந்தேன். உடனே உன்னைப் பார்த்து வேண்டி
என்ற ஆவலால் முகவிரிக்குக் கூடப்
பேரகரமல் கேரே இங்கு விமான மூலம்
வந்தேன்" என்றான்.

அதற்குள் அவர் "ஆமாம், மணி! மூன்று
பேர் பன்னிக்கூட கேரம் போக, மற்ற

கேரங்களில் கேரட்டத்தில் ஆகத்தமாக
ஆடிப் பாடித் திரிந்த வகைதியா இவன்! இட்
போது இக் குடும்பத்தைப் பொறுப்புடன்
கடத்தும் குடும்பம் பெண் வகைதியல்வா
இவன்! தவிர....." என்று இழுத்து விட்டு
என்னைப் பார்த்தான்.

அப்பொழுதுதான், என்னை கன்றாகக் கவ
னித்த மணி, விஷயம் புரிந்தவனாய் "ஓகோ,
சில மாதங்களில் கெள வகைதி பிறக்கப்
பொருளுகாக்கும். எனக்கு ஒருவருமே எழுத
வில்லைபோ!" என்று உற்சாகத்துடன்
கொண்டான்.

வெட்கமடைந்த கான் "அன்னா, இவ
ருக்கு வேறே வேலைவே இல்லை. என்னைச்
சொ கேள் சொல்வதுதான் இவருடைய
பொழுது போக்கு. உன்னை வா, பேரகரமாம்.
காப்பி சாப்பிட்டு விட்டுப் பிறகு பேசலாம்"
என்று சொல்லிவிட்டு, கணவனை கேரத்தி,
"காரியிருந்த கந்தலாக்கி உபசரிக்கும்
மூலம் மிகவும் கன்றாக இருக்கிறது, வாசலி
வேயே கல்லா விஷயங்களையும் பெரிச்
கொண்டு!" என்று போய்க் கோபத்துடன்
கொக்கித் கொண்டு உடனே கைத்தேன்.

மணியும், கணவரும் கிரித்துக் கொண்டு
என்னைத் தொடர்ந்த உடனே வந்தனர்.

அட்டைமட்டை விளக்கம்

தமிழ்க் களஞ்சியம்

டி. கே. சி.

37. கைதவாய் முடித்ததே!

சித்திரக் கலைகள் விஷயம் அல்ல
பிரதானம். உணர்ச்சியும் அல்ல பிர
தானம். என் பது சாமானியமாகத்
தெரிந்த காரியம்.

தொன்று தொட்டு வந்த பழமைவாய்ப்
போன காரியமாகவே இருக்கலாம்.
அதல்ல நமக்கு விஷயம்.

காதலி காலகளை எதிர்பார்க்கிறாள்.
ஏக்கத்தோடு எதிர்பார்க்கிறாள். கேரம்
அந்தி கேரம். இதைவிடப் பழமைவாய்
காரியம் ஒன்று இருக்கலாம் முடியுமா?
ஆனாலும், கைதவாய்க்கு இதுதான்
விஷயமாய் இருக்கிறது. கோடுகளாலும்
புள்ளிகளாலும் வர்ணங்களுக்கும் காத
லியின் ஏக்கத்தைப் பல ரூபமாகக்
கொண்டு வரப் பார்க்கிறார்கள். பல
ரூபம் வந்த மாதிரித்தில் வெற்றிதான்,
கலைதான்.

இந்த விதமாக விஷயமே விஷயத்
தோடு ஒட்டிய உணர்ச்சியோ வக்ய

மல்ல—ரூபத்தான். வெளியீடுதான். பாவத்
தான் வக்யம். பேரம் கேரம் ஒன்றும்
கிடைவாது இதில்.

கவிக்கு வந்த மாதிரித்தில் இந்த
உண்மைகளைமல்லாம் மென்மன நழுவி
விடுகின்றன. விஷயத்தைப் பார்த்து
அதோடு கின்ற விடுகிறார்கள். பிறகு
"என்ன கார் இது? தமிழ்ப் புலவர்
களுக்கு இந்த கைத்து போன காரியத்
தானா கிடைத்தது? பெண்ணும் காதல
னும், ஏக்கமாம். விட்டுத் தொலைந்த,
கார்" என்று சொல்லத் தலைப்பட்டு
விடுகிறார்கள்.

கவிக்கலை சித்திரக் கலையைப் போல
அத்தனை புண்ணியம் செய்யவில்லை!

• • •

இதோன்னை நாட்டுக்கு அரசன்
கத்திவரமன். அவனுடைய கார் மலைப்

பிரதேசத்தில் இருக்கிறது (தமிழ் காடெடுத்துக் கு. மலி யேனும்).

அந்த கந்திவர்மன் ஊரில் களை, தடாகம் எல்லாம் இருக்கிறது.

மேரம் அந்திமேரம். காலகளைப் பல காலாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். மழை காலம் வரப் பார்த்திறது. காலகனும் வராமல் மழையும் பெய்த விட்டால், குடிமோசம் என்பதாகப் பயப்படுகிறான்.

கனியின் கதையில் உட்கார்த்த கொண்டு புன்பங்கனையும், வண்டுக்களையும், நீர்சுழியில் குமிழிகள் கந்தி வருவதையும், அதோடு சின்னஞ் சிறு தும்பிகள் (தட்டாண்கள்) கந்தி வருவதையும் ஏதோ மயக்கமான நிலையில் இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். மயக்கம் காரணமாகவே அந்தக் காட்சியோடு ஒன்றுபட்டு விடுகிறான் பெண். பிறகு புலப்பம் தானே.

"செவ்வை நொடிமலர்
மதுவாரு மித்தவாரு
ஜெயமீன் உறவு
தவிராத தந்தியூர்

கந்திவர்மன் சதா செவ்வெழுமலர்ந்த தியானித்துக் கொண்டிருக்கிற பக்தன். யுத்தம் என்றால் வெற்றிதான் அவனுக்கு. ஜெயவல்குமி (ஜெயமீன்) சதா உடன் வசிப்பான். அந்த கந்திவர்மனது ஊரில்:

"குவளை மலரின்
மதுவாரும் வண்டுக்களும்!
குமிழி சுழியின்
கிளையாரும் தும்பியே!

காதல் வெறி, பிரிவாற்றாமை. பயம் எல்லாம் சேர்ந்த வண்டுகளோடும் தும்பிகளோடும் பேசச் சேய்மிறது.

மேலும் பூமிபெய்கும் (அவனி) மழை பெய்தவிடும் போலிருக்கிறதே! காதலர் சோன்ன அவதி காலும் தான் வந்து விட்டதே!

"செவ்வை நொடிமலர்
மதுவாரு மித்தவாரு
ஜெயமீன் உறவு
தவிராத தந்தியூர்

குவளை மலரின்
மதுவாரும் வண்டுக்களும்!
குமிழி சுழியின்
கிளையாரும் தும்பியே

அவனி மழைபெய்
குளிக்காமல் வந்ததே
அவரும் அவதி
சோனநாலும் வந்ததே,—

கவலை பெற்றது
பழிகாரி வந்திலார்
கவலர் உறவு
கதைவாழ்வு உத்தமே!"

விஷயம் பழைய விஷயம்தான். புதிதாக ஒன்றும் இல்லை. பாலை, மக்கள் பேசுகிற பாலை. (ஆயிரம் வருஷத்துக்கு முன்னுன்னது.) வார்த்தைகளின் காலங்கள், தாளத்தோடு நடனமாடுகிற நடனங்கள் எல்லாம் சேர்ந்த அற்புதமான கவிதை எமக்குத் தந்து விடுகிறது. சித்திரக் கலையில் உள்ள கோடு, புள்ளி, வர்ணம் இவைகளுக்குப் பதிலாகத் தமிழ் வார்த்தைகள் வந்து ஒரு நடனம் ஆடி விட்டுப் போகின்றன. ஆம். கவிதான்!

3 வாசனைக்
கலாரத்னங்கள்

கம் கம் ஜவாஜ் * கம்பால்
* கமகர் அகப்பத்திகள்.

ம. எஸ். சுகந்தாலயா,
வாசனைதிரவிய விநியோகிகள், பெங்களூர்-2

|| சோப்பைப் பற்றிய செய்தி ||

ரெக்ஸோ சோப்பின் விலை இப்பொழுது குறைக்கப்பட்டுள்ளது!

ரெஸவு சோப்பும் பணத்திற்கு முழுப் பிரயோஜனத்
தைத் தரும் பிரசித்தி பெற்ற ரெக்ஸோ சோப்பின்
விலை ஒரு கட்டிக்கு 5 அணு 9 பைபாகக் குறைக்
கப்பட்டுள்ளது (ரெக்ஸல் வரிகன் உண்டானால்
அதையும் சேர்த்துக் கொள்ளவும்). அதன்
சிறந்த தாம் சிறிதளவும் மாற்றப்படவில்லை.

ரெக்ஸல் கலந்த சோப் இதுதான்!

5 அணு 9 பை கொடுத்து இன்றே வாங்குங்கள்!

(ரெக்ஸல் வரிகன் உண்டானால் அதையும்
சேர்த்துக் கொள்ளவும்)

RP. 119-K26 TM

மச்சை கன்னலத் துஷ்யந்தன்

இவ்வெண்ணாய் உதல்
 மும் போது, என் மட்டும்
 அந்த எதிர்க்கொளியில் என் கிழித்துக் காத்திருக்கிறேன். என்வந்த வரும் அந்த ஐயத் தைத் தலுதி வந்ததாயோ அங்கு ஒரு வாயாய் சேவு மெனிக்ரத்திக் தவழ்கிற வந்த வரவந்தாயோ என்னைத் குழித்த விசய காத்திரே உடனடியும் உவந்ததாயும் சிவிரம் வயல்தும் சகிதி கிருத்தது. அந் நேரம் பரத்த மெத்த பகல் போக வயல் வளையே கபில சிற வரப்புகம் 'பனிச்' சென்று காட்டியவிர்த்தை, மனித சூழ்நிலை திக் கிழித்த வரத்தினையின் குதகிட்டு வரம்பு எட்டி கிழிக்கும் எட்டி நிபந்தனம் போய், ஆயம், மாரிதனம் ஆகவென்தும் இந்த மாரித் ஒரு வரம்பு எட்டி வயத் தாம் கவலது. இவ்வாறிட்டாக இந்த சிற வேட்கையில் தவ்வகதவிலாக இந்த இடத்தில் ஒரு மச்சை வளையென்கவாக காத்திருப்போம்?

என் செவ்வைப் பிரதேசத்துக்குப் புறப்படும் போது என்னைப் கவந்திரியம் எந்தே குடிவு எட்டி விட்டாகவம். பத்திரிகைச் செவ்வி லுக்கை கவனித் வரவ குடிவரது ஒரு பொருளைத் தேடி என் செவ்வாகவப் பரிசெத் தாகவம். செவ்வைத் துவ்வாயித் சில சேரவம் வளில் எதிர்க்கொளியில் ஒரு மச்சை வளையப் பரத்ததாக வந்த செவ்வி வளக்கு மட்டும் வெறும் புரவியைப் பட்டிக்கி. என் இருக் கல் உடரது! இந்த ஆகவதன் வள்கி இருது இழுத்த வந்தது.

வரவத்த வள்க் கேவல் பரத்துப் பரி செவ்வை, பவ்வளவத்தப் பெருவிலும்து புதுப் புதுக் 'வள்க் வள்க்'வென்க் கேவ் செவ்வை, வள்க்கவம் வரப்பிவட்டிவ தவ்வளியை ஆய்

பரித்த வள்கவாதி. என் ஆகவென்க் அந்த மச்சை வள்கவள்கவாக காத்திருக்கிறேன்.

பிரதேச வள்கவத் நெட்டி வள்கவவரது போய் இருத்தது. வள்கவாக் வள்கவிலிட்டும் பரித்திறேன். வள்கவிலி. எந்தே வள்கவ வள்கவென்க் அந்த ஐய மெனிக்ரத்திக் கிழித்த வள்கவாக் — இவ்வள்கவ — எதிர்க்க கொளியிருத்த வள்கவ போக்திக் தன் வள்கவ வள்கவ ஐயத்திக் பரிவியும் சிவத்திக் பரிவியவள்க் காட்டி வள்கத்தான். மெனவவள்கவ போய் உருவம், வள்கவகுக்கு இழுத்தச் செவ்வும் ஒரு கிழிவம். அவ்வள்கவ வள்கவ ஆவிரம் வள்கவவள்கவ பெவென்கவ! பொவிலுத்தப் புத்திக் குதகிவம் பருவம். அவ்வெவ்வள்கவ அரு பொவிலி வள்கித் தவ்வள்கவகுத்தது. ஆகவ.....வள்கவத்திக் சவ்வித்திருத்த உட்கித் கிழிப்புதல் மட்டும் பரிபுரவவள்கவ மச்சத்திக் வள்கவவள்கவ. ஆயம், மச்சை வள்கத்தான். என் வள்க இவ்வள்கவவம் பரித்ததுக் கொவ்வள்க் தென். என் இவ்வள்கவவம் அந்த கொவ்வப் போதிக் அவக் மவ்வத்த விட்டாக? ஆகவ் அப்படி பொவ்வதும் அவக் பவ்வத்தையிப் போவ்வள்கத் தெவ்வள்கவிலி. பவ்வள்கித் மேல் வள்கத்தபடியே வள்கித் தன் அருவிக் வள்கவபடி அவழ்த்தான். என் செவ்வள்கவப் போவ்வள்க. பவ்வள்கவகுக் பவ்வள்கிட்டு உட் காத்திறேன். அவக் வெட்டாகவ.

"இப்படித் தவ்வள்கவவம் காத்திருத்த வள்கவப் பரித்திரே. எவ்வ வள்கவ வள்கவ வள்கவ விட்டாக?"

என் தவ்வ வள்கத்தது.

பவ்வெவ்வள்கவ மனிதவள்கவ பவ்வள்கித் செவ்வள்கவப் பிரவ்வள்கவப் பெவ்வ வள்க அவக் வெவ்விலும்து பவ்வ செவ்வள்கவ வள்கவ

யை தன் கைக்குள் விட்டேன். உன்னைவிட
எதைக் கண்டேன்? கண்டதை அவனிடம்
சொல்ல முடியுமா? இப்படி போகித்துக்
கொண்டிருக்கிறபோது யிண்டும் அவனாகவே
பெய்தான்.

“உன்னை மயக்க வைக்கும் போழுதுப்
புயல்பாசம். எருத்தழிப் செயலும் கனிப்ப
பெண்.....இப்படி. பெண்களும் சொல்வது
தோன்றுகிறது இவ்வாறு? அப்படித்தான்
நினைக்கும். இந்த அழகினால்தான் நான் இப்
படி சந்திப்பதற்கு முன்புக் கொத்தமிக்கும்
உடல் கன்னியாக வாழ்ந்தேன்” என்று உதி
யிட்டுத் தன் கைதையச் சொன்னாள்.

2

அந்தே தெரிந்தேனே. அந்த இடத்தில்
பல காலத்துக்கு முன்னும் அமைதியான சூழ்
விலேயே, அடக்கமான ஒலிக் குழல் ஒன்றில்
நான் இருந்த வந்தேன். அப்பொழுது நான்
மாணிடப் பெண்ணுக்கிதான் இருந்தேன்.
மோகத் தவம் செய்யும் மகா முனிவர் ஒரு
வருக்குப் பணிவிடை செய்ய வந்திருந்தேன்.
பகலெல்லாம் அவருக்கு வேண்டியவைகளைக்
கவனிப்பதில் கழித்த போகும். இரவுப்
பொழுதில் அவர் கிண்தட்டை அமர்ந்ததும்
நான் இந்த எதிக்கையிலே வந்து உட்கார்ந்த
கொள்வேன். கிண்தே தெரியும்
என் மோகனமான உருவத்தைக் கண்டு
பெருமை கொள்வேன். அந்த இன்பப்
பொகையிலே என்னை மறத்த ஈழநிலை
போவது உடத் தெரியாமல் இங்கே
இருத்த விடுவேன்.

இப்படியான ஒரு நாள் நான் இங்கே
உட்கார்ந்திருக்க போதுதான் ஒரு துடி
மணிதனைக் கண்டேன். அதுவான ஆணை
சூழல்—உட்கார் கிழம்புறம் மட்டும்
யிணைப் போல இருந்தது. முதல் முதலாக
நான் அப்பொழுதுதான் துடி மணிதனைக்
கண்டேன். இருந்தாலும்
அந்த அழகு என்னைக் கவரிக்
கது. மகா ஈழநிலைதான்
எம்பிரம் அந்தணையும் அவ
னிடம் தேங்கி விருந்தது.
பாய்ந்த வரும் அங்கனெனக்
கால் அணைக்க முடியாத
நிரண்ட தோக்கம். ஒளி
விடம் கன்கன. ம...அநில
மாகக் கொள்வானோ? அப்
பொழுதே நான் மனக்கல்
பதி கொடுத்த விட்டேன்.

இப்படி எத்தனை எழிலை
இருத்த விட்டேனோ?
பொழுது விடிந்த விட்டது.

என் உடல் எடுக்கிலாது.
மனம் படபடத்தது. பயம்
முன்றோ தன்னை கால்கள்
பித்துக்கிழைக்க ஆரம்பித்தது
கொக்கிப் போனோன்.

“அப்படிப் பெண்ணே, போ. யிண்டும் உன்
காதலனிடமே போய்விடு. கீழும் ஒரு மச்ச
கன்னியாகப் போவாய். ஆணும், உடமைமைய
மறத்தவிட்ட உனக்கு மனம் சந்தி மட்டும்
கிட்டாது. போ” என்று கோபத்திற்
சாப்பிட்டார் மகா முனிவர்.

நானும் மச்சகன்னியாகி எதிக்கையிலே என்
காதலன் வருகைக்காகக் காத்திருந்தேன்.
இரவிலே பின்போரத்தில் அவர் வந்தார். என்
உருவத்தைக் கண்டு திடுக்கித அவரிடம் முனி
வரின் சாபத்தைச் சொன்னேன். அகந்த
தமது மார்பிலேயே என்னைத் தாக்கியபடி
அவர் ஆதரம் சொன்னார்.

“பயப்படாதே, என்னோடு வந்தேன்.
என்னை நீயிருப்ப போகலாம்” என்று
அழைத்துச் சென்றார்.

எதிரே போர்க்கோடு போய்க் கழுத்திரத்
துக்கு வந்ததும் எனக்கு அச்சமடைப் போய்
விட்டது. ஆயிரமாயிரம் துடி ராசிகள் என்
களைக் கழுத்த வந்தன. சில சமயங்களில்
பிரம்மாண்டமான கொம்பு எருக்கன் எதிர்ப்
பட்டன. பயத்
தான் எடுக்கும்

உ.பி.க. தரத் தவறு. மேலும் அறிந்தபடி
மேலுமே மேலும் தவறாதே மேலும்.

கீழ்க் திரைப்படம் நேர்ந்த ஒரு சிறு கிழை பக்கம் அவர் எங்கோ உட்கார் சென்றார். தனின் ஒரு பக்கத்தில் எரி போகாத வந்த எழுந்திரத்தில் எங்கே யானேத. அந்த விடையில் போக்கை எடுத்த அவர் போனார். எந்தவா தூரத்தில் அது திரும்பி வந்த போனேத. அந்த இடத்தில் அவர் வந்த கையாடில் எதிர்ப்பார். என்னும் மெதுவாக அவையப் பின் பத்திரமே. பக்கத்தில் ஒரு வந்தவர்க, ஆனால் ஆனால் இருந்தது. அந்த வந்தவன் அவர் கீழில் சென்றார். அவர் போனதற்கு என்னத்தேனும். யாரே யாரே வந்த போன இருந்தது. மீண்டும் சென்றது.

“அதோ ஸார், மிகப்பாண்டிப் பார்த்துவிட்டு” என்று அவர் காட்டிய பக்கம் பார்த்தேன். இங்கிருந்து தொட்டு மூத்தமிடப்பட்ட ஒரு மரத் தோண்டியிருந்தது. உடனில் நான் பாகத்தாறு அந்தமேல் ஊர்ந்தியபடி ஒரு ஊர் மணிதான் பாரக் கொண்டிருந்தேன். அருகில் செருங்கியைத் தாண்டியே மரத்தோண்டி.

ஆக, என்ன அபிப்பிராயம் இது! எழுத்திற்
தேவதரபே அந்த தேவ காவத்திற் உய்வத்
தாய் பதி கொடுத்துப் போகவில்லை போகி
எழுத்த உத்தரவிடுகிறாள்!

சட்டமன்றப் பேரவை

இதே குறித்த மரபுகளின் எண்ணிக்கை வந்தன. "இவன் என் தம்பி" என்றால் என் அருகப்பி உரையார்.

“உங்கள் தம்பியை” என்ற கேட்டுவிட்டு
அந்தப் பக்கம் திரும்பினார்.

மேலான சிறம் பாடும் மகிழ்ச்சியைக் கரு
தலின் இப்பொழுது படபட வென்று எழு
துவந்தது கோங்குருத்தை. கன்னடிக்
கொழுமுகள் 3 கொழுத்து விட்டு எகிற்து
கோங்குருத்தை. பெண்ணின் பிறகு
எவருளும் வராமல் தெரிந்து விட்டது.

“பகலானே, தோன் காட்டாத வேள்
இல்” என்று வரலாற்றுப் பிராந்திய
செய்த வேளிடேன்.

2

நீங்கள் அந்தத் தீயக்கு வந்தபோது
மென்மேலும் பூசுகள் ஏராளமாகப் பூசித்துக்
தன அங்கு பரந்தாடும்பாக்கப்போகக் காட்டி
வந்ததன், கொஞ்சம் கவலத்தையும் பிண
மெய்ப்பு உடல் பூசுகள் மலர் ஆய்ந்ததன்.

அந்த வழக்கம் போல் இரவு நேரத்திலும் அங்கும் மச்சோனாறும் மெத்திரத்தத்துப் போகப் புறப்பட்டாகம். ஒளி வீசும் செத்திரம் கண்டதும் அங்கும் அவர்களுடன் போகாமெனத் தோன்றியது. மூன்றுமணி மெத்திரத்தத்துக்கு வந்தோம்.

தொடர் தாத்திய ஒரு கப்பல் வந்த
செய்திருந்தது. ஆரோனாரும் அங்கேயே
அப்பாவிக்குத் தீயப்பாடுகள் வானியல் செயல்
புத்திரம் போன்றவை என்று அவர்
சொன்னார். "வானியல் கப்பலா அது? அப்
படியானால் அங்கிலில் வந்திருக்கலாம்
இந்தியப் இங்கிலா F" என்று அவருடன்

"என் உணர்வு எவ்வளவு வலிமையுடையது என்பதை உணர்ந்துகொள்ளுங்கள்" என்று சொன்னார்.

நாள் கொண்டாடாத தரிசனப் புத்தகமேன்.

சோம்ப வளத்திற்கு முன் ஓர் இளவரசன் ஆரம்பத்திலே வந்திருந்தான். அவன் கழுத்தின் கவரத்தின் மாகையால் பரத்திருந்தோன். அடெய்யா, அதன் அழகும் மிகக் பெரும் ஒளியும் இன்னும் என் என் முன்னே வீழ்கின்றன. பெண் எவ்வளவு மகிழத்தாலும் அவன் ஆகா வெளிப்படுத்தான் திருத்தே. அப்படித்தான் அந்தம் என் என்வியதிராமல் சோம்பி விட்டான்.

—1 இங்கேயே இந்தப் பரததாசுக்கு இன-
திக ட்டுதர்த்திரு. எங்கனிலுமும் நெத-
லாகக் கப்பலுக்குள்ளே போய் பரத்-
திரேயம். கைத்திரையாக அகப்பட்டா-
கிச்சலம் கொண்டுள்ளதே என் அலாகக்
எழுத்திக் இங்கேயே போட்டு விடுகிறார்”
என்ன. என் டாக் இப்பத்தாக வித்தக-

ஒரு வேளை இவ்வளவு விவாதிப்பாடு இருக்குமோ?

யாதுக்கு? அப்படி என்ன? ஒரு வேளை வரும்போது அப்பாடு இருக்கிறதோ?

அவர்களிருவரும் கப்பலோரக்கிப் போவதைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தேன். வாகனங்க லாங்கு சுற்றி அதோ கப்பல் மேல் ஏறி விட்டார்களே! கப்பல் மெதுவாகத்தான் போகிறது. சிலவு வெளிக்கத்தித் அதோ...அவர்களே! விளம்புக்கு வந்து விட்டார். அவர் கையில் என்ன? வானத்து அந்தித் தாசுகளையும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிப்பதுபோல இருக்கிறதே! அவரத்தின மாகியே நான். கொஞ்ச வேரத்தித் அது என் கழுத்திலிருக்கும் ... சூயோ, அவர் பிள் புறமாக வரோ வந்து கத்தியால் குத்து இருக்கனோ?...அவர் தம்பியா அது?...மச்ச பாணா அது? பவையோ! ரத்தம் கலையும் அவருடல் சிறு விழுந்ததே! அதோ! ஒரு கையில் அவரிடமிருந்து பறித்த ரத்தின மாகியும் மற்றொரு கையில் ரத்தம் தொய்த்த கத்தியுமாக சுத்தபது அவர் தம்பி - உன் பிறந்தவன். ஐயோ, சம்ப முடியவில்லை.

என் கோவென்று கதறி விட்டேன்.

மது கணம் கப்பலில் ஒரு குழப்பம். ஏராளமான ரத்தம் தட தடவென்று பல பேர் ஓடுவதுபோல இருந்தது. ரிசிலே குதிரும் தருவாளிலிருத் மச்சபாணாக்கி கப்பலில் இருந்தவர்கள் பிடித்துவிட்டார்கள்.

என் என் இரு கைகளாலும் கண்ணை இறுக மூடிக் கொண்டேன்.

என்னிர் பிரகாசமாகப் பெருகி என் உடலை நிரைத்து விட்டது.

செவ்விற அந்தப் பாணாக்கின் மேல் சாப்பித் என் வெகு நாழிகைக்குப் பிறகு நான் எழுந்தேன்.

என் காலடியில் அவர் குருதி பாய்ந்து, அப்பாணாக்கின் வெல்லாம் பணைக்குந்துக ளாக்கி வீழ்ந்தது.

சுற்றிக் கிடந்த சிப்பினியே என் என் னித்த துளிகள் விழுந்த முத்தாக மாறி நின்றன. அவை இனிமேல் எங்காவது ஒரு பேரழகியின் கழுத்திலே முத்தாசமாக ஊச லாகும். ஆனால் அவளுக்குத் தெரியுமா இவை எப்படிப் பிறந்தன என்று?

மகாநாஸ்டுக்கு ஏற்ற அநி உன்னை காணிக்கையாக, வித்திரப் போருளாக, மச்சபாணா அந்த வணிகர்கள் கொடுத்திருப்பார்கள். ஆனால் அவருக்குத் தெரியுமா அவன் என் இத்தக் கிழக்குள்ளாகு என்று?

இத்தனைக்குப் என் ஆசைதான் காரணம், அழகுதான் காரணம். அழகும் ஆசையும் ஆபத்தானவை தெரிந்ததா?..."

சூரிங் வெப்பில் உடலில் சுரீரென்று படவே என் விழித்துப் பார்த்தேன். அமைதி யான அந்த ஆற்றல் கையிலே சேத்திரவு என் படுத்திருத் இடத்திலேயே இருத் தேன். மச்சக்கண்ணிகை கதை கொண்டனோ! இப்பொழுது அவன் எக்கோ? ஒருகால் மறு படி இன்று ரத்தநிரி வருவானோ என்னமோ!

உங்களுடைய நல்ல அழகான படங்களுக்கு

33

கேவாபான்

பகல் வெளிச்சத்திலும், வெயற்கால வெளிச்சத்திலும் இந்த பிளாஸ்திக் கேவாபான் பாக்டோமரடிஸ் பிலிம் அதிக நேரத்திலுள்ள தெளிவையும், வலிமையுடைய தற்சூயமாகக் கிரகிக்கும் தன்மையுடையது.

அளவு 820 & 120—ரூ. 2/4

30

கேவாகுரோம்

பகல் வெளிச்சத்திற்கு உகந்த ஆர்தோகோமரடிஸ் பிலிம், வலிமையுடைய தன்மை, பிரகாசமான புகழின் பரிவு, விரைவான நேரத்தின் பிடிப்பு, மற்றும் வலிமையுடைய வாய்ந்தது.

அளவு 820 & 120—ரூ. 2/1

இவ்வாறு எடுக்கப்பட்ட "Gevart" பிளாஸ்திக் படங்களைக் கேட்டதற்கும் கற்கக்கூடிய தகவல்களும் கிடைக்கும்:

Allied Photographics Limited

அகில இந்திய போட்டோகிராபிக்ஸ் லிமிடெட்

(செயலில் உள்ளது) கல்கத்தா, ராஜ்கோட்டி டாடா ரோடு, பம்பாய்-1

இதன் ஆபீஸ்கள் : பம்பாய் • கல்கத்தா • மதுரை • புது டில்லி

14 நாட்களில் மக்ளீன்ஸ் உதவியால் அதிக வெண்மையான பற்கள்

இப்பொழுது 14 நாட்களுக்குள் அந் தேவையான பற்கள் தங்களுக்கும் பெறலாம். இதை உதவியாகக் கொள்ளுங்கள்—சிறந்த நமம்—நினைவிருந்து உங்கள் பற்கள் தங்களுக்கும் மக்ளீன்ஸ் கொடுங்கள். ஆரம்பத்திலே, மக்ளீன்ஸுக்கு அமோலிபென் போடுங்கள். அதுதான் உங்கள் அழகான பற்களில் உங்கள் அழகான பற்களை உருவாக்கித் தரும் போட்டு. உங்கள் இயற்கையான ஒளி வீசிச் செல்லுங்கள். 14 நாட்களுக்குள்—அந்த அந்தந்த இயற்கையான பற்கள் உருவாகும். இப்பொழுது உங்கள் பற்கள் அழகான பற்கள்—மக்ளீன்ஸ் கொடுங்கள். அதுதான் உங்கள் பற்கள்.

மக்ளீன்ஸின் பற்கள் தங்களுக்கும். உங்கள் பற்கள் அழகான பற்கள். உங்கள் பற்கள் அழகான பற்கள். உங்கள் பற்கள் அழகான பற்கள். உங்கள் பற்கள் அழகான பற்கள்.

மக்ளீன்ஸ்

பெராக்ஸைட் பற்பசை
பற்களை அதிக வெண்மையாக்குகிறது.

MTF 12-TQM

இளவரசர் பிரபா

சுதா

15. தண்டனை கொடுங்கள்!

மந்திரவாதிக்கு தண்டனை விளக்கிட்டுக் காவலர்கள் அழைத்துச் சென்று, சோழபுறியின் முன்வீதியில் கொண்டு போய் திறத்திருந்தனர்.

அந்த மந்திரவாதிடம் கூடவே, சிறைக் கூடத்தின் காவல்களை வேறு கூத்து செய்து கொண்டு போய் திறத்திருந்தனர். இவர்களும் பார்த்ததும், "இவர்களை என் கூத்து செய்து கொண்டு வந்தீர்கள்?" என்று சோழமகா க் கேட்டார் சோழபதி.

"ஐயோ, இந்தக் காவலர்கள் சிறை விரித்த கூடநிலை சிறுவைத் திறந்துகொண்ட பம்பி ஒருவன் விட்டு விட்டார்கள்! அதனால் இவர்களையும் கூத்து செய்து கொண்டு வந்து விட்டோம்" என்றார்கள்.

"என்ன! அந்தப் காவலன் பம்பி ஒருவன் விட்டான்! என்ன அக்கிரமம்? எல்லாம் இந்த மந்திரவாதிக்கு சிறுவைச் செய்யும் குழ்ச்சி தான் போட்டுக்குறது! இவனை என்ன செய்தாலும் பாவமில்லை!" என்று ஆத்திரத்திக்குப் போதித்து கொண்டிருந்தார்.

ஆனால் சோழபதிக்கு திராவிட மதத்திற் தண்டனை கொடுக்கும் அதிகாரம் கிடையாது. தீயாய் கந்தைக்குச் சென்று வழக்குத் தொடர வேண்டும். சாதாரண மாக அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்ட குற்றங்கள்

வரவும் அரசாங்கம் திராவிட மதம். ஆனால் இப்போதுதான் இந்த நாட்டுக்கு மன்னன் கிடையாது. ஆகவே முதன் மந்திரியும் சாளுகுருவும் சகல வழக்கு விளையும் திராவிட மதம் வந்தனர்.

அதனால் சோழபதி மந்திரவாதியை அழைத்துக் கொண்டு சாளுகுருவும் முதன் மந்திரியும் இருந்த இடத்துக்குப் போனார். மந்திரவாதியின் மீது தீண்டாத குற்றம் பத்திரமாக வந்தனர்.

"ஐயோ! இந்த மந்திரவாதி செய்துள்ள குற்றங்கள் கொஞ்ச நஞ்சாகக். நம் நாட்டுக்கு மன்னர் இல்லை என்று தெரிந்தவுடன் எழு பேர் கையில் வந்து போன்றி, கட்டிக் கம் இருப்பிடம் கனாக்கும் அரசாங்கத்து முக்கியவர்களான சாளுகுரு, பிரதம மந்திரி, சோழபதி முதலியவர்களை அங்கீகரித்தது முதல்குற்றம். இரண்டாம் குற்றம், கனா வேளையில் நமக்குள் முதலில் துறையாகக் கம் இந்த நாட்டுக்கு மன்னன் ஆகக் கூடியவன் என்று தம்மர் செய்து, கடைசியில் ஐர் இடைப் கையகம் அனுப்பி ஏமாற்றியது. மூன்றாம், சிறை கடைக்கப்பட்டிருந்த சிறைகளைத் திறந்து மந்திர சகலியினம் பம்பி ஒருவன் செய்து இவ்வளவு பெரிய குற்றங்கள் சாளுத் திராவிட குற்றங்களாகும்.

சாஸ்திரம், மந்திரவாதிகளுக்கும் தம் தண்டனை அளிப்புகள்" என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

ராமனாரு, "குத்தவாஸி, நீ கோன் வேண்டியது ஏதாவதும் இருக்கிறதா? கோபிதர் உதயவந்தரம் மறுத்துக் கூறப் போகிறாரா?" என்று கேட்டார்.

மந்திரவாஸி, "ஆம், நான் குத்தவாஸி வகை, நோன் சமர்த்த வேண்டும் என்ப தவிர என் மந்திர உத்தியைத் தவிர வேறொன்றும் செய்வதில்லை என்று கூற விரும்புகிறேன். உங்களை நாட்டுக்கு அரசன் இங்கே என்று சொல்வதும், நான் குத் தினவாஸன் வகுதான் என்று சொல்லி வந்து உதிவிட்டுப் போனேன். குருவகில் கோனாரு நம்பிக்கை ஏற்படாத என்று எழு பேர் வணிகர் நோக்கிக் கூறிவிட்டுப் போனோம். ஆனால் யாரும் நான் உதய வந்த உதயவகக் கேட்டு நினைவில் இருந்திக் கோன்வதில்லை. அந்தக் தீவகம் வட்டிக் என் இருப்பில் வணிகர்களும் நடந்து வந்திருக்கிறார். இதற்கு நான் என்ன செய்ய முடியும்? தீவகம் உதயவ நினைவில் இருந்திக் கோன்வ வேண்டாம் என்று நான் சொன்னேனா? இதில் என் தவறு என்ன இருக்கிறது என்று தவறுசெய்து கொள்ளுகள்.

"தீவகம் நேரிக் வந்ததற்கும், வணிகர் உதயவந்ததற்கும் கோன்வோம். நான் கோன்வபடியே அந்த வகை ஒரு நாட்டு இனவாசன் வந்தார் அவரை இடப் பாயவன் என்னும், அவன் இவன் என்னும் உதய அவகைக் கோன்வப் படுத்திக் கொள்கிறான் அடைந்த வந்ததிலும். இனவாசன் என்னும் சம்பிரதாயம் ஒரு நாட்டும், அவ்வாறு உடைந்ததும் இருக்க வேண்டும் என்று உண்டா? ஏதாவது இடப் பிழைகள் உருவத்திலிருந்தால், இனவாசனும் இருக்க முடியாதது என்று உண்டா? ஏதாவது நீர் விரைந்த ஒரு குடியைக் குடிவாசனாகும் என்று உங்களுக்குத் தெரிய வில்லை என்று அது என் குத்தமா?....."

இவ்விதம் மந்திரவாஸி உதிக் கோன் வகுத்த போது அந்தச் சபையில் பெரிய சைவசங்கம் ஏற்பட்டது.

மந்திரவாஸி உதிக் கோன்வ விருத்த நான்: "ஆனால் உடைவாரா நான் செய்கிற குத்தமே. அது அங்கு உத்தர வகுத்தமில்லை ஏனாவோ ஏற்பட்டது. ஆம், நன்றி மூலமாக மந்திர உத்தியைக் கற்றுக் கொடுத்தது நம்பி ஒட்டி செய்கைப் பத்திரதான் உறுதியாக. ஆனால் அவன் திருப்பி வராமல் இருத்தவிலும் போவ தில்லை. அவன் வீடு குத்தமிக்காத போது அப்படித் துப்பியோட அவனுக்கு அவசிய வில்லை. அவன் தன்ம விரும்பு: ராஜ குடும் பத்தில் பித்தவகம் அவன் வகுதான்..."

அந்தச் சபை "வந்தே விட்டேன், குடியே!" என்று ஒரு குரல் கேட்டது.

யாவரும் திருப்பிப் பார்த்தனர். நன்றி மூலம் வந்துவெண் வகுத்தான். அவன்

வகையில் விவந்து முட்டி விருத்தது. அவன் பக்கத்தில் வந்தே விதவான் விட்டிக் வேண்டாவாரா இருத்த போன் வந்த கோன்வகுத்தான். குத்தாவையும் கோன் விரைவையும் இவ்வகைப் புடைகுடி வந்தார். இவ்வகைத் திருப்பிப் பார்த்த மந்திர வாஸி, "ஆ! என் பிரயா! வந்து விட்டாய், அவ்வா!" என்றான்.

"நாத்தா!" என்று வேண்டாவாரா இருத்த பிரயா! அப்போது அவன் வகையில் போன போனவென்று வகைவிட்டு வந்து விட்டது. மந்திரவாஸியின் வகைவிட்டு வகைவிட்டு வந்து விட்டது!

இதாவதும் வந்தவாசன குரலில் பெரி வந்த மந்திரவாஸியின் குரல் ஏதாவது. கோன்வகையில் வந்த அடைந்தது! நித்திர நினைதிக் வகைவகை வகைவிட்டு வகுதிக் உதயவாசனும்:

"ஐயோ, நான் குத்தவாஸியாகிறேனா? கோன்வோம். நன்றி, நன்றி! எங்கோப் போகும் யாபெரும் குத்தவாஸியை தீவகம் பார்த்தே இருக்க முடியாது! எங்கே என்ன தண்டனை வேண்டுமானாலும் கேளுங்கள். என்வாசன குடுமையான தண்டனை வித்திராணம், என் பாயம் நோவ்வாது; என் பாரி திராது! ஏனாவது அவ்வாசன பெரும் பாதகம் செய்த விட்டேன்; அவ்வாசன பெரிய பாயம் செய்திருக்கிறேன்....."

என்னோரும் திக் பிராணம் பிடித்த குத்தும் புகுவாசம் உட்காத்திருத்தனர். துவரம் நான் உட்காசம் நோவ்வா. அடைக்கலை, சந்த குன்று எடுத்துக் கொண்டேன்.

"நீதோ, இதற்பு போன்இங்கே..... இனவாஸி பிரயா; ஆம், ராஜகுமாரதான் இவன்! புகுவா நாட்டு இனவாஸியான பிரயாவகர் சைவகு நிற பருவத்தில்க் சமர்த்தி அழகுத்த வந்து நான் வந்தே நேன். அரோ போகத்தில்க் ஏழு வேண்டிய பிரயாவக, இந்த சமையில்க் குடிவாசலில் பன ஆன்குடகம் வகிலும்படியும் பன உக்டகவகை அதுபகிலும்படியும் செய்த விட்டேன். பிரயா பட்ட உக்டகவகை நினைத்தால் எங்கே இவ்வகைப் யாருமே குடும் தண்டனை வித்திக் முடியாதது என்று சொல்வதற்கு!"

"என்ன! இதற்பு போன் இனவாஸியா? ராஜகுமாரதான்!" என்று அந்தச் சபை வகை என்னோரும் ஆரம்பித்துடன் கேட்டனர். வகைவகை அவ்வாசன வித்திரா! நித்திர வாய் குடகில்க்!

"ஆம், பிரயா, புகுவா நாட்டு இனவாஸி. நிற பிரயவத்தில்க் இவன் அகம்பகை நன்றி வகைத்திக் வினவாசன கோன்வகுத்த போது, அப்படித்துக் கோன்வ வந்து விட்டேன்! எமர்த்தி அழகுத்த வந்து விட்டேன்! உங்களை என்வாசன குடுமையாக தண்டனை கோடுக முடியுமே கோடுகவகை!" என்று பாதிர குரலில் உதிருவ மந்திரவாஸி. (பேட்டி)

நீங்கள் இருமுதிர்த்
கனா? அலெம்பிக் கிளை
கொடித் டெர்ப்
வசாகா உங்களுக்கு
நிவாரணம் அளித்து
வாசக சாலையில் அமை
நியை நிலவத்
செய்யும்.

**கிளைகொடித்
டெர்ப் வசாகா**

அலெம்பிக் வெலிக் வெலிக்ஸ் கம்பெனி லீட். பதேடர் 3.

அவன் விட்டுவிட்டுச் சென்றான். உடத்தில் 2 துப் பெண்—பதினொழுபதினொட்டு வயதிலுள்ள— ஏதோ ஒரு புத்தகத்தைப் படித்துக் கொண்டிருந்தவன், அவர்களைக் கண்டவுடன் சரேயென எழுத்து உள்ளே வேகமாகப்போனான். போனும்போது கோபுரம் ஒரு தரம் சை இறங்கப் பர்த்துவிட்டுத்தான் போனான். கோபுரம் பார்த்தான். அவன் மதிவதனமும் அந்த மதி வதனத்தில் பின்னே மிளிரும் இரு கண்களும், தாய்ப்புறம் படித்து சித்தி செங்காவி ஏறி இருந்த அந்த அழகிய உடலையும், கோபுரம் ஒரு சிமிகும் என்னமோ செய்தான். 'சட்' 'டென்ட்' பார்வைவாயத் திருப்பி வரப்போப் பார்த்தான்.

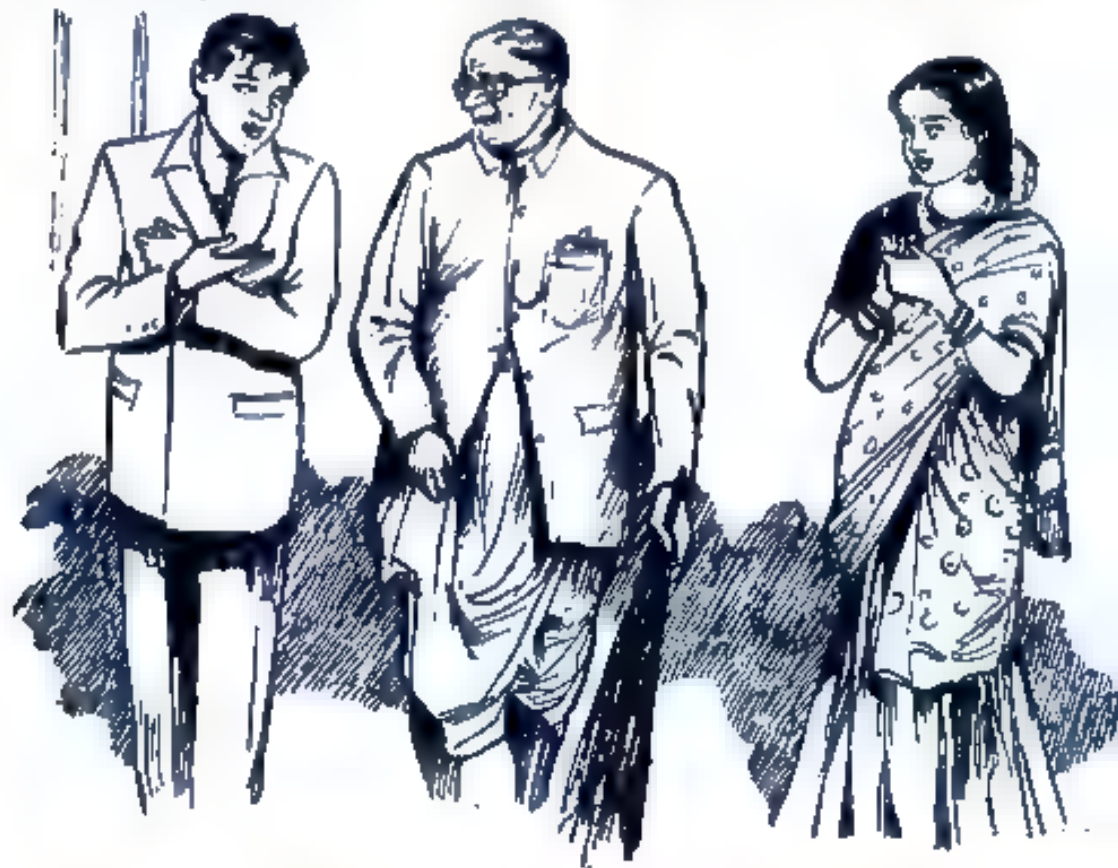
“இவன் என் தங்கை வந்தா. ‘வனி, வனி’ என்று சொல்லாங்க கூப்பிடுவேன், இவனும் காதுகூடக் இருக்கிறதும், தங்கைக்குத் தாய் வழியில் ஒரு பாட்டி இருக்கிறாள், தனக்குத் தாயைப்போல பார்க்கு இவன் ஒருவனுக்குக் கொடுத்த விட்டடம், வாழ்க்கையில் எவர்களுக்கும் ஒரு பெரிய போதுப்பு கிளியிலும், சொல்லமா வளர்க்கதவன். அந்தனுல் அவன் தனக்கு மத்தி வந்து பார்க்கிறாட்டுத்தான், தனக்கு விவாகம் என்று சொன்னி கொண்டுக்கிறாள்” என்று சொல்லான்.

கோபு பதில் சொல்லவில்லை.
 இவ் சீர்திருத்தத்தில் உடத்தில் இருவருக்கும்
 உணவு பரிமாறப் பட்டது. வனிதர்தான்
 பரிமாறினார். அவன் கூத்தின் அழகு
 கோபுரவா சிறுவனுக்குச் சொந்தது. கூத்தினால்

படிப்பைப்படிவ வாரி, எடு மத்திக்குக் கொஞ்சம் இடதுபுறம் தள்ளி வகிடு எடுத்தல் பின்னிப் பிச்சோடாப் போட்டிருக்கார். அதின்மீதும் பிறகு நெளி வந்த பூனின் கறமகாரம் கோபு னின் காரிகில் தாக்கி அவளை இன்பவாசனியில் ஒரு கணம் ஆழ்த்திற்று.

“ எக்ஸ்கூட்டை தூய் தக்கதைய் காலமாக
பித்து வனிதாதாக் தூய்ப் பார்த்துத் எற்று
கட்டித்தெருக். அவன் எணக்குத் தங்கை
மாத்திரம் அல்ல, தாயாகவும் தந்தையாகவும்
இருக்கிறான். ‘என்ருஜாமய் எணக்கு எக்ஸ்தவு
மாய் உடன் தோக்திரதாய்’ என்று படித்
திரும்பாயே, அப்படித்தான் வனிதா இருத்
தெருக். ஐந்துவன் சேரம் கெரித்து என் ிட்ட
டுக்கு வந்தாய் வனிதா பதறிப் போய்விடு
வான். என் வரும் வழியையே பார்த்து என்
கைக் கவையோடு எதிரி பார்த்துக் கொண்
டிருப்பான். அவனுடைய சகோதர அன்புக்
ளும் ஆகாசத்தின்க இத்த உலகின் ஈடுகாட்டப்
போருளே கிடையாது. அப்படிப்பட்டவன்
என்போடு எத்தனை காலக்கு இருக்க முடி
யும்? என்வதற்காவது பிரியத்தானே வேண்
டும். அதை கிணக்கும்போதுதான்...” மேலே
கிவராமன் பேச லுடியாமல் தனித்தான்.

கோபுஷக்கு ஆதர்ப்பமாக இருந்தது. தன்
கோதரிமையப் பற்றிப் பெரும்போது அவர்
உணர்ச்சி வரப்பட்டுப் போவதையும், அவர்
மனத்தில் வீர சரப்பதையும் உணர்ந்தான்.
சாமவனத்திலும், சாமபீதனம் வரும்படி
நீர் கிற்றே கோதரி கருணமயாக் அருளுதி

**எவ்வளவு கடுமையான
ஜலதோஷம்?**

**எவ்வளவு சீக்கிரமான
நீவாரணம்**

கிபாக் கின் **பஸன்**

கொக்கொக்கும், குழந்தைகளுக்கும்,
பெரியவர்களுக்கும் கிபாக் கின் நலித
மாகவும், இரப்பமாகவும், பூசவும்
குணத்தை அளிக்கிறது. கொஞ்சம்
கிபாக் கின் உங்கள் கரணியில் கிரவியில்
துளியாகத் தடவுங்கள்; மார்பு,
தோள், கழுத்துமேலும்
கொஞ்சம் தடவுங்கள். உடனடியான
குணத்தை நீங்கள் உணரலாம்.

கிபாக்

செய்து, செய்கிறது, செய்கிறது

மென்மீன்கட்டி மரபட்டில்
கிபிடெட், மந்தர், நவரீதியு

எஜன்டுகள் : ஓரியண்டல் மெர்க்கண்டைல் எஜன்ஸி
89-ஏ, ஆன்மகிள்காரத் தெரு, மதராசு-1

குடும்பம் முழுமதற்குமே

உண்ணத பானம்!

சிறுமர், நடுத்தர பிராயத்தினர், முதியோர்—குடும்பத்தில் ஒரு
மொருவரும் உணவு அருந்தும்போது அங்ஙன இடைவிட
ஒவ்வுடன் பருகி தங்கம் அகட்டுவோர்கள். ஒளி மிகுந்த இந்த
பானத்தில், அக்டுட் உணவில் இருக்கும் தீவரத்த குறை
பாடுகளை நிவர்த்திசெய்ய முடியுமா என்பதைக் கருதுகின்றோம்!
அது நொய்லிசெய்க்கும், சிவனாறு சிறுமர்களுக்கும் கையமாக
தீரணமாகக்கூடியது. ஒவ்வுடனில் பழுத்த பாரில் ஸாக்ட்,
ஆக்ட் தீரம்பியசெய்தவர்களை பகம்பாக, சிறந்த மொக்ரோ இயத்
கவரான பாக்பெய்டுகளும், பி. சி. டி. ஸ்டீமின்களும்
இருக்கின்றன. உடனே ஒவ்வுடன்
ஒவ்வுடன் ஆரம்பிப்போம். ஆனால் அது
"ஒவ்வுடன்" தான் என்று நினைப்ப
படுத்தித் கொள்ளுங்கள். வெறெந்த
உணவு பானமும் ஒவ்வுடன் ஆகாது!

விநியோகஸ்தர்கள் :
கிழாங்கிடுகோய்கோ. (இந்தியா)லிட்ட.

ஒ வ ல் டி ன்

உலகில் மிகவும் விரும்பப்படும் உணவுபானம்

OV. 894

துப் போய்ப் பங்காது வருத்தியதால் படித்திருக்கிறது. அப்படி பங்காது இருக்கிறது இந்தச் சிவராமனுடைய சேனாதி அன்பும் என்று விபத்தாக.

கோபு தாயின் அன்பிலும், சேனாதி அன்பிலும் வளராதவர். ஆதலால் அவனுக்கு கம்பனுடைய மெட்பாடு புதுமையாகவே இருந்தது. அவனுடைய பழக்க விசேஷத்தால், கோபுவின் உணர்ச்சியும் ஒரு மொச்சி படர ஆரம்பித்தது.

பில வருஷங்களாகப் பாராத அவனுடைய நிற்றல்களையும், சேனாதி மீதுவும் அவன் மன அரங்கில் நோக்கினார். அந்தவரை இரு வரும் அவர்கள் அனாமிடம் காட்டிய அன்பு அவ்வளவு பளித்திரமானது, எவ்வளவு ஆத்திரமானது, எவ்வளவு ஆழமானது! அந்த அன்பினுடைய சத்தியம் அந்தக் காலங்களில் அவன் அறிந்து கொள்ளவில்லை. அறிந்து கொள்ள முடியலும் இல்லை. முதன் முதலாக இப்போததான் உணர்வென, சினைக்கென, சினைத்து எங்கவும் தனிப்படுகிறது. ஒரு மூன்று வருஷங்கூடப் போய் அவர்களை வெவ்வேறு பக்கம் வேண்டும்போல் இருந்தது அவனுக்கு. அதற்கெதிர்த் சந்தர்ப்பமும் விவரமும் அவனுக்கு வாய்த்தது.

அன்று அவனுக்கு அவன் தகப்பனுரிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது.

பல நாட்களாகப் பாராமல் இருந்த அவன் மூத்தகத அவனுடைய நிற்றலும் தங்கையும் பார்க்கப் போகிறது மீறும்படி தானவும், அத்துடன் அவன் தங்கை மீது வுக்கு ஒரு தகுந்த இடத்தில் வரக் பார்த்திருப்பதையும், வரத்தெரிந்த முதலான செயல்களுக்குக்குறையாத பட்சம் ஈனாவிரம் ரூபாயாவது வேண்டும் என்றும், தற்போது அவரிடம் அவ்வளவுக்கு வழி இல்வாததால், அவனிடம் அவர் ஏதாவது எதிர்பார்க்கக் கூறும் என்றும் கேட்டு எழுதி விடுத்தார்.

தந்தையின் கடிதத்தைப் படித்த கோபுவிற்கு அழகாயே வந்தது. தந்தை கணக்காக எழுதி விருக்கிறது, ஈனாவிரம் ரூபாய் வேண்டும் என்று.

அவன் வேலை பார்த்த வந்த அந்த பங்கிவினேயே அதனாலும் ஈனாவிரம் ரூபாய் வரைக்கும் அவன் சேமித்து வைத்திருந்தான். தன்னுடைய எதிர்கால வாழ்வுக்குப் பிரயோஜனப்படும் என்ற சினைமீததான் அப்பொருளை அவன் சேமித்தது.

அந்தப் பணம் தன் தங்கையில் விவாசத்துக்கு வேண்டி விருக்கும் என்று அவன் எழுதி விருக்கவில்லை. இப்போது அப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் வாய்த்ததில் அவன் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தான். அன்றே ஈனாவிரம் ரூபாய்க்கு, தகப்பனுர் விவாசத்துக்கு "இன்ஷூர்" செய்த அனுப்பி விட்டான் கூட ஒரு தந்தியும், "இதன் நினக்களில் தக்கவைக்கப்படும் காண அங்கே வருகிறதாம்" என்றும் அனுப்பி விட்டான்.

சிவராமனுக்குத் தன் கண்பன் பங்கிவின பணம் போட்டிருப்பது தெரியும். அந்தப் பணத்தைவும் அவன் உத்தியோகத்தையும் ஒப்பி அவனுக்குத் தங்கையை விவாகம் செய்து கொடுத்த விடமாம் என்று எழுதினார். எதிர்பாராதபடி திடீரென்று அவ்வளவு பணத்தைவும் அவன் தன் தகப்பனுருக்கு அனுப்பி விட்டதில், சிவராமனுக்கு அவனிடமிருந்து பிடிப்பு சற்றுத் தளர்ந்த விட்டது.

கோபு இரண்டு மாதம் விடு போட்டு விட்டு ஊருக்குப் புறப்பட்டு விட்டான்.

அவனைப் பார்த்ததில் எல்லாவதும் காட்டியும் மீதுக்குத்தான் அதிக சந்தேகமும், ஆனாலு பாராவால் வளர்ந்து, சட்டையும் காய் சட்டையுமாக அவனைப் பாரக்கும் போது மீதுக்கு ஆச்சரியமும் சந்தேகமும் தங்கவில்லை. "என்ன அன்னா என்னை வெவ்வேறு சி மறித்தானே போய் விட்டார்? என் கடிதங்கள் ஒன்றுக்காவது

பொன் குஞ்சு!

என் அங்கு நீ பதினே போடவில்லை!" என்று கேள் மேல் கேள்வி. கேட்டால் மீது. கோடி நிண்டாயுப் போனார். இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன் மாதிரி மீது வரவா இருக்கிறார்? ஏ, அப்பா! என்வளவு வளவு வளர்க்கிறார்கள்!

இவன் அழகுக்கும், கொஞ்சம் மொழிகளும் எந்த வகையாக வளரத் தேடினதென்று இருக்கிறார் அப்பா என்று அறிய விரும்பின வரால் "அப்பா, என் பிழவுக்கு என்னை வரப் பார்த்திருக்கிறீர்கள்?" என்று.

"கப்பலுக்குப் பெற்றோர் இக்கிலாஸ். ஓரே தக்கையாம். இத்தனை வரக் வளர்த்துப் பிழவுக்கு இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கைத்தொழில் மாதிரி கிட்டாயினோ, மாதிரி போடுவோரோ தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள்" என்று தகய்ப்பார்.

"என்ன வேலை என்று சொன்னார்கள்?"

"ஏனோ ஒரு பாக்டெரியை வேலையாம்."

"கப்பல் பெயர்?"

"விவரமாம்."

"விவரமனு! என்ன அப்பா இது. ஆசிரியர் பாக இருக்கிறதே. என்னுடைய கைக்குத் தெரியுமே. அவனுக்கு என்னுடைய அந்த பாக்டெரியானே இருக்கிறது. கைத்தொழில் அவன் வந்த என்வளவு வரக் கூடுதலா! 'பண்டிதனாம்' வரக் அப்பா, அவன். என்னைத் தனக்கு விவரம் ஆகப் போவதென்று சொல்ல விரும்புமே" என்று சொல்லு.

"ராமாயி ஐயருக்கும் ஆசிரியராக இருக்கிறார். போகிறதே. உனக்குத் தெரிந்த வராக இருப்பதில் இருக்கிறார்" என்று.

"நிழந்திராவது பெரிய வரக் அப்பா. பிழவுக்கு அறிக்கடம் என்று சொல்லுகின்றேன். அவன் அழகுக்கும், ஐயருக்கும் வரக் விரும்புமே என்று என்னை எட்டாவிரம் கூடச் சொல்லு சொல்லாம்" என்று சொல்லு.

"ஏ அப்பா உன் சிபார்சு ரெய்யப் பாக இருக்கிறதே" என்று தகய்ப்பார்.

இந்தவகைய ரீதியில் கோடி தன் கைப்பக் விவரமனுக்கு ஒரு சிபார்சு கடிதம் எழுதி, அதில் தன்னுடைய கைப்பையும் மெய்ச்சி கையையும் வெளி விட்டிருக்கிறார்.

பெரியோர்களால் சிபார்சுக் கடிதம் ஆவன மூலக் மூலத்திற்கும் சிபார்சு விவரமனுக்கும் கோபாத்திரம் மீதுமிருக்கும் விவரம் கூடுபதாக இருக்கிறது. அந்த விவரத்தில் அந்த விவரம் கைப்பெற வேண்டுமானால் இன்னும் ஓரே ஒரு சிபார்சு இருக்கிறதென்றும், அதைத் தான் வேலை வந்த தெரிவிப்பதாகவும், அது மூத்திரான பிறகுதான், தனக்கு விவரம் என்றும் விவரமாம் எழுதிவிடுகிறார்.

என்ன சிபார்சு இருக்கப் போகிறது என்று தகய்ப்பாரும் மனதும் சிபார்சு மூலம் குழப்பித் கொண்டார்கள், அவர் எழுதின மூலம் தெரிந்தவர்களை.

அடுத்த வரம் கைப்பக் வந்தார்.

"என்ன அப்பா இது. என்னமோ சிபார்சு இருக்கிறார் என்வளவு எழுதி என்னைப் பிழவுக்கு இருக்கிறார்? இன்னும் ஆரம்ப இரண்டாவாம் என்று எதாவது கேட்கப் போடுவோர்" என்று சொல்லு.

"என்னைப் பிழவுக்குச் செய்யத் தருகின்றேன். ஆரம்பத்தில் வரக் சிபார்சு தருகிறது. என் தக்கைக்கு விவரம் செய்து விட்டுத்தான் வரக் விவரம் செய்து கொள்ளுவதாக இருக்கிறது. ஆனால் அவனுக்கு வரத்திற்கு கொடுப்பதற்கு வேண்டிய வரம் என்னிடம் இக்கிலாஸாக மூலத்தில் வரக் விவரத்தில் வரும் பணத்திற்கு கொண்டு அவனுக்குப் பிறகு மனம் செய்கின்றவரம் என்று சிபார்சுதேன். ஆனால் இப்பொழுது என்னுடைய வர இருக்கும் மனம் உன் தக்கை வர இருப்பதாக, உன்னிடம் வரக் வரத்திற்கு வரத்திற்கு" என்று சொல்லுகிறேன்.

"சரி! ரெய்யப் சிபார்சு. என்வளவுக்கு குரம் மிக்கவருகின்றேன் சிபார்சு?"

"சிபார்சுதேன்! என் தக்கைக்கு விவரம் ஆடுவனருமே?"

"பா! வேண்டாம் என்னுடைய பெரிய ஆக்டிவ் மனத்திற்கு வரக் சொல்லு."

"வர விரும்புகிறேன்?"

"எனக்கு என்னப்பா தெரியுமே!"

"குரம் பாகம், உனக்கு மூலம் தெரியாத-உனக்கு கோபாத்திரம் அவர்களைத் தான்."

"கோபாத்திரம் அது அப்பா என்னுடைய கைப்பாகம்? விவரம் என் மனம்! விவரமனுக்கு வரம்?"

"விவரமனுக்கு அவன்; உன்வளவுத் தான் சொல்லுகிறேன்."

"அப்போது வரத்திற்கு வரக் அதை சிபார்சுமே கொடுத்ததற்கு ஆடுவனருமே. வரத்திற்கு இக்கிலாஸ், என்ன விவரத்திற்கு தெரிந்ததே!"

"அவசியம் கொடுக்கிறேன். உன்னிடம் இருக்கிற பெரியோரும் வரத்திற்கு அவன் உனக்கு இருப்பதே கொடுத்த விடுகிறேன். என்வளவுதானே?"

"விவரம், என் சொல்லத்தே கேள். நான் அப்பா, சிபார்சு அப்பா என்ன என்வளவுத் தனக்கு என் உனத்திற்கு அந்த இரண்டு பெரிய கைப்பாகமும் பிழவு செய்து வளர்த்துவிட்டேன். பிழவுபொருளாக உனக்கு வரக் என்ன செய்தாலும் அது கைப்பாகம் ஆகாது. அப்பா இருக்க, கரும்பு நினைக்க உன் வளக்குவதற்கு, உன்னிடம் வரக் வரத்திற்கு வளக்குவனருமே! அப்பா பெரிய வரம் பெரி என் மனத்தாக வருகிறதே" என்று சொல்லி அவன் இரண்டு கைப்பாகம் பிழவுக்கு கொண்டான்.

அப்போது அந்த இரண்டு கைப்பாகம் கைப்பாகத்தில் சிபார்சுதேன். அப்பாவுக்கு அந்த அப்பா வேண்டாததே ஒருவர் அறிவாம் மத்திய மனத்திற்கு கொண்டான்.

மிகச் சிறந்ததும் மற்றும்

தாய்மையான சலவைக்கும்

ஸ்வஸ்திக்

777

பார் மற்றும் ஸ்வஸ்திக் கேக்

சாஸ்ச் சிறந்தது — இது ஒரு ஸ்வஸ்திக் ஆயில் மிகக் தயாரிப்பு
இந்திய சோப் மற்றும் ஸ்வஸ்திக் தயாரிப்பாளர் அங்கத்தினர்

தேவதாஸம் என்பதன் மூலப்போதலத்தால், அத்துக் குறிப்பிடுவது ஒரு பொருளாக நித்தாரணம் மட்டுமன்றது, ஒரு வாய்மையே என உரை வேண்டும். மனித சந்திரன் போன்றே வாய்ப்புள் பாய்வது வாய்மையே எனவேயே நம்பியேயும்கூட, அடிமையின் சேர்த்து வாய்ந்த அழகாவத்தது அருத்து வந்தது. தொழி வாய்மையின் மூலமாயினவையின் வேண்டி ஒரு வாய்ந்தது சமுதாயம். அதுவே இந்தப் பரிசேயேந்தி சித்தியின் மாதந்தம் வேண்டியது மாகும். மேற்போகலின் மீதம் யேயுத்திய சமுதாயத்தின் மாதந்தத்துக்கு அடிப்படையாக வாய்மையின் அருத்துத்தினை நித்திரன் புரட்சி.

[illegible]

எத்துப் பீர சென்ற சிலப் பிரபுத்துவ மூர்த
எப்படி உண்டாக்கித் தவையாக ஆரவ மென்ற
வது அங்கியம். சிவராமப் பட்டி வரத் துறை
வடை மெய்கொண்டப்பட்ட வரத்தினே மென்
டிய சங்கியம் குறைந்த மூர்தொழையப் இறை
படியடை மெய்கொண்டபுதுப் போதுமடை சிலப்
இருந்தது. வரவ் சென்ற சென்ற மூர்தை மத்த
வரது சிவந்ததை மெய்கொண்டு அங்கித் தன்
சிறு அங்கித் கொண்டார். இத்தகை அதுங்கித்
தட்டப் மூர்தை வரவுமே சிவராம
மெய்கொண்டவன் வந்த உற மூர்தை. இங்
வரவுமே, வரவ் பீர அங்கியமேயென,
அங்கியம்—பிரபு மூர்தையப் உறவரவது. இங்
கில மூர்த் இறை அங்கிய உறவத் திருப் சிவ
யிற் அங்கிப் பிரதிபலிப்பென வரத்தத் சென்ற
யன் மூர்தையிட்டுப் புதியதாக இங்கிதர்ப் புரட்டி
உறவரவது. இது ஒரு புதிய மூர்தைத்தன்
பிரபுக்கள் மூர்தைய உறவரவது.

Verdugo, C. (2006). *Guatemala 2006*. Washington, DC: Inter-American Commission on Human Rights.

தமிழகப் பரந்த இயக்குநர்கள் சங்கம்
மொத்தத்தொகை: ஐயிரக்கோடி ரூபாய்

கோவை ஒத்தாமை நேரம்பாசாவிடுத்தது. அந்த நேரத்திலே எங்கடில் இருந்ததோ அவர் இந்த உபயோகப்படுத்த உற்பத்தி அணியை உடைமையாகிவிட்டு கோட்டாடார். இப்போது ஒரு புதிய குழுவும் ஒரு புதிய வாங்குபவர் குழுவும் உருவாயின. குழுவாசியார் மக்களின் நேரம்பாசா இந்த ஒத்தாமை பூர்த்தி செய்வதற்கு உதவி செய்கிறார்கள் என்று.

இதில் பீகான்பூரிலே இத்தியாசம் பற்றிப் பேசுவோம். இத்தியாசம் கம்பியூபுத்துவ மூலதனக் குத்தொட்டி 1882இல் உண்டானது. அதன்மேல் குத்தொட்டிக்கு ஆங்கிலேயர் தங்கள் ஆட்சியுட்குட முறையளித்தது மூலதனமும் வேறுமீது ஓர் உள். ஆனால் உபவத்தத்தக் கொண்டு அவர்கள் இப்பத்திரங்கள் இங்கு அமைக்காததால், பின்னர்தான் மூலதனத்தையும் இத்தியாசம் வேறுமீது நோட்டிக்கிறது. சென்னை தாதுக்குடிச் சீத்காந்த் நியோகம். இது குத்தொட்டியை உண்மை. குத்தொட்டியை நியமயுக்கட. முறையளித்தது மூலதன வேறுமீது கிடக்கிற உற்பத்த உண்மை. அதன் நில கொடுக்கப் பூத உண்மையையும் மக்கள் உணர்வுக்குட்கிற உற்பத்த குத்தொட்டி நியமயோ.

“ “ “
(உணர்வுகள், அன்புகள், கோபங்கள்)

[illegible]

[illegible]

உத்பத்திரைக் கொடுத்தல் அப்போது ஒரு
நெழிக் உத்பத்திரைக்கிடம் போனது.
நேரவாறுக்குத் தட்டு ஏதாவது உத்பத்திரை
பெற வேண்டும். இதில் அவர் கிட்டல் வந்தது.
பரிபுற வேளாறு. பாரத வாழ்க்கைதரம்
உத்பரம் பரிபுறவாறு. அது உத்பத்திரை
வேண்டிய துறையில் பெற உத்பரமே
இருக்கல் உத்பத்திரை ஏதாவது, புதிதாக
நெழிக் கொடுக்கல் உத்பரத்தில் மக்கள்
வாழ்க்கைதரமே பெற வேண்டிய அப்போது.
இது மட்டுமே இல்லை. "கொடுக்கல் ஏன்
பெறும்?" ஏன் பெறும்?

[illegible]

பழமை பெய்த தீவிரத் பேருணை, அப்பேருணையின் ஓரணந்தை அந்தத் துணைப் பிடிப்பதினேயே இருக்கிறது. இத்திப் பாடு பல்வேறு வகை ஓடுகள், மத, அரபிகள் சிதறாக்கியவன் எதிர் கோண்டு, கோலித்து, உடைக்கித் கோண்டு விட்டது. சந்திரப் பேரடனினின்று மோலிபு திறை, ஓத்போக்கு எக்பது பேருணைப்பாணை குக்கு அநிலையான உணை படிப்பது எக்துக்கு அது கோலிபாசத்திலுந்தான் ஓடியும் எக்து கணியுந்தித் உதையு, தீவிர கோலிபாசப் பீர ஓரம் உட்குறி பழமரை உட்கு மகிமை கோலி

“சேரநாமம்” என்ற நெய்தல் அடிகை இளைய சேர நெய்தல் மட்டும் கையாடாத நெய்தல். அது “சேரநாமம்” என்ற இளைய நெய்தல்” என்பது. இது நெய்தல் நெய்தல். சேரநாமம் மட்டும் இளைய நெய்தல் என்பது, இளைய, சேரநெய்தல், அல்லது, சேரநெய்தல் நெய்தல். சேரநெய்தல் நெய்தல்.

[illegible]

தமிழகப் பெற்ற
வன் பரத நாடு வந்த
வாங்கலும் பெற்ற
உயர் வேண்டுமாறு,
உயர்ந்த இரத நாடு
புன் சரிசென் டொன்
மக வர வேண்டு
மாறு, பன் சரி
புன் உன்னை உன்
புன், உருக உன்
புன் பெற்ற வன்
புன் சரிதொன்னை
புன் வேண்டுமாறு
"சொல்லி" புன்
தன் புன் பன்
புன் சொல்லி

புள்ள "சைவ சிவபுரம்" கோஷ்டியார் "சரபோடி" எழுதிய "பழை கோவில்தம்" என்னும் நாடகத்தை மிகக் மேத்தியுள்ள நடந்திப் புதுப் பெருந்தகம். மேற்படி நாடகத்தைப் பார்த்த ரசித்த சைவரின் ஒரு பழநியை மேலேழுள்ள நடந்திக்கு எழுந்தனர்.

நீங்கள் இன்று புரோடெக்ஸ் உபயோகித்தீர்களா?

புரோடெக்ஸ் நான் முழுதும் புதுமைபுடனும்
வாசனைபுடனும் இருக்க, உயர்ந்த,
புதிய புரோடெக்ஸ் ஆல் பார்பஸ் டாய்லட்
பவுடர். மென்மையும், நுணுக்கமும்
சேர்ந்த புரோடெக்ஸ் குடும்ப முழுதுக்கும்
வெப்பத்தில் குளுமையும்
இனிமையும் தருகிறது.

ஸ்தானத்துக்குப் பின்
வாசனைப்பூஷணம், நரத்தை
உறிஞ்சி புதுமை தருகிறது.

குளுமை! குளுமை!
கோடைவின் கொடுமையில்

சேர்த்தியும் மென்மை!
மழை-குழந்தைக்கு ஏற்றது.

மிக எடுப்பானது
உங்கள் வதனத்தை அழகு
படுத்தும் பவுடர்.

புரோடெக்ஸ் ஆல் பார்பஸ் டாய்லட் பவுடர்

நீங்களும்
பெறுக

[illegible]

வாட்பாடு கம்பெனிட்

உயர்நீதிமன்றம்

UNIVERSITY
UNIVERSITY
COURT
UNIVERSITY

கனகசபைத் தோற்றத்தை விடும்படியாகப் பனப் பனப்பனப் பதவதவதவதவ அணிவருங்கள்.

1999

Abstract

[illegible]

போர் சிருஷ்டித்த புதுமை

ஜெயமணி

ஓட்டோனியா நேச மக்களுக்குச் சதத் திரம் எவ்வளவு பெரிய பிரச்சனையோ, அது போல் எஸ்டோனியா சர்க்காரின் வெளி நாட்டுக் கொள்கையும் பெரிய விஷயமாக இருந்து வந்தது. அந்த நாட்டின் சதத்திரம் விநியோகம் தடுக்காததும் அது அனுஷ்டிக்கும் வெளிநாட்டுக் கொள்கையையே பெரிதும் பொறுத்திருந்தது.

எஸ்டோனியாவை ஒரு புரத்திலிருந்து குடியா பலமுறத்திக் கொண்டிருந்தது; மற்றொரு புரத்திலிருந்து ஜெர்மனி மீரட்டிக் கொண்டிருந்தது. இரு தரங் கொள்ளி எதிர்ப்பு போல் தத்தித் வந்த எஸ்டோனியா மேற்படி இரு வயவரகளுக்கும் வலிய பின்பா கா நடக்க வேண்டியதாயி விட்டது.

1940-ம் வருஷத்தில் எஸ்டோனியா ருஷ்யாவுக்கு உட்பட்ட குடியரசாகி விட்டதாய், அதைக் காரணமாக வைத்துக் கொண்டு 1941-ம் ஜெர்மன் துருப்புக்கள் எஸ்டோனியா மீது படையெடுத்த அந்த நாட்டை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டன. எனினும் 1944-ம் வருஷத்திற்ஜெர்மன் துருப்புக்கள் அங்கிருந்து குடியத் துருப்புக்கள் விரட்டி விட்டன.

இப்போது அந்த நாடு போலாந்திக் குடியாவைச் சேர்ந்த ஒரு பாகமாகவே கருதப்பட்டு வருகிறது.

பிதினெட்டாவிர்த்து என்னுள் சதா வயல் வித்திரணம் உள்ள எஸ்டோனியாவின் ஜனத் தொகை சுமார் பன்னிரண்டு லட்சம் என்ற மதிப்பீடுப்பட்டு இருக்கிறது.

எஸ்டோனிய மக்கள் பரம்பரைபாக மிகவுய் உறைப்பு மக்கள். அந்த நாட்டில் விவசாயமும் மாட்டுப் பண்ணையும் தான் ஜனங்களின் முக்கியமான ஜீவனத் தொழில் எனாக இருந்து வருகின்றன.

எஸ்டோனியாவில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களில் சைவதான் முதல் க்தானம் வகிக்கிறது. கம்பு, பார்லி, கோதுமை, உருளைக் கிழங்கு முதலியன அந்த நாட்டில் உற்பத்தியாகும் உணவுப் பொருள்களில் முக்கியமானவை.

சென்ற முப்பது வருஷங்களுக்கு மேலாக எஸ்டோனியாவில் உள்ள கிண்களில் பெரும் பாலானவை, அவற்றில் வேலை செய்பும் குடியானவர்களுக்குக் சொந்தமாக இருந்து வருகின்றன. 1919-ம் ஆண்டிலே சர்க்கார் அக் நாட்டில் இருந்தபெரிய கிண்களாவந்தார் கவிடமிருந்த கிண்களைத் தாங்களே எடுத்துக் கொண்டு, கிணத்திற் சாத விவசாயிகளுக்குப் பங்கித் தர கொடுத்த விட்டார்கள்.

மேற்படி நாட்டில் ஆறு மாடுகள் மேய் வதற்கான புல் வயல்கள் ஏராளமாக

இருக்கின்றன. அந்த நாட்டில் உற்பத்தி யாகும் வெண்ணெய், பாலடை முதலியவை அங்குள்ள மக்களுக்குக் கண்டு, வெளி நாடு களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படு கின்றன. ஆட்டு மாட்டுத்தோல்களும் அங்கு உற்பத்தி யாகும் சாதனங்களில் முக்கியமானவை.

எஸ்டோனியாவில் காகிதம், ரெய்ன்டு, திக்குச்சி, கம்பளி, பருத்தித் துணிகள் முதலிய வற்றை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற் சாலைகள் இருக்கின்றன.

எஸ்டோனியா காடுகளிலிருந்து மரங் களும் ஏராளமாகக் கொடுக்கின்றன.

எஸ்டோனியாவில் பூமிக்குக் கீழே அபரி மீதமாக எண்ணெய் இருக்கிறது. ஆனால் அது இன்னும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வில்லை.

ஓட்டோனியா நெய் நேசமாவிலும், அங் குள்ள ஜனங்கள் பாவரும் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களாக இருப்பது அந்த நாட்டின் விசேஷ அம்சம் ஆகும். அங்கு குழந்தைகள் எட்டு வயதிலிருந்து பதினாறு வயது வரை யில் கல்விச் சாங்கித்யப் போர்த்திரியென்றும் என்ற சட்டம் அமுலில் இருந்து வருகிறது. எஸ்டோனியாவில் உள்ள கல்விச் சாலைகளில் நோட்ட வேலை, விவசாயம் இவைகளுக்குப் பல்வேறு கைத் தொழில்களும் கத்துக் கொடுக்கப் படுகின்றன.

ஜிரோப்பாவிலே எஸ்டோனியாவுக்கு வெளியில் எஸ்டோனியா பாகவு பேசப் படுவதில்லை. எனவே, எஸ்டோனியர்கள் தங்களுடைய தாய் பாகவுகளைத் தவிர குறிப் பிட்ட ஏதாவதொரு அன்னிய பாகவுகளைக் கல்விச் சாலைகளில் கட்டாய பாடமாகக் கற்க வேண்டி இருக்கிறது.

எஸ்டோனியாவில் உள்ள சர்வ கலா சாலை 1622-ல் ஆரம்பிக்கப் பட்டதாகும்!

மூன்று சீவால் என வழங்கப்பட்டு வந்த கெரே, இப்போது டாலின் என்ற பெயருடன் எஸ்டோனியா தலை நகராக இருந்து வரு கிறது. அது பிளவந்து விரைகுடாவில் சிறந்த இயற்கைத் துறைமுகமாக அமைத் திருக்கிறது. ஒன்றரை லட்சம் ஜனத் தொகை உள்ள டாலின்தான் எஸ்டோனியா விலேயே பெரிய நகரம். அங்கு ஏராளமான செஷவு ஆலைகள் இருக்கின்றன. எஸ்டோ னியா நேசத்துக்குத் தேவைவான கப்பல்கள் அங்குதான் கிரீமானிக்கப் படுகின்றன.

இது வரைபில் இரும்புத் திரைக்கு உட்பட்ட அல்பேனியா, பர்க்கேரியா, ருமே னியா, துங்கேரி, செக்கோஸ்லோவெகியா, போலந்து, விதவானியா, லட்சியா, எஸ்

உங்கள் வங்காளி அடைச்சிங்காரத்தின்

**நீடித்து நிற்கும் பரிமளத்தோடு கூடிக்
கலிபோர்னியன் பாப்பி**

சென்னை, 15.05.2019

★ கூந்தல் தைலம் உபயோகியுங்கள்
இளும்!

இந்த ஊரில் சிவசுந்தரத்தம்ப
பற்றிய தகவல்களெல்லாம் துண்
டுப்பேரகத்தில் தே. சீக. விசுவாசா
இலாகா, தாங்கியோட்டி, ரெ. 522,
பம்பாய் 1க்கு ஏழு துண்கள்.
எந்த பரஸ்பரத்தில் வேண்டுமெல்
பயனுதற்பீடுமே, பற்றியுண்ட.
சிவசுந்தரத்தம்ப விவரத்தில் துண்
டுப்பேரகத்தில் சீக. விசுவாசா
இலாகாவில் தகவல்கள் கிடைக்கின்றன.

இன்றுமேல்
தேர்தல்பாச
இதரஸ்டிச்
தயார்ப்பு

நாளுக்கு நாள் அதிக மிருதுவான எழிலோங்கும் சருமம்

ரெக்ஸோனாக் **சிகிச்சை** இந்த அற்புத மென்மையர் செய்யட்டும்

ரெக்ஸோனாவின் கேடும் கவந்த துறையை உங்கள் சருமத் தில் ஈன்றாகத்தேய்த்து, இதற்கு கருவுங்கள். உங்கள் சருமம் நாளுக்கு நாள் அதிக மழுமழப்பும் தெளிவும் பெறுவதைக் காண்பீர்கள்.

ரெக்ஸோனா

ஷேப் கன்ட்ரோல் செய்து கொள்ளு

* சருமத்திற்கு ஈட்டியளித்து கிருமிகளையும் வளமெய்களின் தாக்கங்களைக்கவனமாய் ரெஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டவர்.